

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra: Katedra historie

Studijní program: Historická studia

Studijní obor (kombinace): Kulturně-historická a muzeologická studia

**MAPA SVATOVÁCLAVSKÉ FRANTIŠKÁNSKÉ
PROVINCIE U PANNY MARIE SNĚŽNÉ
V PRAZE**

**THE MAP OF THE FRANCISCAN PROVINCE
OF SAINT WENCESLAS OF THE CHURCH OF
OUR LADY OF THE SNOW (PRAGUE)**

Bakalářská práce: 2010-FP-KATEDRA HISTORIE- 032

Autor:

Vít KOCHÁNEK

Podpis:

Adresa:

Vracovice 71
25801, Vlašim

Vedoucí práce: PhDr. Milan Svoboda, Ph.D.

Konzultant: P. Petr Regalát Beneš, PhDr. Martin Elbel, Ph.D.,
M.A.

Počet

stran	slov	grafů	obrázků	tabulek	příloh
59	14 669	0	0	0	18

V Liberci dne: 23. 7. 2010

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. O právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

V Liberci dne: 23. 7. 2010

Vít Kochánek

Poděkování

Mé poděkování patří v první řadě panu PhDr. Milanovi Svobodovi, Ph.D. za velkou pomoc při vedení mé práce. Děkuji mu za poskytnuté rady, korektury a pomoc při digitalizaci mapy. Bez jeho pomoci a rad by tato práce stěží vznikala.

Také děkuji Řádu menších bratří františkánů u kostela Panny Marie Sněžné v Praze, jmenovitě P. Petru Regalátu Benešovi, za zpřístupnění mapy a za pomoc a ochotu při tvorbě práce i digitalizaci díla.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá malovanou mapou františkánské provincie svatého Václava z první poloviny 18. století. Interpretuje ikonografické prvky, studuje mapu samotnou a vyobrazení řádových domů. Obsahuje přepis a překlad latinských textů, které jsou součástí mapy. Zaobírá se vznikem tohoto díla a možnými předlohami, kterými se mohla inspirovat.

Klíčová slova

Atributy, františkáni, klášter, konvent, křesťanství, mapa, provincie, raný novověk
Conventus, electus, erectus, fratres, fundatorem, pater, praeside, provincia,

Summary

The bachelor work deals with the painted map of the Franciscan province of St. Wenceslas from the 18th century. It construes iconographic elements, studies the map by itself and illustrations of monastic houses. It contains the transcription and translation of Latin texts which are component of the map. It also deals with genesis of this work and possible patterns by which could be inspired.

Keywords

Attributes, Franciscans, monastery, convent, Christianity, map, province, early modern age

Zusammenfassung

Die Bakalararbeit beschäftigt sich mit gemalter Franziskanerprovinzmappe des St. Wenzel aus der ersten Halbe der 18. Jahrhundert. Sie interpretiert ikonografische Elemente, studiert die Mappe und die Abbildung von Reihenhäusern. Sie enthält die Umschrift und Übersetzung von den lateinischen Texten, die der Teil der Mappe sind. Sie beschäftigt sich mit der Mappeentstehung und möglichen Vorlagen, die sie inspirieren konnte.

Schlüsselworte

Attributen, Franziskaner, Kloster, Konvent, Christentum, Landkarte, Provinz, frühe Neuzeit

Obsah

1	Úvod.....	8
1.	1 Prameny a literatura.....	10
2	Vznik mapy.....	12
3	Popis mapy.....	13
4	Medailony charakterizující dané kláštery.....	19
5	Malby klášterních domů.....	24
6	Transliterace textů.....	25
6.	1 Transliterace historie řeholních domů.....	25
6.	2 Transliterace historie řádu.....	33
7	Překlad textů do češtiny.....	40
7.	1 Překlad historie řeholních domů.....	40
7.	2 Překlad historie řádu.....	47
8	Možné předlohy mapy.....	53
9	Závěr.....	55
10	Seznam pramenů a literatury.....	57
11	Seznam obrazových příloh.....	59

Seznam použitých zkratek v mapě

[An]	Anno
[Anotaoem]	Annotationem
[A. R. P.]	Admodum Reverendus Pater
[Aug]	Augusti
[B]	Baro
[B]	Beata
[Boh]	Bohemus
[Comiss]	Comissarius
[Cap]	Capituli, Capitula
[D]	Dominus
[D]	Ducis
[Diffinit]	Diffinitior, Diffinitorum
[Eod]	Eodem
[Ep]	Episcopi, Episcopus
[etc]	et cetera
[Excell]	Excellentissimus, Excellentissima
[F F]	Fratres Francisci
[Ibid]	Ibidem
[Illmi]	Illustrissimi, Illustrissimus
[L]	Liber, Liberi
[M]	Martyr, Martyris
[Mari]	Marianus
[Min]	Minor, Minorum
[Mnrm]	Minorum
[Magdal]	Magdalena
[Nov]	Novembris
[Obser]	Observantia
[P]	Pater
[Praes]	Praeses
[Prag]	Pragensis
[Proales]	Provinciales

[Prov]	Provincia
[Reform]	Reformatorum, Reformatus
[Regul]	Regulorum, Regula
[R]	Reverendissimi, Reverendissimus
[S]	Sanctus
[Sept]	Septembris
[Sil]	Silesia
[S. R. I.]	Sacri Romani Imperatorem, S. R. Imperii
[Tit]	Titulo, Titulus
[V]	Virgin, Virginis
[Vener]	Venerabilem, Venerabiles
[Vic]	Vicarius ¹

---

¹ Koneovky podstatných jmen a sloves jsem nevkládal, nacházejí se v transliteraci textu v hranatých závorkách.

1 Úvod

Mezi nejvýznamnější církevní řády působící v Českých zemích patří Řád menšich bratří františkánů. Jedná se o reformovanou církevní instituci, která se přihlásila k původnímu pravidlum, jež stanovil zakladatel svatý František z Assisi. Svůj největší rozkvět zažívali v raném novověku, kdy měli na území Čech, Moravy a Slezska přes tři desítky řeholních domů. Hlavním byl pražský konvent u kostela Panny Marie Sněžné, kde bratři sídlí i dnes. Františkáni neměli své působení v českých zemích vždy jednoduché. Roku 1611 byli všichni řeholníci u Panny Marie Sněžné povražděni rozvášněným davem, který se vzbouřil po vpádu pasovských do Čech. Poslední velkou překážkou jim byl komunistický režim. Ten viděl v křesťanství překážku a církev se snažil získat pod svůj vliv. Roku 1950 se prostřednictvím tzv. Akce K dostali bratři ze všech konventů do internačního kláštera v Hejnicích a dalších tří lokalit. Po pádu režimu bratři obnovili svou činnost a v současné době sídlí v Praze, Brně, Liberci, Plzni, Uherském Hradišti a v Moravské Třebové.

Mapy slouží už od starověku k zobrazení zemského povrchu. Jejich cílem bylo pomoci cestovatelům k lepší orientaci v neznámých krajích. Nezanedbatelnou funkci měly také ve vojenství, kdy pomáhaly nepřátelskou zemi lépe nastudovat a připravit se na útok. Mapy zobrazovaly celý svět i menší území. Z minulosti se dochovalo několik map zachycujících České země. Z nich stojí za zmínu například Aretinova mapa, Klaudiánova mapa či Müllerova mapa Čech. Přesnost map, zejména v raných dobách, je kolísavá. Vzdálenosti míst nemusejí vždy odpovídat.

V této práci se snažím interpretovat malovanou mapu františkánské provincie z první poloviny 18. století. Popisují samotnou mapu a snažím se vysvětlit, proč jsou zde namalovaná různá vyobrazení, díky nimž má dílo i výtvarnou hodnotu. Pokouším se také zjistit, kdy byla mapa vytvořena a kdo je jejím autorem. Hledal jsem i možné předlohy, podle nichž mohlo být dílo namalováno. Velkou část práce představuje transliterace textu z dolní poloviny mapy a jeho následný překlad z latiny do češtiny. Tento text obsahuje historii každého konventu a dějiny řádu.

Cílem této práce je přiblížit a popsat dílo, které není známé. Bylo představeno dosud pouze na jedné výstavě a prezentováno v jediné publikaci, katalogu dané výstavy.²

---

² Petr Rregalát BENEŠ-Petr HLAVÁČEK-Jan KAŠPAR-Jitka KŘEČKOVÁ, *Historia Franciscana*, Praha 2004, s. 48.

Ta se věnovala 400. výročí příchodu bratří františkánu do kláštera Panny Marie Sněžné v Praze (1604 – 2004).³ Za minulého režimu se mapa nacházela ve strahovských sbírkách. Dnes už ji mají bratři zpět ve svém vlastnictví, kde tvoří část rozsáhlé sbírky. Pro Řád menších bratří má velkou hodnotu. Zobrazuje jejich provincii v dobách největšího rozkvětu. Chtěl bych také poukázat na to, že františkáni v České republice stále působí a patří k významným řeholním institucím, jež mají ve sbírkách zajímavá výtvarná díla, úřední listiny a předměty spojené s liturgickou činností s nevyčíslitelnou historickou hodnotou, které by si také zasloužily pozornost a větší zájem badatelů.

---

³ Tamtéž, s. 200.

1.1 Prameny a literatura

Významným pramenem pro studium historie Řádu menších bratří je jejich kronika od Severina Wrbczanského. Ten byl františkánským historikem. Toto dílo obsahuje jak historii řádu v Českých zemích, tak historii konventů, které se v dané době nacházely na našem území. Kroniku mohou využívat i současní badatelé, jelikož se zachovala do dnešní doby. Nachází se například v klášteře u Panny Marie Sněžné v Praze, či ve Vědecké knihovně v Olomouci. Dalším písemným pramenem je kronika Germania Franciscana od Vigila Greiderera. V této knize se věnuje také Svatováclavské provincii. Oba prameny jsou psány latinským jazykem, což je pro tuto dobu a prostředí obvyklé.

Pro studium dějin františkánů lze využít i historické mapy. Já jsem se věnoval interpretaci malované mapy Svatováclavské provincie. Také jsem studoval rytou mapu Svatováclavské provincie řádu Menších bratří (františkánů), která byla vyhotovena roku 1737. Dalším pramenem je také Mapa wielkopolskiej i malopolskiej prowincji reformatów. Dané dílo vzniklo roku 1718. Jedná se o mapy, které mají historickou hodnotu. Pro tuto práci mají ten význam, že se jimi mnou interpretovaná mapa mohla inspirovat.

Mapy, jako hmotné prameny, umožňují badatelům studium problematiky, na kterou jsou zaměřeny. Ze zmiňovaných map lze zjistit, kde byly konventy situovány, jejich přesný počet a také jejich stručnou historii. Badatel může zkoumat přesnost zachycení daného území, nebo možnost inspirace, jenž mohla vést k vytvoření dalších map.

Dějiny františkánů jsou podle mého názoru dobré zpracované. Z historických publikací, věnujících se této problematice, bych zmínil následující: Čeští františkáni. Vzdělanost a knižní kultura na přelomu 15. a 16. století od Petra Hlaváčka a Bohemia Franciscana od Martina Elbela. Ze starších prací Poutnická místa a památné svatyně v Čechách, jejichž autorem je Julius Košnář. Tyto publikace jsou velice zdařilé, mapují řádovou historii a přibližují také církevní prostředí. Zaměřují se na jednotlivé konventy a na místa spjaté s jejich činností.

Pro studium starších map jsou vhodné následující publikace: Kartografie v historické práci od Evy Semotanové, Katalog mapové sbírky Historického ústavu AV ČR do roku 1850 od Evy Semotanové a Roberta Šimunka, Naše mapy odedávna do dneška od Karla Kuchaře, Mapy české a moravské církevní provincie v jubilejném roce sv. Vojtěcha od Zdeňka Boháče. Zmiňované publikace mi při tvorbě práce pomohly k ziskání přehledu o historických mapách a jejím využití. Jedná se o díla, která mohou

používat historici interpretující podobné mapy. Díky jejich studiu získá badatel přehled, který je pro vědeckou činnost velmi potřebný a naučí se s mapami lépe pracovat.

Při interpretaci ikonografických prvků jsem využíval tyto publikace: Lexikon symbolů: Obrazy a znaky křesťanského umění od Gerda Heinz-Mohra, Slovník symbolů od Manfreda Lurkera a Postavy, atributy, symboly: Slovník křesťanské ikonografie od Hynka Ruliška. Poslední jmenovaná pomáhá badatelům spolu se Slovníkem svatých od Donalda Attwaterna s interpretací atributů svatých. K ikonografické interpretaci, potřebuje badatel vědět, co daný symbol znamená. K tomu mu zmíněné knihy velmi pomůžou. Pojmy jsou abecedně seřazené, proto se v nich dobře orientuje a také vysvětlují, co dané prvky znamenají a proč jsou zobrazovány. Badatel se seznámí se zobrazovanáním světců a jejich atributů i s jejich významem pro církev.

Při tvorbě práce mi velmi pomohly i tyto publikace: Historia Franciscana od Petra Regaláta Beneše, Petra Hlaváčka, Jana Kašpara a Jitky Křečkové, Františkánský klášter ve Slaném 1655-1950 od Petra Regaláta Beneše a Vladimíra Přibyla. První zmíněna publikace je katalogem výstavy, jenž se konala u příležitosti 400. výročí příchodu františkánů do kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze. Zájemce seznamuje s výtvarnými díly, významnými rukopisy i liturgickými předměty a přibližuje historii této řeholní instituce.

2 Vznik mapy

Autor malované mapy je neznámý. Pojem autorství je poněkud široký termín. Může se jednat o vytvoření díla ve smyslu jeho namalování, nebo také jde o vypracování návrhu, podle nějž mohlo být vytvořeno. Autorem může být Severinus Wrbczansky, který byl provinčním ministrem a řádovým historikem, jenž je autorem kroniky *Nucleus minoriticus*. Nevím, jestli měl umělecké vzdělání, ale jelikož byl řeholníkem a provinčním ministrem, dá se usuzovat, že studoval jiné obory. Mezi další možné autory patří Mateusz Osiecki a Johann Gottfried Krügner, kteří vytvořili rytou mapu polské provincie. Její vznik je datován rokem 1718.⁴ Ale pravděpodobnost, že tito dva muži jsou původci mapy Svatováclavské provincie, je malá.

Vznik tohoto díla není přesně znám, ale usuzuji, že se pohybuje okolo roku 1732. Tento rok je totiž posledním zaznamenaným v textové části díla, která popisuje historii této provincie. Na mapě je také zachycen chronogram s ukrytým rokem 1735. I zde se může jednat o letopočet dokončení tohoto díla. Vznik mapy se tedy s největší pravděpodobností pohybuje mezi lety 1732 až 1735. Dá se předpokládat, že nebyla dokončena v krátkém čase, ale mohla vznikat po dobu několika let.

Předpokládá se, že mapu maloval pouze jeden člověk, ale předlohy bylo patrně více – obrazová (mapa), textová (dějiny konventů), emblematická (svatý Václav, orlice, zemské erby, medailony Panny Marie či světců), a tak podobně. Ideových autorů předlohy mohlo být více a mapa samotná je jakousi srostlicí těchto prvků a informací, které jsou vedeny v linii geograficko-historicko-náboženské.

Zadavatelem díla je pravděpodobně Řád menších bratří františkánů, protože se jedná pouze o mapu popisující historii a konventy tohoto řeholního řádu.

Maliřskou technikou, kterou je dílo vytvořeno, je olej na plátně. Na některých místech jsou odpadlé menší kousky baryvy. Bohužel části vypadlé malby až do úrovně podkladu plátna se nacházejí i v textu a také na některých medailonech. Může to být způsobeno jak stářím malovaného díla, tak jeho špatným uložením.

---

⁴ Adam Jan BLACHUT, *Brat Mateusz Osiecki i jego dzieło*, Warszawa 2003, s. 49.

3 Popis mapy

Mapa má následující rozměry: Na výšku měří 174 cm a na šířku 75, 5 cm⁵. Nejedná se pouze o mapu, protože obsahuje i prvky, které se v těchto dilech obvykle nevyskytují. Najdeme zde historii řádu a také stručné dějiny každého konventu nacházejícího se na území Čech, Moravy a Slezska. Mapu také doplňuje měřítko, které v přehledné tabulce udává vzdálenosti jednotlivých konventů mezi sebou. Jako délková jednotka je zde použita míle. Autor mapy namaloval také několik obrazových částí. Mezi ně patří habsburská orlice, kalich, svatý Václav a medailony představující všechny konventy a znaky Čech, Moravy a Slezska.

Mapa je rozdělena na dvě části. První, obrazová se nachází v horní polovině, a druhá obsahuje stručné popisky týkající se jednotlivých konventů a historie řádu.

Malované části dominuje mapa františkánských provincií v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Má kruhový tvar, který působí dojmem, že se jedná o globus. O ten s největší pravděpodobností nejde, protože by musel obsahovat zobrazení celého světa a ne takto malou část zemského povrchu. Může ale jít o přibliženou část globu; autor se také mohl snažit dát mapě zajímavý tvar. Podobně je tomu i na ryté mapě polské provincie, o které jsem se zmíňoval výše. I na ní je část zemského povrchu zachycena stejným způsobem.⁶ Mapa české provincie je orámována třemi kruhovými částmi (sférami), po jejichž obvodu se nachází následující text:

In hoc climate brevissima Nox horarum 7 Minutas 30

Clima Nonum cuius dies longissimus continet 16 horas 30 Minutas

In hoc Climate brevissima Nox et continet 8 Horas

Clima Octavum cuius Dies longissim[us] continet 16 Horas

In hoc Climate brevissima Nox et continet 8 Horas

Clima octavum cuius Dies longissimus continet 16 Horas

In hoc Climate brevissima Nox horarum 7 Minutas 30

Clima Nonum cuius Dies longissimus continet 16 Horas 30 Minutas

Jeho překlad je následující:

⁵ Petr Regalát BENES-Petr HLAVÁČEK-Jan KAŠPAR-Jitka KŘEČKOVÁ, *Historia Franciscana*, Praha 2004, s. 48.

⁶ Adam Jan BLACHUT, *Brat Mateusz Osiecki i jego dzieło*, Warszawa 2003, s. 50.

V tomto zemském pásmu [trvá] nejkratší noc 7 hodin 30 minut
Podnebí devátého dne [je] nejdelší 16 hodin 30 minut
V tomto zemském pásmu [trvá] nejkratší noc 8 hodin
Podnebí osmého dne [je] nejdelší 16 hodin
V tomto zemském pásmu [trvá] nejkratší noc 8 hodin
Podnebí osmého dne [je] nejdelší 16 hodin
V tomto zemském pásmu [trvá] nejkratší noc 7 hodin 30 minut
Podnebí devátého dne [je] nejdelší 16 hodin 30 minut

Jedná se o geografické údaje, které zprostředkovávají délku dne a noci v každém ročním období na území, jež je na mapě zachyceno.

Samotná mapa obsahuje hranice mezi Čechami, Moravou a Slezskem. V ní autor vyobrazil axonometrickým pohledem jednotlivé řeholní domy. Nachází se zde také řeky, ale pohoří nikoli. Na tuto provincii dohlíží její patron svatý Václav, který sedí na obláčku vlevo a dívá se na konventy jakoby ze Saska. Autor mapy namaloval svatého Václava vlevo proto, že v oblasti Saska byl prázdný prostor a vhodnější umístění pro jeho vyobrazení na mapě nenašel. Je to i malá kuriozita, protože, jak je známo, český národní patron platil tamnímu panovníkovi poplatek míru, tzv. tributum pacis. Svatý Václav drží v ruce praporec ještě s českou orlicí místo lvem a na hlavě má knížecí čapku. Oblečen je v panovnickém plášti s hermelínem.

Nahoře na mapě zachycující dané území sedí habsburská orlice, v levém pařátu svírá palmovou ratolest. Ta je symbolem vítězství, štědrosti a plodnosti. Pokud ji drží v ruce nějaký světec, symbolizuje jeho mučednictví.⁷ Pod orlicí vlevo se nachází také obnažený meč obmotaný olivovou větvičkou. Meč znázorňuje moc a sílu, ale olivová ratolest může zdůrazňovat péči o mír.⁸ Orlice je zde vyobrazena s roztaženými křídly chránícími České země. Na krku má Řád Zlatého rouna a na hlavách zlaté, pravděpodobně císařské koruny. Mezi oběma hlavami je znak františkánského řádu, ruka Ježíše Krista překřížená s rukou svatého Františka z Assisi. V místě jejich propojení je vyobrazen latinský kříž. Nad tímto znakem se nachází medailon, na jehož obvodu je následující nápis:

---

⁷ Při studiu symbolů jsem využíval této publikaci: Gerd HEINZ-MOHR: *Lexikon symbolů. Obrazy a znaky křesťanského umění*, Praha 1999; Manfred LURKER: *Slovník symbolů*, Praha 2005; Hynek RULÍŠEK: *Postavy, atributy, symboly. Slovník křesťanské ikonografie*, České Budějovice 2006.

gLorIa In eXCeLsIs Deo et In terra paX hoMInibVs. V překladu: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem.“ Tímto odkazuje na evangelium podle Lukáše z druhé kapitoly a 14. verše, jež pojednává o narození Ježíše Krista.⁹ Jedná se také o část modlitby, která se přednáší během mše svaté. V tomto textu je ukryt chronogram, který obsahuje letopočet 1731. Pravděpodobně se může jednat o poctu císaři Karlu VI. k jeho dvacetiletému výročí panování. K svatému Františkovi se patrně nevztahuje, jelikož výročí narození, úmrtí i svatořečení jsou v jiných letech.

Uvnitř medailonu je hebrejský nápis JHVH - Jahveh, v překladu Bůh. Na medailonu je namalována císařská koruna, z níž vychází nápisová páska s následujícím textem: TabVLa ProVInCiae BoheMiae sVb PatroCInIo S[ancti] WenCesLaI et SeraphICI P[atres] FranCIsCI. V překladu: Mapa provincie české pod ochranou svatého Václava a Serafinů otců františkánů. Nápis obsahuje také chronogram, součtem číslic nám vyjde letopočet 1735. Patrně se může jednat o rok, kdy byla tato mapa dokončena.

Na obvodu mapy jsou namalovány zleva zemské znaky Čech, Moravy a Slezska. Český lev je umístěn na levé horní části mapy pod křídlem habsburské orlice. Naproti němu si můžeme povšimnout znaku Moravy. V dolní části mapy přesně uprostřed se nachází slezská orlice. Po levé a pravé části mapy je namalováno 31 medailonů, jež obsahují vyobrazení, která jsou typická pro jednotlivé konventy. Nejčastěji se tu nacházejí patroni klášterních kostelů nebo znaky zakladatelů klášterů.

Druhá část – textová – je umístěna pod mapou a pod medailony věnovanými jednotlivým konventům. Vedle bočních stran jsou namalovány dva svitky, na nichž autor zaznamenal stručně historii všech konventů. Pod posledním záznamem o klášteru je nakreslen ornament, který vyplňuje zbylé místo, na němž není napsán žádný text.

Mezi oběma svitky se nachází kalich, s největší pravděpodobností zde má pouze dekorativní funkci a má představovat liturgickou nádobu, kde se víno při eucharistii promění na krev Kristovu. Za kalichem se nachází další páska s latinským textem: Millaria Germanica Communia 15 in uno Gradu. Což znamená: Měřitko německé společné 15 v jednom stupni. Kalich stojí na velkém, zdobném podstavci, který má dvě části. Na prvním je vyobrazen svatý Václav se svými atributy – praporcem, štítem s orlicí, knižecí čapkou, oděný do zbroje s pláštěm. Dvě šedé části podstavce, mezi kterými se vyobrazení svatého Václava nachází, obsahují text. Ale ten je špatně čitelný kvůli šedému zábarvení. Druhý podstavec je o dvě třetiny menší než předchozí a dělí se na tři části.

---

⁹ Nový zákon, Praha 1990, s. 62.

V levé je napsáno: Ista Provincia erecta Anno 1467. Což znamená: Tato provincie byla zřízena roku 1467. V pravé části je zaznamenán následující text: Reformata Anno 1627. V překladu: Reformována roku 1627.

Prostřední text je nejobsáhljší: MAPPA ALMAE PROVINCIAE Ordinis/
F[ratrum] F[ranciscorum] Minorum S[ancti] P[atri] FRANCISCI Refor-/ matoru[m] per
Bohemiam Moravia[m] Silesi-/ am sub titulo S[ancti] Wenceslai Ducis et M[artyris]/
continens Convent formales 30 Residentiam/ unam, numerat in longit[udo] milliar[um] 40.
in latitud[oi] 51

V něm se praví následující: Mapa živoucí provincie řádu/ Menších bratří
františkánů svatého otce Františka reformovaná/ pro Čechy, Moravu, Slezsko/ (vedené)
pod jménem svatého Václava knížete a mučedníka/ obsahující 30 svomých konventních
sídel/ počítáno na délku v milích 40, na šířku 51.

Nejspodnější část mapy je také textová a působí zdáním, že k mapě byla přidána
dodatečně, nebo vznikala odděleně od celku. Tento dojem jsme získali z předchozí části,
kde jsou „svitky“ s historií konventů jako by lehce stočeny a může se zdát, že by zde mapa
mohla být ukončena. Ale jedná se o pouhé zdání, poslední díl může být původní součástí
mapy.

V této části se nacházejí dva panely s textem. Na obou jsou letopočty s událostmi
z vybraných let vztahující se k františkánské provincii. Zachyceny zde jsou od roku 1452
až do 1732. Pod posledním údajem je prázdné místo, zde se pravděpodobně počítalo
s pokračování zápisu.

Mezi oběma částmi textu se nachází tabulka, kde jsou uvedeny vzdálenosti
jednotlivých konventů navzájem od sebe. Délkovou jednotkou jsou zde míle. U této
tabulky je následující text: Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabellae/ Scire
cupis quantum Praga V: G:/ distet Wratislavia[m], Glogovia Bruna[m],/ quaere ubi recto in
angulo convenient/ binae numerorum series, quarum/ una perpendicularis, altera hori-/
zontalis, cui adscriptum est/ Praga, reperiesq[ue] Pragam/ distare Wratislavia[m] 30,/br/>Glogoviam Bruna[m] 37/ simili praxi repertes/ Triboviam distuare/ Glogovia[m]
milliarib[us]/ 29. etc.

V překladu: Zkoumat vzdálenosti míst z tabulky znající žádostí, jak velké jsou
vzdálenosti z Prahy do Vratislavi, Velkého Hlohova, Brna, kde správně na místo početní
řady konventů, společně svisle, druhé vodorovně napsané z Prahy vypátrají/ vzdálenost

Vratislavi 30./ Velkého Hlohova Brna 37/ podobně zjštěné činnosti/ Moravské Třebové vzdálenost/ Velkého Hlohova mil / 29. a tak dále.

Jedná se o návod, jak tuto tabulku požívat, aby cestovatel věděl, kolik mil z daného konventu do cíle své cesty urazí a jak dlouhou dobu potřebuje k překonání vzdálenosti mezi lokalitami.

Mapa je již orientovaná od severu k jihu, není zcela přesná. Zachycena jsou na ní pouze ta města, ve kterých se nacházel františkánský konvent. Autor nepoužil ani kopečkovou metodu. Jsou tu namalovány pouze významné vodní toky. To mělo usnadnit cestování z jednoho konventu do druhého. Cestovatel se mohl orientovat právě díky řekám a také si mohl zjistit, kde se nachází most, přes který by se dostal do daného kláštera. Názvy všech měst i vodních toků jsou zaznamenány v latině, ale některé z nich mají německá jména s latinskou koncovkou, protože pro ně latinský název neexistoval.

V Čechách jsou zaznamenána tato města s františkánskými konventy: Kadaň (Cadanensis), Slaný (Slanensis), Tachov (Tachoviensis), Plzeň (Plsnensis), Hořovice (Horzovicensis), Hájek u Prahy (Hajecensis), Praha (Pragensis), Zásmuky (Zasmucensis), Votice (Otticensis), Bechyně (Bechinensis), Jindřichův Hradec (Novadomensis) Hejnice (Heindorffensis), Turnov (Turnoviensis), Hostinné (Arnaviensis), Kladsko (Glacensis). Celkem se jedná o patnáct měst, ve kterých stály františkánské kláštery.

Českým řekám vévodí Vltava (Moldau Fluvium) a Labe. Do něj se vlévá Vltava a poté opouští Čechy. Na této mapě je zaznamenán jejich soutok, z nějž vytvářejí silnou řeku. Z dalších toků jsou zde zaznamenány: Cidlina (Selffe Fluvium), Jizera (Isare Flu.), Chrudimka (Worli Flu.), Orlice (Orlicz),¹⁰ Sázava (Zasava Flu.), Lužnice, Stropnice, Otava, Blanice, Berounka, Ohře (Eger Flu.)

Na Moravě se nacházelo šest konventů v těchto městech: Dačice (Daczicensis), Znojmo (Znoymensis), Brno (Brunensis), Moravská Třebová (Triboviensis), Olomouc (Olomucensis), Kroměříž (Cremsiriensis).

Z moravských řek jsou zde zakresleny: Morava (Morawa Fl.), Bečva (Beczwa Flu.), Svratka (Swarka Fl.), Dyje (Taja Flu.), Olšava (Brodt Fl.)

Ve Slezsku autor zachytíl deset konventů: Velký Hlohov (Glogoviensis), Złotoryje (Goldbergensis), Lehnice (Lignicensis), Javor (Javoriensis), Vratislav (Wratislaviensis),

---

¹⁰ U řek Chrudimky a Orlice si nejem jistý s přesností údajů, může se jednat o jiné řeky. S identifikací ostatních vodních toků jsem měl problémy, jelikož mapa není úplně přesná.

Namysłów (Nambslaviensis), Nisa (Nissensis), Hlubčice (Leobschicensis), Opava (Oppaviensis), Ratiboř (Rattiboriensis).

Rozpoznat řeky, které jsou na mapě zaznamenány, je velmi složité. Jelikož mapa vznikla v osmnáctém století, nachází se v ní menší nepřesnosti, které mohou současné badatele zmást. Ve skutečnosti se na daném území nachází více řek, než jen ty, které jsou na mapě uvedeny. To v jejich rozpoznávání hraje velkou roli, protože to badatelům ztěžuje práci a může vést k chybným výsledkům.

4 Medailony charakterizující dané kláštery

Po stranách mapy samotné jsou vyobrazení představující každý konvent. Celkem jich je 31. Dále se tu nachází znaky Čech, Moravy a Slezska.

Bohemia (Čechy) – vlevo je namalován stříbrný dvouocasý český lev ve skoku. Nad medailonem se nachází královská koruna.

Moravia (Morava) – dole je vyobrazena moravská orlice s roztaženými křídly. Na rámu se nachází královská koruna. Tento medailon je lehce poškozený, ale i přesto jde rozpozнат, co je na něm namalováno.

Silesia (Slezsko) – vpravo autor vyobrazil slezskou orlici s roztaženými křídly, nahoře knížecí čapku.

Cadanensis (Kadaň) – tento medailon je poškozený, ale přesto vidíme, že je zde zobrazeno čtrnáct mužských postav, protože zdejší kostel je zasvěcený Panně Marii a Čtrnácti pomocníkům.¹¹

Pragensis (Praha) – zde vidíme Madonu chovající Ježíška, jenž drží v ruce knihu. Pražští františkáni sídlí v chrámu Panny Marie Sněžné a nad vstupem do chrámu se nachází mozaika, kde je zachycena Panna Maria s malým Ježíškem v náručí. Medailon je velmi podobný právě této mozaice a můžeme usuzovat, že byla předlohou pro toto vyobrazení na mapě.

Olomucensis (Olomouc) – na tomto obrázku je zachycen mnich oblečený v hábitu, který drží v jedné ruce knihu a v druhé monstranci, na hlavě má tonsuru. Tento řeholník může být svatý Jan Kapistrán, který v Olomouci pobýval a také kázal.¹²

Nissensis (Nisa) – zde vidíme Pannu Marii stojící na půlměsíci. To symbolizuje porážku d'ábla. V pravé ruce drží Ježíška a v levé žezlo. Oba mají korunu a kolem nich se nachází dvanáct hvězd, což je jeden z atributů Panny Marie. Většinou jsou ale součástí svatozáře kolem hlavy.

Bechinensis (Bechyně) – na tomto obrázku vidíme také Pannu Marii s Ježíškem v náručí a s žezlem v ruce. Obě postavy jsou také korunovány a stojí, na rozdíl od předchozího obrázku, na obláčku a hvězdy se v tomto případě kolem nich nenacházejí.

¹¹ Petr Regalát BENEŠ- Vladimír PŘIBYL: *Františkánský klášter ve Slaném 1655 - 1950*, Slaný 2005, s. 49.

¹² Při studiu svatých a jejich atributů jsem používal: Donald ATTWATER: *Slovník svatých*, Vimperk-Rudná u Prahy 1993; Hynek RULÍŠEK: *Postavy, atributy, symboly. Slovník křesťanské ikonografie*, České Budějovice 2006

Novadomensis (Jindřichův Hradec) – kostel, patřící ke zdejšímu klášteru, je zasvěcený svaté Kateřině.¹³ Je tu namalována se svými atributy – kolem, ve kterém měla být lámána, mečem, palmovou ratolestí, symbolem mučedníků, a korunou na hlavě.

Iavoriensis (Javor) – v tomto městě byl klášter zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie a svatému Ondřeji.¹⁴ Na medailonu je vyobrazena klečící žena se sepjatýma rukama a kolem hlavy má svatozář. Může se jednat o Pannu Marii.

Slanensis (Slaný) – klášterní kostel byl zasvěcený Nejsvětější Trojici.¹⁵ S největší pravděpodobností je tento motiv také v medailonu tohoto kláštera. Zde vidíme dvě mužské postavy, kteří nad sebou drží holubici. Prvním může být Bůh Otec a druhým Pán Ježíš, protože je zobrazen s křížem. Holubice může být Duch svatý, jenž je takto často zobrazován. Dále se tu nachází další mužská postava, která se pravděpodobně modlí. Může tu být i další člověk, ale to nelze z obrázku dobře zjistit, neboť už nemá takovou kvalitu, kterou měl v době vyhotovení tohoto díla. Pod nimi si můžeme povšimnout budovy; může to být dým z požáru, který tento klášter zachvátil roku 1665.¹⁶

Brunensis (Brno) – v medailonu je namalovaná svatá Máří Magdaléna. Jí zasvěcený kostel v době vzniku mapy přináležel klášteru.¹⁷ Světice je zde zobrazena jako kající se spolu se svými atributy – křížem, lebkou a knihou.

Oppaviensis (Opava) – zdejšímu klášteru patřil kostel svaté Barbory.¹⁸ Ta je také namalována v medailonu patřícím opavskému konventu. Je zde zobrazena s kalichem a hostii v pravé ruce, palmovou ratolestí v levé ruce. Atributem této světice jsou také paví pera, ale z obrázku se zdá, že se jedná právě o palmovou ratolest. V levé části je zachycena věž se třemi okny a vchodem. V pravé části se nejspíše nachází jeden z dalších jejích atributů – dělo, jelikož svatá Barbora je patronkou dělostřelců. Tato část je špatně rozeznatelná a o dělo se jednat nemusí.

Leobschicensis (Hlubčice) – zde si můžeme všimnout dvou patronů kostela svatého Jiljí, oblečeného v řeholní šat, a svatého Bernardina.¹⁹

Zasmucensis (Zásmuky) – Na tomto medailonu vidíme svatého Františka, jak přijímá stigmata. Můžeme si také všimnout dvou andělů. Jeden je v popředí a drží knihu,

¹³ P. R. BENĚŠ-V. PŘIBYL, *Františkánský klášter ve Slaném*, s. 49.

¹⁴ Tamtéž, s. 49.

¹⁵ Tamtéž, s.49.

¹⁶ Tamtéž, s. 19.

¹⁷ Tamtéž, s. 49.

¹⁸ Tamtéž, s. 49.

¹⁹ Tamtéž, s. 50.

druhý se nachází vedle Františkovy hlavy. O svatém Františkovi víme, že měl stigmata. Ta „dostávají“ lidé, kteří jsou velmi hluboce věřící a na jejich těle se vyskytují rány, které měl Pán Ježíš na kříži.

Arnaviensis (Hostinné) – na tomto medailonu je pravděpodobně zachycena Panna Maria. Okolo hlavy má dvanáct hvězd. Zobrazena je s rukama sepjatýma k modlitbě a stojí na hadovi. Ten představuje d'ábla, kterého Panna Maria porazila.

Triboviensis – na tomto obrázku se nachází madona s malým Ježíškem, ve volné ruce drží liliový květ, který je symbolem čistoty.

Heindorffensis (Hejnice) – zde je namalována Madona s Ježíškem. V jedné ruce drží jablko, stojí na pevném podkladu. Zjevně jde o Pannu Marii Hejnckou, která je hojně vyhledávaná poutníky.

Horzovicensis (Hořovice) – tento obrázek je poškozený a špatně se pozná, kdo je na něm zachycen. Vidíme zde jednu sedící postavu s křížem, vedle stojí další a obě vypadají, že spolu vedou rozhovor. Nad nimi je patrně znázorněna holubice. Ke klášteru v Hořovicích patří kostel Nejsvětější Trojice²⁰ a postavy by mohly patřit Otci, Synu a Duchu Svatému, jenž je zachycen v podobě holubice.

Tachoviensis (Tachov) – v levé části vidíme ženskou postavu, která se usmívá. Naproti ní stojí další žena. Má na hlavě patrně korunu. Pod ní leží asi dítě a má natažené ruce, do nichž mu žena něco podává. Kostel v Tachově je zasvěcený svaté Măří Magdaléně.²¹

Glogoviensis (Velký Hloboč) – zdejší klášter byl zasvěcen svatému Stanislavovi.²² Ten je patrně vyobrazen na tomto medailonu. Vidíme zde biskupa s jeho berlou, jak je svatý Stanislav zobrazován. V levé ruce drží palmovou ratolest.

Cremsiriensis (Kroměříž) – zde vidíme obrazec trojúhelníkového tvaru se třemi svislými čarami uprostřed. Může se jednat o Boží oko a tři čárky mohou znázorňovat trojjedinost Boha. Po stranách jsou namalovány dva vinařské nože. Ty patří do erbu rodu Dietrichstejnů, kteří jsou s Kroměříží spjati.²³

Znoymensis (Znojmo) – zde stál chrám Nanebevzetí Panny Marie.²⁴ Ta je také zobrazena na tomto medailonu. Panna Maria, s korunou na hlavě, půlměsícem pod nohama

²⁰ Tamtéž, s. 50.

²¹ Tamtéž, s. 49.

²² Tamtéž, s. 49.

²³ Jan HALADA: *Lexikon české šlechty*, 1, Praha 1992, s. 41 a 42.

²⁴ P. R. BENEŠ-V. PŘIBYL, *Františkánský klášter*, s. 49.

a sepjatýma rukama, je zde vzata na nebe. Po obou stranách letí andělé, kteří ji doprovázejí.

Plsnensis (Plzeň) – také zdejší kostel je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie.²⁵ Ta je zde zachycena s Ježíškem, kterého drží v pravé ruce a v levé svírá žezlo. Stojí na půlměsíci a okolo ní je svatozář. Oba mají na hlavách koruny.

Glacensis (Kladsko) – zde se nachází klášter svatého Jiří.²⁶ Tento světec je namalován i na tomto obrázku, jak sedí na koni a kopím zabijí draka. Svatý Jiří je takto nejčastěji vyobrazován.

Otticensis (Votice) – na tomto medailonu je namalován mnich. Může to být svatý František, kterému byl tento klášter zasvěcený.²⁷ V pravé ruce drží kříž, v levé má vrtbovský erb. V jeho poli se nachází troje jelení parohy.²⁸ Zakladatelem kláštera ve Voticích byl Sezima z Vrtby. Po smrti byl pochován v klášteře, kde se nachází rodinná hrobka.²⁹

Daczicensis (Dačice) – na tomto obrázku vidíme svatého Antonína Paduánského, který drží Ježíška. Právě jemu byl zasvěcen klášterní kostel v Dačicích.³⁰ Svatý Antonín je oblečen v mnišský šat a nad hlavami obou jsou zachyceny svatozáře.

Turnoviensis (Turnov) – klášterní kostel v Turnově je zasvěcený svatému Františku z Assisi.³¹ Na tomto obrázku vidíme Pannu Marii, jak podává klečícímu svatému Františkovi Ježíška. Všichni tři mají nad svými hlavami svatozáře.

Hajecensis (Hájek u Prahy) – na obrázku vidíme Pannu Marii s Ježíškem v náručí, okolo nich poletují dva andilci. V popředí klečí dva mniši. Jeden z nich má v ruce patrně kříž a může se tedy jednat o svatého Františka. Druhým řeholníkem by mohl být svatý Jan Kapistrán.

Nambslaviensis (Namysłów) – zdejší konvent byl zasvěcen svatému Petru z Alkantary,³² členu františkánského řádu, který pocházel ze Španělska. Tento světec je s největší pravděpodobností zobrazen i na tomto medailonu. Je zde namalován muž z profilu oblečený v mnišský šat. Před ním je vidět veliký kříž a lebku.

²⁵ Tamtéž, s. 49.

²⁶ Tamtéž, s. 49.

²⁷ Tamtéž, s. 49.

²⁸ J. HALADA: *Lexikon české šlechty*; 1, Praha 1992, s. 179 a 180.

²⁹ Ottův slovník naučný, 26, Praha 1907, s. 1057 a 1058.

³⁰ P. R. BENĚŠ-V. PRIBYL, *Františkánský klášter*, s. 49.

³¹ Tamtéž, s. 49.

³² Tamtéž, s. 50.

Wratislaviensis (Vratislav) – patronem kláštera ve Vratislavi byl svatý Antonín Paduánský.³³ Na obrázku, vztahujícím se k tomuto konventu, vidíme mnicha s lilií v ruce. Právě lilie je jedním z atributů svatého Antonína.

Lignicensis (Lehnice) – Na medailonu, věnovaném konventu v Lehnici, je zobrazena v pozadí ženská postava, držící v pravé ruce nějaký dlouhý předmět. Pravděpodobně se jedná o žezlo nebo liliu. V levé má velký kříž, zabírající skoro celé pole obrázku. Zdejší konvent byl zasvěcený právě svatému Kříži.³⁴ Postava v pozadí může být Panna Maria, matka Ježíše Krista. Při bližším zkoumání je vidět okolo hlavy svatozář.

Rattiboriensis (Ratiboř) – tento konvent byl zasvěcen svatému Václavu a svaté Hedvice.³⁵ Na daném medailonu je zobrazen svatý Václav v rytířské zbroji a s knížecí čapkou na hlavě. Za ním v pozadí stojí dva andělé jako jeho ochránci. Pravděpodobně se může jednat o výjev z jedné legendy, kdy dva andělé svatého Václava ochraňovali v souboji s nepřátelským panovníkem.

Goldbergensis (Zlotoryje) – svatá Hedvika byla patronkou zdejšího kláštera.³⁶ Ta je zobrazena i na tomto medailonu. Přes oblečení má plášt, na hlavě knížecí korunu. V pravé ruce drží model kostela.

Ve většině případů se mi předobraz pro medailony zjistit nepodařilo. Jako předlohy mohly sloužit obrazy či sochy nacházející se v konventech či klášterních chrámech. Předlohami ale mohly také být grafiky, grafické listy jednotlivých světců či světic, dostupné například v Balbinových či jiných pracích. Vyobrazení nejčastěji prezentují patrony konventního chrámu spolu s jejich atributy. Z některých lze také zjistit, který rod byl fundátorem daného kláštera.

---

³³ Tamtéž, s. 50.

³⁴ Tamtéž, s. 50.

³⁵ Tamtéž, s. 50.

³⁶ Tamtéž, s. 50.

5 Malby klášterních domů

Nad každým názvem města autor namaloval klášterní budovu. Snažil se o její věrné zachycení. Stavby jsou namalovány v perspektivě. Malíř zde zaznamenal jak klášterní kostel, tak i budovy konventu. Ty mají propracované také detaily, zejména okna. Ta se na stavbách nacházejí ve velkém počtu; z toho se dá usuzovat, že autor namaloval jejich přesný počet, nebo se o to snažil. V každém klášteře je zobrazena také rajská zahrada, jež je pro konventní stavby typická. Fasády všech staveb mají stejnou nažloutlou barvu a jejich střechy jsou červené. Zde se může jednat o typizaci vyobrazení, protože konventní budovy mohly mít jiný pokryv na střechách, například došky nebo šindele.

Klášterní budovy si jsou v několika případech navzájem podobné a dá se předpokládat, že autor pro jejich namalování použil předlohu, kde byly všechny řádové domy vyobrazeny pohromadě. Jako možná předloha mohla posloužit rytá mapa františkánské provincie z roku 1737, jež obsahuje také obrázky klášterních staveb. Tyto budovy si jsou na obou dílech velmi podobné. Možné také je, že autor malovaného díla čerpal ze stejné předlohy, jako tvůrce ryté mapy.

Na rytém díle je zachyceno více detailů než na mnou popisované mapě. Obě mají rozdílný počet oken. Jedná se o detail, který nemusel být brán autory tolik v úvahu, jelikož klášterní stavby jsou na mapách namalovány velmi zjednodušeně. V obou případech jsou domy znázorněny axonometricky. Mají stejně orientované boční stěny. V některých případech můžeme vidět levé boční stěny (Tachov, Praha, Kroměříž) a na dalších pravé strany (Kadaň, Plzeň). Mezi domy je malý rozdíl i v úhlech pohledu, v některých případech je budova posunuta trochu jiným směrem, než je tomu na ryté mapě.

6 Transliterace textů

Zde představuji přepisy textů z dolní části mapy. Nejprve se zabývám historií jednotlivých konventů, poté historií františkánů v českých zemích. Text je plný zkratek, které rozepisuji v hranatých závorách. Konec řádky jsem označil lomítkem. Pro lepší přehlednost jsem každému konventu přiřadil číslo.

Hledal jsem publikace, z kterých mohl autor mapy čerpat. Možnou variantou je, že mohl vycházet z jedné z knihy, kde byla zaznamenána historie všech konventů najednou. To, že by zaznamenával historii z více pramenů se mi jeví jako méně pravděpodobné, protože by musel vycházet z publikací všech konventů. Studoval jsem možnost, že autor mohl čerpat z františkánské kroniky od Severina Wrbczanského, který byl provinčním ministrem. Dílo obsahuje zmínu o všech tehdejších konventech a dá se předpokládat, že jej měl autor k dispozici. Porovnával jsem navzájem texty hejnického konventu v kronice a na mapě. Wrbczanský obsahuje více informací a pokud z něj autor vycházel, udělal „abstrakt.“

V historii věnující se historii františkánů v Čechách jsou zachyceny významné události řádu, například volby nových provinčních představených. Události zde začínají rokem 1452 a končí datem 1732, kdy byl zvolen Severinus Wrbczanský.

6.1 Transliterace historie řeholních domů

Series Conventuum[m] et Fundatorum[m] Provinciæ Reform[atorum] S[ancti] Wenceslai D[ucis] et M[artyris] per Bohemiam, Silesiam et Moraviam.

1.

Primus Conventus Principalis in Provincia est Pragensis sub titulo S[anctae] Mariae Ni-/ vensis, qvondam spectans ad RR[everendissimi] PP[atres] Carmelitas calceatos, sed ab haereticis devastatus: anno 1604. restau-/ ratus per Catholicos Proceres Regni. maxime per Illustrissimum D[ominum] Zdenko, Adalbertum Poppeliu[m] a Lobkowitz. Supremum Regni Bohemiae Cancellariu[m], et ut hodie in sua perfectione stat potissimum[m]/ est erectus sumptibus Illustrissimi D[omini] Joannis Senioris a Tallenberg. cessit Fratribus nostrae Provinciae

Bohemiae. Hic Conventus nullum habet Fundatorem, sed sustentantur Fratres qvotidiana elecmo/ syna. et Missarum suppetijs.

2.

Secundus Convent[us] Tachoviensis in Suburbio sub tit[ulo] SS[acrae] M[ariae] Magdalene, et Elisabethae/ Reginae Hungariae, est erect[us] hic Conventus a Communitate Tachoviensi an[no] 1466, Deinde istius Convent[us]/ an[no] 1680. Restauratrix fuit Illustrissima D[omina] Barbara Theresia de Wrtby, nata Baronessa de Kokorzowitz, alias

nullum habet Fundatorem.

3.

Tertius Conventus Cadanensis extra Urbem sub tit[ulo] SS[anctorum] 14. Auxiliatorum. Primitus/ an[no] 1473. erectus est a Civitate Cadanensi: ut autem modo exstat, erectus est ex varioru[m]/ Benefactorum elecmosynis, nec habet aliquem Fundatorem, est locus ab antiquo determi-/ natus pro anno Probationis, seu Novitiatu. In hoc Conventu fertur S[anctus] Joannes Capistran[us]/ fuisse et Fontem benedixisse.

4.

Quartus Convent[us] Glogoviensis S[ancti] Stanislai Ep[iscopi] et M[artyris] intra Civitatem admenia situs, qve[m]/ deseruerunt P. P[atres] Conventuales et nostri observantes introducti sunt/ an[no] 1533 alitur ex elecmosynis.

5.

Quintus Convent[us], Olomucensis, ad S[anctum] Bernardinum exstructus a Civi-/ bus Olomucensibus an[no] 1451. pro Fratrib[us] Observantib[us], sed tempore Rebel-/ lionis haereticae despoliatus expulsis Fratrib[us]: Anno vero 1621 denuo ad/ eundem Conventum sunt introducti. Adest in Ecclesia Sacrum Sepulchru[m]/ et extra Sacra Scala. Fratres vivunt ex pura mendicatione, et Missar[vi] Stipendio.

6.

Sextus Convent[us] Cremsiriensis ad SS[anctem] Trinitatem extra Civitatem qvem exstruxit pro Fratribus Emi-/ nentissim[us] D[ominum] D[ominum] Princeps Francisc[us] Cardinalis a Dittrichstein Episcopus Olomucensis, et an[no] 1620. introduxit/ Fratres, et tanquam Fundator assignavit sustentationem congruam, qvam modo exequivitur Eminentissimus/ Dominus et Princeps Cardinalis Schrattenbach Episcop[us] Olomucensis.

7.

Septim[us] Convent[us] Nissensis, S[anctae] Mariae Rosis an[no] 1620 a Serenissimo Principe Carolo Archi=Duce/ Austriae, Episcopo Wratislaviensi erectus est in Suburbio. Fratres aluntur ex qvotidianis eleemosynis/ fidelium, et aliquo assignato deputato.

8.

Octavus Convent[us] Znoymensis primo erectus est in suburbio sub invocatione S[ancti] P[atri] Fran-/ cisci an[no] 1470 qvem retinuerunt PP[atres] observantes usq[ue] ad annum 1534. qvo introducti sunt anno PP[atres]/ Observantes ad Conventum Fratrum Min[orum] Conventualium intra muros Civitatis annuente S[acrae] C[aesareae] Majes-/ tate, et expeditis Conventualibus. Ecclesia ista est sub Titulo S[anctae] Mariae in Coelos assumptae, cuius anniversaria/ dies Dedicationis celebrat[um] Dominica post festum Nominis B[eatae] V[irginis] Mariae: Fundatoris Ottocariossa ibide[m] qvie-/ verunt per saecula, usq[ue] dum per incuriam P P[atres] Conventualium clam surrepta fuere a Boëmis, et Pragam trans-/ lata ad Ecclesiam S[ancti] Viti, prope Sacellum S[ancti] Wenceslai.

9.

Nonus Convent[us] Novadomensis ad S[anctam] Catharinam V[irginis] et M[artyris] extra Civitatem erect[us] est ab Illustriss[imo]/ D[ominos] Henrico de nova[e] domo; inde an[no] 1619. ab haereticis fratres sunt expulsi, sed brevi iterum introducti ab Ex-/ cellent D[omini] Guilielmo S[acri] R[omani] I[mperatorem] Comite Slawata. Regni Bohemiae Supremo Cancellario.

10.

Decimus Convent[us] Plsnensis B[eatae] V[irginis] Maria in Coelos assumptae, intra Civitatem erect[us] a Rege Bohemiae/ Wenceslao III. an[no] 1263. primo pro Patrib[us] Conventualib[us], postea[m] tradit[us] Patribus Regularis Observantiae, in/ qvo habitarunt usq[ue] ad annum 1619 Rebelionis Bohemicae, qvo anno sunt expulsi Convent[us] devestatus/ Rursus an[no] 1620. recepti Ecclesiam, et ruinatum Conventum reae dificaverunt com[m]unib[us] eleemosynis./ Provisio consistit in quotidiana mendicatione, et in pia fundatione eleemosynaria Illustrissimi Dom[ini]/ Adami Baronis de Kokorzova, et Excellentissimi D[omini] Comitis Maximiliani de Trautmansdorff.

11.

Undecim[us] Convent[us] Bechinensis, sub tit[ulo] B[eatae] V[irginis] Mariae in Coelos Assumptae in Civitate anno 1491. reaedificat[us]/ ab Excellentissimo D[omino] Comite Zdislao de Sternberg, Fratribus Observantib[us] est traditus, qvem locu[m] antea Conventua/- les habuerunt. Deinde an[no] 1619, grassante rebellione Fratres Observantes expulsi, Convent[us] ruinat[us] est qvem/ iterum an[no] 1623 Excellentissimus D[ominus] Fundator Comes Adam[us] de Sternberg, Suprem[us] Boëmiae Burggravius restau-/ ravit, et Fratres introduxit.

12.

Duodecim[us] Convent[us] Otticensis sub tit[ulo] S[ancti] Francisci Seraph[ici] in Civitate erect[us] ab Illustrissimo et Excellentissimo D. D[omino]/ Fundatore Zosim S[acrae] R[omani] I[mperii] Comite de Wrttby an[no] 1627, Fratres alunt[es] ex mendicatione, et ex deputata eleemosyna/ a Munificentissimo Fundatore.

13.

Decimus tertius Convent[us] Iavoriensis B[eatae] V[irginis] Mariae assumptae, et S[ancte] Andreae Apost[olum] intra Civitatem erectus/ ex eleemosynis Benefactorum an[no] 1488. superveniente Lutherana haeresi Fratres sunt expulsi an[no] 1608/ PP[atres] Conventuales istum Conventum sine ulla autoritate et jure occupaverunt per 30. annos usq[ue] an[no] 1638./ ex mandato Imperatoris Ferdinandi III. reintroducti fuissent Fratres Strictioris Observantiae nunc Refor-/ mati dicti. Alimoniam suppeditant Benefactores vicini, et difficilis mendicatio inter Accatholicos.

14.

Decimus qvar[tus] Convent[us] Glacensis sub tit[ulo] S S[ancti] Georgij et Adalberti M M[artyrorum] extra Civitatem an[no] 1475 pri-/ mitus erect[us] a Duce Henrico Regis Boëmiae Filio. An[no] 1517. grassante haeresi Convent[us] conflagratus, a Fratribus de-/ relict[us] est. An[no] iterum 1638. recept[us], communib[us] fidelium eleemosynis restaurat[us] est. Sustentatio habetur ex quotidiana mendicatione.

15.

Decimus qvintus Convent[us] Brunensis. S[anctae] Mariae Magdalena, an[no] 1451, in suburbio ante portam/ Judaicam, S[anctus] Capistranus primo erexit Conventu[m] Divo Bernardino de Senis sacrum; anno vero 1643 Con-/ ventus cum Ecclesia fuit solo aeqvatus de mandato Magistrat[us] Brunensis, propter Svecum impugnantem/ civitatem Brunensem. Deinde post 4 circiter menses Amplissim[us] Magistrat[us] designavit Fratrib[us] aliam Eccle-/ siam desolatam S[anctae] M[ariae] Magdalena in Civitate, non procul a porta Judaica dicta, ubi olim Judaeorum ste-/ tit Synagoga: Ex eleemosynis collectis coëmpta sunt vicinae domunculae, et Conventus exstructus anno/ 1671. Asservatur ibi tunica, pallium et Cilicum S[ancti] Joannis Capistrani. Fratres sustentantur quotidie-/ na collectione eleemosynae.

16.

Decimus Sextus Conventus Turnoviensis Sub tit[ulo] S[ancti] P[atri] Francisci, in Civitate erector ab Excel-/ lentissimo D. D[omino] Fundatore Maximiliano S[acri] R[omani] I[mperii] Comite de Waldstein an[no] 1651. Fratres Refor-/ mati introducti. Sustentatio praebetur ab Excellentiss[imo] D[omino] Comite Fundatore.

17.

Decimus Septimus Conventus Slanensis. sub tit[ulo] SSS[anctissimae] Trinitatis extra Civitatem,/ erector an[no] 1655. ab Excellentissimo. D[omino] Fundatore Bernardo Ignatio Borzita S[acri] R[omani] I[mperii]/ Comite de Martinitz Supremo Regni Bohemiae Burggravio, et anno 1662. Fratres Re-/ formatae Provinciae introducti. In Ecclesia exstat Domus Lauretana. Fratres susten-/ tantur assignata[m] sibi eleemosyna a Munificentissimo Fundatore.

18.

Decimus Octavus Conventus Daczicensis, sub tit[ulo] S[ancti] Antonij Paduani, extra Civitatem/ erectus a [??]³⁷nobili ac Generoso D[omini] Mathia Georgio Kapeta, Primate Civitatis Daczicensis anno/ 1660, et post qvatuor annos Fratres Reformati sunt introducti; Ipse vero noluit Fundator ap-/ pellari. Sustentatio habetur ex collectis elecmosynis, et ex assignato deputato ab Illustriss[imo] D[omino] Fran-/ cisco Benedicto Bertholdt, et alio etiam ex Arce Daczensi percipiendo.

19.

Decimusnon[us] Convent[us] Oppaviensis Sub tit[ulo] S[anctae] Barbarae V[irginis] et M[ariae] anno 1453. primo extra/ urbem erectus ab Oppaviensi devoto populo; an[no] 1512 ab haereticis expulsi Fratres, et tempo-/ re belli Svecici an[no] 1655 a Comendante Oppaviensi Convent[us] et Ecclesia diruta. Tandem/ an[no] 1668. Excelentiss[imus] D[ominus] Fundator Georgius Stephan[us] S[acri] R[omani] I[mperii] Comesde Würben/ intra Civitatem Conventum et Ecclesiam aedificavit proprijs expensis, Fratribusq[ue]/ extradidit an[no] 1677. una cum instrumento fundationis. Anno iterum 1689. vo-/ racibus flam[m]is absumpta est Ecclesia, et an[no] 1690 restaurata ex puris clecmosy/ nis Benefactorum. Fratres vivunt ex collecta qvotidie elecmosyna, et ex assig-/ nato deputato a Munificentiss[imus] Fundatorib[us] Comitib[us] de Würben.

20.

Vigesim[us] Convent[us] Sylvae Sanctae D[ominiae] V[irginis] Lauretanae, qvae est prima omniu[m] Laure-/ tanarum Capellarum in Regno Bohemiae. Pro qva Domo Lauretana posuit fun-/ damentalem Lapidem Illustris[simus] D[ominus] Florian[us] Theodoric[us] S[acri] R[omani] I[mperii] Comes de Sora/ an[no] 1623. Et Illustriss[imus] D[ominus] Francisc[us] Adam[us] Eusebi[us] Comes de Sora erexit, et fundavit/ Conventu[um], Fratresq[ue] Reformatae Prov[inc]iae Bohemiae introduxit an[no] 1679. alimenta/ suppeditat Ordinaria mendicatio, et munifica man[us] Ill[ustrissi]mi Fundatoris, qvi assignavit qvot/ annis certam elecmosynam tradendam. Ab Urbe Pragensi usq[ue] ad illum locum sunt erectae capellae a di-/ versis Benefactorib[us], Conventus autem stat cum Aede Lauretana in medio Sylvulae.

---

³⁷ Tento údaj nelze přečíst, jelikož je v daném místě vydrolená malba.

21.

Vigesim[us] prim[us] Convent[us] Leobschicensis, sub tit[ulo] SS[ancti] Aegidij et Bernardini an[no] 1448 a Duce Opavien-/ si et Hlupschicensi erectus intra Civitatem Hlupschitz, hodic Leobschicum dictam. Deinde an[no] 1453 Leobschi-/ censes ex communib[us] Suis facultatibus ampliarunt hoc Monasteriu[m]. An[no] 1536 ab haereticis violenter Fratres/ ejecti sunt, et successu temporis conventus dirut[us] cum Ecclesia. Tandem an[no] 1666. locus restitut[us] PP[atres] Pro-/ vinciae Bohemiae, ab ijsdem reaeditatus Convent[us] et Eccle[si]a ex collectis elecmosynis, et Fratres alunt[us] ex/ collectura elecmosynae.

22.

Vigesim[us] Secund[us] Convent[us] Nambslaviensis sub tit[ulo] S[ancti] Petri de Alcantara. Primo ab an[no] 1321 inhabitat[us]/ est loc[us] iste in Civitate situat[us] a PP[atres] Conventualib[us]. An[no] autem 1523 a PP[atres] observantib[us], qvi brevi ab haereti-/ cis sunt expediti. Tandem an[no] 1675 restitut[us] est Convent[us], et introducti PP[atres] Reformati Provinciae Bohemiae/ in Ecclesiam B[eatae] V[irginis] in Coelos assumpta[rum], et Conventum ad S[anctum] Petrum de Alcantara jam intitulatum. Fratres alun-/ tur ex quotidiana Elecmosyna.

23.

Vigesim[us] tertii[us] Convent[us] Arnaviensis sub tit[ulo] Immac[uletae] Conceptionis, extra Civitatem, dum pri[us] incola is-/ sent Residentiam prope Ecclesiam Parochialem pro PP[atres] Soc[ietatis] Jesu fabricatam et ab eis derelictam, postea, extra/ Civitatem Eccle[si]am SSS[anctissimae] Trinitatis FF[rancisci] Reformati o[biti]nuerunt, et Conventu[m] ibide[m] ex elecmosynis aedificarunt an[no]/ 1677. FF[ratres] alunt[us] ex elecmosyna collecta, et aliquod putato ab Illustriss[imum] Fundatore Guilielmo et Jo[ann]e Comite de Lam-/ boy Guilielmi Filio.

24.

Vigesim[us] quart[us] Convent[us] Wratislaviensis primo aedificat[us] cum Ecclesia, in honorem S[ancti] Bernardini Cons[us] 1502/ in suburbio. Deinde an[no] 1522 ab haereticis expulsi sunt. Rurs[us] an[no] 1679. per Rescriptu[m] Caesareum F[ratres] F[ranciscanorum] Reformati Pro-/ vinciae Boëmiae admissi sunt ad Civitatem prope

moenia, ubi aedificarunt novum Conventum et Eccle[si]am sub tit[ulo] S[ancti]/ Antonij ex elecmosynis. Et Fratres aluntur elecmosynis.

25.

Vigesimus qvint[us] Conventus Zasmucensis sub tit[ulo] S[ancti] P[atri] Francisci stigmatizati erect[us] extra Oppidu[m] Zasmuk/ an[no] 1694 ab Excellentissimo D. D[omino] Adolpho Wratislao S[acri] R[omani] I[mperii] Comite de Sternberg Fundatore, Supremo Regni Bohe-/ miae Burggravio, et F[ratres] F[ranciscanorum] Provinciae Bohemiae introducti sunt. Sustentatio habet[us] ex elecmosynis, et gratio-/ sa assignatione elecmosynae a Munificentissimo Fundatore.

26.

Vigesim[us] Sextus Convent[us] Triboviensis Sub tit[ulo] S[ancti] Josephi extra Civitatem erect[us] Anno 1678 ex Bene-/ factorum elecmosynis, et an[no] 1707 et 1710 ampliatus cum Ecclesia: sustentantur Fratres ex collectis/ elecmosynis Fidelium.

27.

Vigesim[us] Septim[us] Convent[us] Heindorffensis, B[eatae] V[irginis] Visitantis ab Excellentissimo D[omino] Francisco Ferdinan-/ do S[acrae] R[omanae] I[mperii] Comite de Gallass an[no] 1692 erigi coepit in Sylvula prope Pagum Heindorff dictum; ad Ecclesiosa[m]/ in qva B[eatae] V[irginis] Maria jam ab anno 1211. in tilia arbore collocata colebatur. An[no] vero 1698. Illustriss[imus] ac Excellentiss[imus]/ D[ominus] Ioannes Wenceslaus S[acrae] R[omanae] I[mperii] Com[es] de Gallass Fundator F[ratrum] F[ranciscanorum] Provinciae Boëmiae introduxit. Ob magnum/ Confluxum devoti populi, Illustriss[imus] ac Excell[entissimus] D[ominus] Philippus Josephus S[acrae] R[omanae] I[mperii] Com[es] de Gallass praegrandem Eccle-/ siam erexit an[no] 1729. Religiosi aluntur partim ex collectura elecmosyriae, partim ex Funda[t]o[r]e elecmosynaria.

28.

Vigesim[us] Octav[us] Convent[us] Rattiboriensis, sub tit[ulo] S[ancti] Wenceslai D[omini] et M[artyr] an[no] 1491 extra Civitatem prope Ode-/ ram erectus. An[no] vero 1519. in cinerem redactus, et ab haereticis F[ratres] F[ranciscanorum] Minores pulsi sunt[us] donec an[no] 1687. ite-/ rum F[ratres] F[ranciscanorum] Minores Reformati

obtinuissent Locum cis Oderam cooperante ad hoc, et se pro Fundatore Offe-/ rente Illustriss[imo] D D[omino] Joanne Friderico L[iberi] B[oro] de Kotulinsky, cuius ope Convent[us] et Ecclesia ad perfectionem per-/ venit. Sustentatio habet[us] ex quotidiana collectura eleemosynae, et aliquo assignato deputato.

29.

Vigesim[us] nonus Conventus Lignicensis, S[ancti] Crucis, et B[eati] V[irginis] Dolorosae, ante portam Haynoviensem construc-/ tus est cum Ecclesia anno 1717. ex eleemosynis Benefactorum. Fratres vivunt ex eleemosynis difficulter ac quilibus.

30.

Trigesim[us] Convent[us] Goldbergensis. S[anctae] Hedvigis Vid. intra muros Civitatis exstructus anno 1212 ab/ eadem S[anctae] Hedvige pro Fratribus Minoribus S[ancti] Francisci, ex quo loco bis expulsi sunt, et Convent[us] factus est/ locus Scholarum pro Lutheranis, usq ad annum 1704, quo iterum introducti sunt Fratres Reformati Provinciae Bohemiae, et Ecclesia cum Conventu ex communib[us] Fidelium eleemosynis aedificata, quae/ iterum anno 1730 dirui debuit ob periculum rimarum lapsum intentantium, et denuo operose/ reae dificari coepit anno 1731. Fratres vivunt ex puris eleemosynis.

31.

Trigesima prima est Residentia Horzovicensis, in Oppido Horzovitz, tradita Fratribus Reformatis anno 1684. ab Excellentiss[imo] D D[omino] Bernardo Ignatio Comite de Martinitz cum Ecclesia/ SSS[anctissimae] Trinitatis. Fratres vivunt ex assignato deputato, et ordinarijs eleemosinis.

6. 2. Transliterace historie řádu

Levá strana zápisů:

Series Conventuum fecit [??]³⁸/

Anno 1452. Primus Vicarius Provinciae Bohemiae auctoritate S[ancti] Ioannis a Capistranus Viennae electus est/ Admodum R[everendus] P[ater] Gabriel de Verona

---

³⁸ Tento údaj nelze z mapy přečíst, jelikož je dané místo zamalováno barvou.

Italus./ 1453. Wratislaviae Praeside S[anctus] Io[an]e[s] Capist[ranus] II[ustrissimus] Vicari[us] Provi[nci]ae elect[us] est A[dmodum] R[everendus] P[ater] Christophor[us] de Varesio Italus./ 1454. Wratislaviae, Praeside eodem Sancto iterum elect[us] est A[dmodum] R[everendus] P[ater] Gabriel de Verona Italus./ 1457. Brunae electus est A[dmodum] R[everendus] P[ater] Bernardin[us] de Ingolstadt, Bavarus/ 1459. In Capitulo Pro[vinci]ali Leubs celebrato, denuo reassumpt[us] est A[dmodum] R[everendus] P[ater] Gabriel de Verona./ 1464. In loco S[anctae] Mariae et S[ancti] Laurentij in Paradiso, denuo assumpt[us] est A[dmodum] R[everendus] P[ater] Gabriel de Verona./ 1465. Vien[n]ae Praeside R[everendissi]mo P[atre] Marco de Bononia Vicario Grli elect[us] est in Vicariu[m] Provi[nci]ae A[dmodum] R[everendus] P[ater] Jacob[us] de Ma-/ jori Glogovia Silesius./

Series Vicariorum Provi[nci]ae Bohemiae Regul[atum] Observ[antum] post Divioem ab Austria et Polonia./

An[no] 1467. Cracoviae in Polonia autoritate Pauli II. Papae et ex com[m]issione R[everendissi]mi P[atri] Jo[ann]is Bapt[ista] de Levanto Vicarij/ Grlis Ordi[ni]s, Praeside A[dmodum] R[everendus] P[ater] Petro a Neapoli divisa est Provi[nci]a Boëmia ab Austria et Polonia; Commissari[us] Provi[nci]ae/ Boemiae electus fuit A[dmodum] R[everendus] P[ater] Joannes de Misnia Germ[aniae]/ 1470. Com[m]issariatu erecto in Vicariatu[m] Pro[vinci]alem Wratislaviae, Praeside [Admodum] R[everendus] P[ater] Ludovico de Vicentia Com[m]issario/ Grli I[mus] Provi[nci]ae Bohemiae Vicari[us] electus est P[atres] Petrus de Golgotz Ungarus./ 1471. Koslae Praeside P[atre] Jo[ann]e de Misnia elect[us] est in II. Vicarium Pro[vinci]alem P[ater] Paul[us] de Moravia Morav[us]. Hic a K^{mo}/ P[atre] Vicario Grli Angelo a Clavasio obtinuit ut Provi[nci]a Bohemiae habeat in Capitulis Grlib[us] suam sessione[m] im[m]edia-/ te post Provi[nci]am Austriae, q[uo]d hodie du[m] observat[us]. R[e?]xit Sancte[m] Provi[nci]am continuis 3 annis, alias reelect[us] 7^{ies} Vic[arium] Prov[inciale]m/ 1474. Oppaviae ad S[anctem] Barbara[m] in Vicariu[m] Provi[nci]ae elect[us] est P[ater] Jacob[us] de Glogovia Majori, Silesius./ 1477. die 20. Junij Brunae, Praes[us] R[everendissi]mo. P[atrem] Nicolao de monte Com[m]issario, elect[us] e Vicari[us] Pro[vinci]alis P[ater] Paul[us] de Moravia ide[m] ut Sign./ 1480. Die Pentec[us] Glacij ad SS[ancti] Georg[us] et Adalib elect[us] est P[ater] Jacob[us] de Majori Glogovia Silesius./ 1483. Dom[us] Rogat[us] Brunae ad S[anctum]

Bernardinum elect[us] est P[ater] Alexander de Javorio Silesius./ 1486. die 12. Maij in Capitulo Oppoliensi elect[us] est P[ater] Paulus de Moravia./ 1487. die 15. August[us] Oppaviae electus est P[ater] Jacobus de Majori Glogovia, novies reelectus./ 1488. die 8. septemb[ris] Brunae Praes[us] R[everendissi]mo. P[ater] Ludovico de Turri Veronensi elect[us] est P[ater] Antoni[us] de Leiptzig, Saxo./ 1491. die 15. Aug[ustus] Nis[s]ae ad S[anctum] Crucem electus est P[ater] Paulus de Lemberg Silesius./ 1493. die 19. Octob[ris] Brunae Praeside R[everendissi]mo. P[ater] Joe de Tergesto elect[us] est in Vic[ariae] Prov[iae] P[atres] Antoni[us] Leiptzig Saxo./ 1496. die Pentec[ostae] Jamnicij ad S[anctum] Vitum elect[us] est P[ater] Ambrosi[us] de Lemberg Silesiae redux ex Cap[ituli] Grli Vin-/ centiae est mortuus./ 1498. Ex Com[m]issione R[everendissi]mi P[atri] Ludovici de Turre Vicarij Grlis interea p 3 Gvrdianos Wratislav[iae] Plsnens[is]/ et Brunens[is] elect[us] est in Com[m]issar[us] Pro[vinci]alem P[ater] Jacob[us] de Kruppis Bohemus./ 1499. Dom[us] 4. post Pascha Oppaviae elect[us] est in Vic[ariatu] Pro[vinci]alem idem P[ater] Jacob[us] de Kruppis./ 1502. Die Pentec[ostae] Nissae ad S[anctum] Crucem Praes[es] R[everendissi]mo P[atre] Jacobo de Mantua in Vic[ariatu] Pro[vinci]alem elect[us] est P[ater]/ Victorin[us] de Prussia, Pruthenus./ 1505. Olomucij ad S[anctum] Bernardinu[m] electus est P[ater] Jacob[us] de Kruppis Bohemus./ 1508. Die Pentec[ostae] Nissae ad S[anctum] Cruce[m] electus est P[ater] Barnabas de Prussia Prutenus./ 1509. Dom[us] 3 post Pascha Brunae ad S[anctum] Bernardinu[m] Praes[es] A[dmodum] R[everendum] P[atrem] Victorino de Prussia elect[us]
est ipse P[ater] Victorinus de Prussia Pruthenus./ 1511. die 8. sept[embris] Op[p]aviae ad S[anctam] Barbara[m] elect[us] est P[ater] Bernard[us] de Grünberg./ 1514. die 8. Sept[embris] Cadanae ad SS[anctis] 14 Auxiliatores elect[us] est P[ater] Lucas de Grünberg. Silesius/ Hic fuit ultim[us] Vicarius Provinciae./

Series Ministror[um] Pro[vinci]aliu[m] Pr[o]vi[nti]ae Bohem[iae] cum Praesidib[us] Capitulorum./

An[no] 1517. Romae in Capitulo Grli o[u]es Vicarij Pro[vinci]ales authorit[ate] Ap[p]lica elevati Sunt/ in Ministros Pro[vinci]ales, sicq[ue] eod[um] A[nn]o die 8 Sept[embris] Znoymae ad S[anctum] Franciscum I Min[orum]/ Pro[vinci]alis Bohemiae elect[us] est P[ater] Victorin[us] de Prussia Pruthenus./ 1520. die 15. Aug[usti] ultimo Wratislaviae ad S[anctum] Bernardinum Praeside R[everendissi]mo P[atre] Minis-/ tro Grli toti[us] Orde

P[atre] Francisco Licheto in Ministrum Pro[vinci]alem elect[us] est/ P[ater] Lucas de Grünberg, Silesi[us]./ 1522. 21. Septemb[ris] Brunae ad S[anctum] Bernardinu[m] elect[us] est P[ater] Francisc[us] a Bavaria Bava[rio?]/ 1524. 29. Junij Cadanae elect[us] est P[ater] Eusebi[us] de Neoforo, Silesius./ 1526. 1. Sept[embris] Plsnae in M[i]n[o]r[u]m Pro[vinci]alem elect[us] est P[ater] Michael a Carinthia, German[us]/ 1528. 15. Junij Jamnicij ad S[anctum] Vitum elect[us] est P[ater] Eusebius de Neofor[o], Silesius./ 1531. 15. Aug[usti] Brunae in M[i]n[o]r[u]m Pro[vinci]ale elect[us] est P[ater] Michael a Carinthia German[u]s/ 1534. 15. Aug[usti] in Capit[ulo] Horazdovicensi elect[us] est P[ater] Benedict[us] a Bilitz, Silesius./ 1537. 15. Aug[usti] Bechiae elect[us] est P[ater] Bernard[us] a Nissa Silesius./ 1540. 15. Aug[usti] Plsnae elect[us] est P[ater] Coelestin[us] a Glogovia Silesius./ 1543. 9. Maij Brunae elect[us] est in Ministrum P[ater] Antoni[us] a Sprotaviae, Silesius./ 1546. 20. Maij Brunae elect[us] est idem P[ater] Antonius a Sprotavia. Sil[esius]/ 1551. 2. Julij Novaedomi denuo reelectus est in Min[orum] Prov[inciae] P[ater] Antoni[us] a Sprotavia Sil[esius]./

Pravá strana zápisů:

S[anctus] Wenceslai [??]³⁹/

Hoc A[nn]o surgentia gravissima Bella, et an[no] 1570. superveniens urlis Contagio, qvae numerum F[ratres] F[rancisci] minuit usq[uae] ad 17. Capita/ viva reicta, reduxit universa[m] Pro[vinci]am nostra[m], Archivi itidem potiori ex parte dissipat[?]o a Bellonae harpyiis causata inter-/ cepit, atq[ue] oblitteravit, an[n]ota[ti]o[n]em hierarchiae seriei successor[um] M[atres?] M[ariae] Pro[vinci]alium usq[ue] ad an[no] 1600 praeterq[e]m, q[uo]d A[nn]o. 1590, et A[nn]o. 1593/ legatur Minister fuisse qvida[m] P[ater] Maximilian[us] Noleti ex Styria, et eod[em] A[nn]o 26 Julij Successor ej[us] fuisse elect[us] aliquis P[ater] Franciscus Joannis./ 1600. 25. Novemb[ris] reperitur elect[us] fuisse in Ministru[m] Pro[vinci]alem P[ater] David Hicker, Bavarus./ 1605. die 24. Januarij elect[us] fuit P[ater] Mathias Berndt, de Majori Glogovia, silesius./ 1607. 13. Octob[ris] Novaedomi Praeside R[everendissi]mo. P[ater] Alphonso Reqvescens i Min[o]r[u]m Pro[vinci]alem elect[us] e P[atre] Aemili[us] Keck Austriac[us] Vienensi[s]./ 1611. 7. sept[embris] Brunae sub R[everendissi]mo P[atre] Gabriele Bonavent[ura] Daumio Com[m]iss[arii] Grli Praesid[e] Eminentissimo Cardinale Francisco a Ditrichstein Epi-/

³⁹ Tento údaj nelze z mapy přečíst, jelikož je dané místo zamalováno barvou.

scopo Olomucensi in M[i]n[o]r[u]m Pro[vinci]alem electus est P[ater] David Hicker Bavarus./ 1614. 15. Nov[embris] ibid[em] sub eod[em] Comiss[arius] Grli, et Praes[es]^{ale⁴⁰}Eminentiss[imus] Specicato elect[us] est P[ater] Wencesla[us] Zialeczky Pruthen[us] Vir Zelant[us] Obser[vantiae] Regul[orum]/ 1617. 29. Nov[embris] sub eodem Commissario reperitur electus P[ater] Jacobus Appelius, Bavarus./ 1621. 28. Junij Brunae Praes[es] P[atre] Hieronymo Strasser iterato elect[us] est P[ater] Aemili[us] Alexi[us] Keck, Austriac[us] Regul[atum] Observ[anti]ae Zelo conspicuus./ 1627. 17. Sept[embris] Brunae Praes[es] P[atre] Ambrosioa Galbiato Bavarо secundo elect[us] est in Min[ori] Prov[inciae] P[ater] Wencesla[us] Zialeczky Pruthenus./ 1630. 12. Maij Brunae Praeside eodem electus est P[ater] Aegidius Wagner, Bavarus./ 1634. 17. Sept[embris] Brunae Praes[es] P[atres] Michaële Chumar, Hispano elect[us] est P[ater] Bonaventura Orlik, Polon[us] Baro de Laziska Vir magnae estim[us]⁴¹ et aud huit/ 1638. 12. April[is] eodem Praeside Olomucij electus est P[ater] Aegidius Portke Pruthenus./ 1641. 29. Julij Olomucij Praes[es] P[atre] Franc[isco] Maxentio ab Arco elect[us] est P[ater] Ludovic[us] G sner Boh[emus] Cadanen[sis] Regul[atum] Observ[atorum] et Studiorum./ Propagator singularis; rexit per sexennium utpote reelect[us] in Capit[ulo] Otticensi sub eodem Praeside./ 1647. 12. Novemb[ris] Novaedomi eodem Praeside elect[us] est P[ater] Aegidius Pollein, Pruthenus./ 1650. 24. Octob[ris] Znoymae eodem Praeside electus est P[ater] Michaël Jahn, Pomeranus./ 1653. 8. Sept[embris] Novaedomi Praes[us] P[ater] Aegidio Schissel Austriaco elect[us] est P[ater] Constantin[us] Dubsky Boh[emus] de Duba Vir praeclar[us], et multor meritoru[m]/ 1656. 27. Aug[usti] ibid[em] eod[em] Praeside electus est secundo in Ministrum. Pro[vinci]alem P[ater] Aegidi[us] Pollein Pruthenus./ 1659. 8. Sept[embris] ibid[em] Praeside P[atre] Paulo de Thauris electus est P[ater] Bernardin[us] Latke, Sil[esiae] Nissensis./ 1662. 4. Decemb[ris] ibid[em] Praes[ide] P[atre] Jo[ann]e Jacobo ab Alzano Provi[nci]ae Brixiensis secundo elect[us] est P[ater] Constantinus Dubsky Bohemus./ 1665. 8. Sept[embris] ibid[em] Praes[ide] P[atre] Athanasio a Monachio elect[us] est P[ater] Henric[us] Clarus Lusatius de Budissina Primo anno fui Ministeriat[us] obiit, cui pro Vicario Pro[vinci]ali successit A[nn]o servente 1666 Brunae P[ater] Antoni[us] Kemler, Silesius Leoallensis./ 1669. 18. April[is] Pragae, Praes[ide] P[atre] Theodoro Ne mayer Bavarо iterato elect[us] est in M[i]n[o]r[u]m Pro[vinci]ale P[ater] Bernardin[us] Latke Sil[esiae] Nissensis./ 1672. 18. Maji Brunae ad

⁴⁰ Tento údaj je ne iteln .

⁴¹ Tento údaj je ne iteln .

S[anctae] M[ariae] Magdal[enae] Praes[ide] P[atre] Maxentio Eisner Austriaco, elect[us] est P[ater] Guilielm[us] Anton[ius] Brauczek Boh[emus] de Kopitno./ 1675. 12. Maji Novaedomi Praes[ide] P[atre] Fortunaco Hueber Bavaro elect[us] est P[ater] Bernard[us] Sannig Sil[esiae] Nissensis pro posteritatem sollicitatatem Magna Sacceptilam [?]⁴²/ 1678. 4. Sept[emberis] Brunae Praes[ide] P[atre] Ludovico Kirchenhoffer, Austriaco elect[us] est P[ater] Evangelista Fritsch. Sil[esiae] Wratislaviensis./ 1681. 28. Julij Oppaviae electus est P[atre] Praes[ide] Paulino Zehendiner Tyrolensi P[ater] Archangel[us] Mascul, Sil[esiae] Nissensis./ 1684. 28. Maji Pragae Praes[ide] P[atre] Adriano Huepfer Tyrolensi electus est iterato P[ater] Bernardus Sannig, Sil[esiae] Nissensis./ 1687. 9. Iulij Novaedomi Praes[ide] P[ater] Barnaba Kirchhuber, Bavaro elect[us] est P[ater] Amand[us] Herman Sil[esiae] Nissensis./ 1690. 4. Junij Praes[ide] P[atre] Benigno Schinatitz Austriaco elect[us] est P[ater] Antonius Hartman, Boh[emiae] Glacensis./ 1693. 13. Iulii ibid[em] Praes[ide] P[atre] Sigismundo Sigonio Provi[ncliae] Carnioliae, elect[us] est iterato P[ater] Jo[ann]es Evangelista Fritsch Sil[esiae]/ Wratislaviensis, rexit per biennum ob sinistram valetudinem resignavit./ 1695. 4. Decemb[ris] Brunae Praes[ide] P[atre] Antonio Lazari Prov[inciae] Carnioliae elect[us] est P[ater] Castul[us] Martin Boh[emus] Crimaviensis./ 1698. 15. Sept[embris] Pragae Praesi[de] P[atre] Emerico Pfentner Austriaco elect[us] est secundo P[ater] Antoni[us] Hartman, Boh[emus] Glacensis./ 1701. 15. Novemb[ris] Glaci Praes[ide] P[atre] Fortunato Hueber Bavaro elect[us] est P[ater] Gregorius Gerzabek. Boh[emus] Prag[ensis]/ 1704. 3. Octo[bris] Prag[ae] Praes[ide] P[atre] Petro Francetich a Hunrine [?]⁴³. Carniola electus est P[ater] Castul[us] Martin Boh[emiae] Crimavien[sis]/ 1707. 4. Sept[embris] Brunae Praes[ide] P[atre] Francisco Caccia, Austriaco electus est P[ater] Appollinaris Kyttribus. Moravus./ 1710. 9. Sept[embris] Pragae Praes[ide] P[atre] Sigismundo Neüdecker, Bavaro, electus est iterato P[ater] Gregori[us] Gerzabek/ Pragen[sis] ob sinistram valetudinem resignavit Officiu[m], et loco ipsi[us] per Venerabilem. Diffinitoriu[m] a[anno] 1711./ Bechinae elect[us] est in Vicar[iatu] Pro[vinci]alem P[ater] Castul[us] Martin, alias jam bis Provincialis./ 1713. 15. Octob[ris] Bechinae Praes[ide] P[atre] Hugone Babler Austriaco elect[us] est P[ater] Wolffgang[us] Forel, Sil[esiae] Wratislaviensis/ acutissimi In genii, et Regularis Observantiae Zelantissimus./ 1716. 24. Sept[embris] Pragae Praes[ide] P[ater] Bonaventura Bardi Prov[iae] Ungar[iae] Mari[anus] elect[us] e[st] P[ater] Cosmas Zorisch

⁴² Tento údaj je nečitelný.

⁴³ Tento údaj není jistý, protože je špatně čitelný.

Sil[esiae] Grottkov/ 1719. 3. Sept[embris] Nissae Praes[ide] P[atre] Wolfgango Seiler
Austriaco elect[us] est P[ater] Mansvetus Förschan/ Boh[emiae] Brisnicensis, sed seqvente
A[nn]o 8. Oct[obris] morte sublat[us], cui per Vener[abilem] Diffinit[orum] Arnaviae
an[no] 1720./ congregatum ut Vicari[us] Pro[vinci]alis successit P[ater] Wolfgangus Forel
ante hac M[i]n[o]r[um] Pro[vinci]alis./ 1722. 24. Sept[embris] Pragae Praeside P[atre]
Eugenio Gottschever Carnioliae Provi[ncl]ae elect[us] est P[ater] Marcel-/linus Gebel ex
Comitatu Glacensi./ 1725. 15. Sept[embris] Novae Domi Praeside P[atre] Jacobo
Hoffsteter, Carniola, elect[us] est P[ater] Victor Swatia Boh[emus] Prag[ensis]/ 1729.
13. Martij Brunae Praes[ide] P[atre] Dominico Cless Italo, elect[us] est P[ater] Valerianus
Ha[??]⁴⁴/ 1732. die 10. Aug[usti] Pragae, Praeside P[atre] Jeremia Harpfinger Austriaco in
Ministrum Pro-/ vincialem electus est P[ater] Severinus Wrbczansky Boh[emus] Pragensis.

---

⁴⁴ Tento údaj nelze přečíst, jelikož je v daném místě vydrolená malba.

7 Překlad textů do češtiny

7.1 Překlad historie řeholních domů

Řada konventů a zakladatelů reformovaných provincií Svatého Václava, knížete a mučedníka Čech, Slezska a Moravy.

1.

Prvním konventem, předním v provincii, je pražský pod titulem Svaté Marie/Sněžné, pod dohledem důstojných otců bosých Karmelitánů, zničený od kacičů, roku 1604 obnovený/ katolickým panstvem. Obzvláště zásluhou jasného pána Zdeňka, Vojtěcha Poppela/ z Lobkovic nejvyšším kancléřem českého království a jako dnes ve své dokonalosti je pozoruhodný výdaj jasného pána Jana Staršího z Tallenberga. Odstoupil naši bratrskou českou provincii./ Tento konvent nemá žádného fundátora, ale udržují ho bratři

2.

Druhý konvent je tachovský na předměstí pod titulem svaté Máří Magdalény a Alžběty/ královny Uherské. Tento konvent a komunita tachovská byly vybudovány roku 1466, od té doby tento konvent/ až do roku 1680. Obnoven byl jasnou paní Barborou Terezií z Vrtby, rodem baronky z Kokořovic, jinak/ žádný zakladatel.

3.

Třetí konvent, kadaňský, mimo město pod titulaturou svatých Čtrnácti pomocníků. Nejdříve/ bylo roku 1473 postaveno město Kadaň, avšak pouze vynikalo, bylo vybudováno z pestře vybraných/ dobrodinců a někteří neměli zakladatele, místo od dříve určených před roky osvědčenými, noviciáty. V tomto konventu byl vytvořen léčivý pramen svatého Jana Kapistrána.

4.

Čtvrtý konvent, hlohovský, svatého Stanislava, biskupa a mučedníka, postavený díky městské podpoře, který/ bude horlivě sloužit otcům v konventu a našim observantům uvedeným roku 1533 z vybraných míst.

5.

Pátý konvent olomoucký u svatého Bernardina, vystavěný ve městě Olomouci/ roku 1451 pro bratry observanty, ale za bouřlivých kacíských časů byl/ vyloupen a bratři vyhnáni. Roku opravdě 1621 zase do/ téhož konventu byli uvedeni. Bude přítomen v kostele Svatý hrob/ a vně Svaté schody. Bratři žili v čisté chudobě a z darů ze mši.

6.

Šestý konvent, kroměřížský, u Svaté Trojice vně města, který stavěl pro bratry vyvýšený/ pán, přední františkán, kardinál Ditrichštejn, biskup olomoucký, a roku 1620 uvedený/ bratr a jako fundátor přiděloval a udržoval, jako vynikající vyvýšený/ pán a přední kardinál Schrattenbach, biskup olomoucký.

7.

Sedmý konvent v Nise, svaté Marie Růžencové, roku 1620 jasný Karel(?)⁴⁵ arcikněz/ rakouský, biskup vratislavský, ho postavil na předměstí. Bratři žili z každodenního vybírání/ od věrných a poslaných přídělů.

8.

Osmý konvent, znojemský, první postavený na předměstí, na výzvu svatého otce Františka/ roku 1470, kam otcové observanti veskrze roku 1534 byli uvedeni, otcové/ Observanti ke konventu bratří Minoritů a jiným konventům během přesvědčování obce Svatého císařského Majestátu/ a vybavení jiných konventů. Tento kostel se stal pod titulem svaté Marie Nanebevzeté, které se slavilo ve výroční/ den posvěcení v neděli po svátku jmenin blahoslavené Panny Marie. Zakladatel Ottocarossa tamtéž odpočívá/ i rod, ustavičně byl pak pro otce jiných konventů tajně vztáč z Čech a přenesených z Prahy/ ke kostelu svatého Vítě, blízko kaple svatého Václava.

9.

Devátý konvent, jindřichohradecký, u svaté Kateřiny panny a mučednice mimo město postavený jest od jasného/ pána Henrica z Jindřichova Hradce, od té doby roku 1619 byli bratři vyhnáni kacíři, nepatrн uvedeni od/ znamenitého pána Viléma, úředníka svatého císařského majestátu, laskavého Slavaty, který byl v čele české nejvyšší kanceláře.

---

⁴⁵ U jmen osob a názvů měst označených tímto symbolem si nejsem jistý českým překladem z latiny.

10.

Desátý konvent, plzeňský, blahoslavené Panny Marie Nanebevzaté, vybudovaný uvnitř města králem českým/ Václavem III. roku 1263 první pro shromáždění, později odevzdáný řádovým otcům observantům,/ kde bylo obydlí pořád do roku 1619 do povstání Čechů, kam toho roku byli vyhnáni a konvent zničen./ Zpět v roce 1620 brali kostel a na rozvaliny konventu se obtížně vybíraly společností příspěvky./ Opatření se zastavila v každodenní nuznosti a ve zbožném zakladateli vybraného jasného pána/ Adama svobodného pána z Kokořova a znamenitého pana hraběte Maximiliána z Trautmansdorffu.

11.

Jedenáctý konvent, bechyňský, pod titulem blahoslavené Panny Marie Nanebevzaté vysvěcený ve městě roku 1491/; vynikající paní hraběnka Zdislava ze Šternberka odevzdala bratrům observantům, na místě, kde dříve udržovali klášter./ Od té doby roku 1619 byli bratři observanti vyhnáni vzbouřenci, konvent byl zřícen/ ještě jednou roku 1623 vynikajícím pánum zakladatelem, hrabětem Adamem ze Šternberka, nejvyšším českým purkrabím obnoven/ a bratři byli uvedeni.

12.

Dvanáctý konvent, votický, pod titulem svatého Františka Serafinského, postavený ve městě od jasného a vynikajícího pána zakladatele Sezimy(?) úředníka svatého císařského majestátu z Vrtby roku 1627, bratři žili z chudoby a z uděleného výběru/ dobročinného zakladatele.

13.

Třináctý konvent, javorský, Blahoslavené Panny Marie a svatého Ondřeje apoštola postavený uvnitř města/ od vybraného dobrodince roku 1488. Přišli luteránští kacíři a bratři byli vyhnáni roku 1608/ shromáždění otcové tohoto konventu bez nějaké autority a právem se ho zmocnili po 30 let stále do roku 1638./ Z rozkazu císaře Ferdinanda III. byli uvedeni bratři observanti, nyní/ reformovaní. Hojnou dobrodinců sousedů a nesnadnou chudobou mezi nekatoliky.

14.

Čtrnáctý konvent, kladský, pod titulem svatého Jiřího a Vojtěcha mučedníka, první postavený mimo město roku 1475/ knížetem Jindřichem(?), přítelem českého krále. Roku 1517 konvent shořel zásahem kacířů, bratry byl/ opuštěn. Roku 1638 ještě jednou útočištěm, obnoven z příspěvků přátel. Podporován a udržován každodenně z výberu.

15.

Patnáctý konvent, brněnský, svaté Marie Magdalény, postavený v roce 1451 na předměstí před branami./ Svatý Kapistrán nejdříve vztyčil konvent jasnému Bernardinovi ze Senis, roku vpravdě 1643/ konvent s kostelem byl vybudován samotným příkazem brněnského úřadu, blízko Švédům(?) na podnět/ města Brna. Od té doby potom okolo 4 měsíců úřad označil bratry jinak kostel/ svaté Marie Magdalény ve městě, nedaleko židovské(?) brány, kde kdysi stála židovská synagoga. Z přidané volby shromáždění z blízkých domečků a konventu vystavěn byl roku/ 1671. Opatroval tu tuniku, palium a cilicium⁴⁶ svatého Jana Kapistrána. Bratři žili z každodenního/ hromadného výběru.

16.

Šestnáctý konvent, turmovský, pod titulem svatého otce Františka, postavený ve městě od vznešeného/ pána zakladatele Maximiliána, hraběte Svaté římské říše z Valdštejna roku 1651 byli reformovaní bratři/ uvedeni. Udržován dodáváním od vznešeného zakladatele pana hraběte.

17.

Sedmnáctý konvent ve Slaném pod titulem svaté Trojice postavený mimo město/ roku 1655 od vznešeného pána zakladatele/ hraběte Svaté říše římské Bernarda Ignáce Bořity z Martinic, nejvyššího purkrabí Království českého a roku 1662 bratři reformované/ provincie byli uvedeni. V kostele vyniká loretánská kaple. Bratři/ žijí z vybraných přidělů štědrého zakladatele.

18.

---

⁴⁶ Jedná se o tkaninu z koží srsti.

Osmnáctý konvent, dačický, pod titulem svatého Antonína Paduánského, postavený mimo město/ [??]⁴⁷ známým a urozeným pánum Matyášem Jiřím Kapetou, předním občanem dačickým roku/ 1660 a potom za čtyři roky byli uvedeni reformovaní bratři, sám zakladatel je opravdu/ oslovoval. Udržováni byli ze společných sbírek a z poslaných přidělů od jasného pána Františka/ Benedikta Bertholdta a také z dačické sbírky.

19.

Devatenáctý konvent, opavský, pod titulem svaté Barbory panny a Marie, postavený roku 1453, nejdříve mimo/ město opavským lidem, roku 1512 byli bratři od kacířů vyhnáni a po čas/ války roku 1655 byl opavský konvent a kostel zbořeny. Konečně/ roku 1668 jasný pán zakladatel hrabě Svaté říše římské Jiří Štěpán z Vrbna(?)/ postavil uvnitř města konvent a kostel na vlastní náklady. Bratři/ mimo rok 1677 společně zřídili základy. Roku ještě jednou 1689/ hořelo ve vzdáleném kostele a roku 1690 obnoven z čistého výběru/ od dobrodinců. Bratři žijí z peněz každodenně vybraných a z/ přidělů štědrého zakladatele hraběte z Vrbna(?).

20.

Dvacátý konvent svaté Paní loretánské, která je první ze všech loretánských/ kapliček v Království českém. Před kterým domem loretánským položil/ základy z kamene jasný pán Florián Theodorik hrabě Svaté říše římské ze Sory⁴⁸/ roku 1623. A jasný pán František Adam Eusebius hrabě ze Sory postavili i základy/ konventu bratrů reformované provincie české, uvedených roku 1679, výživy/ hojnost, rádné chudoby a dobročinnost ruky jasného zakladatele, který přiděloval kolik/ let jistý výběr. Od města Prahy veskrze k onomu místu postavené kapli/ různými dobrodinci, konvent stál s loretánskou kaplí uprostřed.

21.

Dvacátý první konvent, hlubčický, pod titulem svatého Jiljí a Bernardina postavený roku 1448 pánum opavským/ a hlubčickým uvnitř města Hlubčic, dnes se vyslovuje Hlubčice. Od té doby roku 1453 Hlubčice/ ze svých obecních možností zvětšily tento klášter. Roku 1536 byli od kacířů bratři násilně/ vyhnáni a úspěch časů konventu zbořen

⁴⁷ Tento údaj nelze přečíst, jelikož je v daném místě vydrolená malba.

⁴⁸ V Německu se nachází dvě města s názvem Sora, v Itálii jedno.

s kostelem. Konečně roku 1666 obnoven otcí provincie/ české, od konventu a kostela z hromadného vybírání a bratří žile ze/ sbírek.

22.

Dvacátý druhý konvent, namyslowský, pod titulem svatého Petra z Alcantary. První od roku 1321 obyvateli/ místa je tento ve městě situovaný otcí konventu. Avšak roku 1523 otcové observanti byli vyhnáni kacíři/ Konečně v roce 1675 byl konvent navrácen zpět a bratří reformované provincie české byli uvedeni/ do kostela Blahoslavené Panny Nanebevzaté a konvent intitulován u svatého Petra z Acantary. Bratří žili/ z každodenních sbírek.

23.

Dvacátý třetí konvent, v Hostinném, pod titulem Neposkvrněného početí, mimo město, tu dříve obyvatel/ sídla blízko kostela pohostil otce juzuitu(?), tvůrce a od toho opuštění, potom, mimo/ město mají kostel svaté Trojice reformovaní františkáni v držení a konvent tamtéž z výběru vysvěcen roku/ 1677. Bratří žijí ze sbírky peněz a nějakých částí majetku od jasných zakladatelů Viléma a Jana hrabat z Lamboy/ Vilémových přátel.

24.

Dvacátý čtvrtý konvent, vratislavský, první vysvěcený s kostelem, v poctách svatému Bernardinovi 1502/ na předměstí. Od té doby byli roku 1552 od kacířů vyhnáni. Nazpět byli roku 1679 skrze císaře bratří františkáni reformované/ provincie české připuštěni k městu blízko hradeb, kde vysvětili nový konvent a kostel pod titulem svatého/ Antonína. Bratří žili ze sbírek.

25.

Dvacátý pátý konvent, zásmucký, pod titulem svatého otce Františka stigmatizovaného, postavený mimo místo Zásmuky/ roku 1694 jasným pánum Adolsem Vratislavem ze Šternberka hrabětem Svaté říše římské zakladatele, nejvyššího purkrabího Království českého/ a bratří františkáni provincie české byli uvedeni. Udržován z výběru a oblíbený/ přidělovaným výběrem štědrého zakladatele.

26.

Dvacátý šestý konvent, v Moravské Třebové, pod titulem svatého Josefa, postavený mimo město roku 1678 z dobročinného/ výběru a v letech 1707 a 1710 zvětšený s kostelem: udržovaný bratry ze společného/ výběru od věrných.

27.

Dvacátý sedmý konvent, hejnický, Navštívení Panny Marie od jasného pána Františka Ferdinanda/ z Gallasu hraběte Svaté říše římské roku 1692 započatý v blízkosti kraje hejnického, ke kostelu/ blahoslavené Panny Marie, již od roku 1211 z lípy umístěná socha. Roku vpravdě 1698 jasný a znamenitý/ pán Jan Václav z Gallasu hrabě Svaté říše římské, fundátor, uvedl bratry františkány provincie české. Za velkého/ přílivu zaslíbených lidí, jasný a znamenitý pán Filip Josef z Gallasu hrabě Svaté říše římské, předcházejícímu kostelu/ postaveném roku 1729. Posvěcen částečně ze sbírek(?), z části z fundace(?).

28.

Dvacátý osmý konvent, ratibořický, pod titulem svatého Václava knížete a mučedníka, postavený roku 1491 mimo město./ Roku vpravdě 1519 byli od kacířů menší bratři františkáni biti až roku 1687 ještě jednou/ reformovaní menší bratři františkáni měnili místo před Odrou(?) spolupracovat u tohoto a pro zakladatele/ jasného pána Jana Bedřicha dítěte(?) barona Kotulinského, který konvent a kostel k dokonání/ dostal. Udržován byl z každodenního sebraného výběru a poslaných přidělů.

29.

Dvacátý devátý konvent, lehnický, svatého Kříže a blahoslavené panny Dolorosy, stavěný před branami Haynoviensem⁴⁹/ s kostelem roku 1717 z výběru dobrodinců. Bratři žili z výběru nesnadno/ a špatně.

30.

Třicátý konvent ve Zlotoryji. Svatá Hedvika, postavená uvnitř města roku 1212, od/ téže svaté Hedviky před menšími bratry svatého Františka, z kam umístěného byli dvakrát vyhnáni a konvent sloužil/ jako škola pro luterány, kde do roku 1704, kam ještě jednou byli uvedeni bratři reformované/ provincie české a kostel s konventem byl vysvěcený

---

⁴⁹ Českou obdobu tohoto názvu se mi nepodařilo dohledat.

z poctivých sbírek, které/ ještě jednou roku 1730 rozbořil(?) dluží před zkouškou (??)⁵⁰ snahy a znovu namáhavě/ začali roku 1731 bratři žít z čistého výběru.

31.

Třicáté první je sídlo v Hořovicích, ve městě Hořovicích, odevzdáné reformovaným bratrům/ roku 1684 od znamenitého pána Bernarda Ignáce hraběte z Martinic s kostelem/ Svaté Trojice. Bratři žili ze zasláncích přídělů a řádného výběru.

7.2 Překlad historie rádu

Levá strana zápisů

Řada konventů [??]⁵¹/

Roku 1452 prvním zástupcem provincie české respektovaného svatého Jana Kapistrána ve Vídni je zvolen/ dvojctihodný otec Gabriel z Verony, Ital./ 1453 vratislavským představeným po svatém Janu Kapistránovi je zvolen jasný zástupce provincie, dvojctihodný otec Christophorus z Varese(^{??})⁵², Ital./ 1454 ve Vratislavě, představeným po témže svatém je zvolen ještě jednou dvojctihodný otec Gabriel z Verony, Ital./ 1457 v Brně je zvolen dvojctihodný otec Bernardinus z Ingolstadtu, Bavor/ 1459 v provinciální kapitule v Leubsu sloužil, znova byl zpět přijat dvojctihodný otec Gabriel z Verony./ 1464 v místě svaté Marie a svatého Vavřince v ráji, znova byl přijat dvojctihodný otec Gabriel z Verony./ 1465 vídeňským představeným po ctihonodém otci Marcovi z Bononie byl zvolen zástupcem ve vikariátu provincie, dvojctihodný otec Jacob z Majori, Hlohova ve Slezsku./

Řada zástupců provincie české řádových observantů, později oddělených od Rakouska a Polska./

Roku 1467 v Krakově v Polsku respektovaný Pavel II., papež, a ze spojení ctihonodného otce Joannia Babtisty z Levanta zástupcem/ řádu, představeným po dvojctihodném otci Petrovi z Neapole, byla rozdělena provincie česká od rakouské a polské. Pověřencem provincie/

⁵⁰ K témtoto výrazům se mi nepodařilo vyhledat český překlad.

⁵¹ Tento údaj nelze z mapy přečíst, jelikož je toto místo zamalováno barvou.

⁵² U jmen osob a názvů měst označených tímto symbolem si nejsem jistý českým překladem z latiny.

české je zvolen dvojctihodný otec Joannes z Mišně v Německu/ 1470 pověřením řídit ve vikariátu provincie vratislavské, pověřen představeným po dvojctihodném otcu Ludovicovi z Vicentie/ nejnižší provincie české zástupcem je zvolen Petr z Golgotzu v Uhrách./ 1471 v Kosle představeným po otci Joannovi z Misinie je zvolen ve II. vikariátu provincie otec Paulus z Moravy. Tento/ otec vikář Angelo Clavasio držel bezprostředně jak provincii českou v kapitule své zasedání,/ potom provincii rakouskou, a proto je mu tu dnes věnována pozornost. Řídil svatou provincii souvisle 3 roky, jinak znova zvolen 7. zástupcem provincie/ 1474 v Opavě u svaté Barbory ve vikariátu provincie je zvolen otec Jacob z Velkého Hlohova, Slezsko./ 1477 dne 20. června v Brně, představeným po ctihodném otcu Nicolaovi z monte⁵³ pověřeného, zvolen zástupcem z provincie otec Paulus z Moravy týž jako Sign.⁵⁴/ 1480 dne Letnic v Kladsku u svatého Jiří a Adaliba(?) je zvolen otec Jacob z Velkého Hlohova ze Slezska./ 1483 na otázku domu brněnského u svatého Bernardina je zvolen otec Alexander z Javoru ve Slezsku./ 1486 dne 12. května v kapitule v Opoli je zvolen otec Paulus z Moravy./ 1487 dne 15. srpna v Opavě je zvolen otec Jacob z Velkého Hlohova, devětkrát opětovně zvolen./ 1488 dne 8. září v Brně představeným po ctihodném otcu Ludovicovi z Turri Veronensi je zvolen otec Antonius z Lipska, Sas(?)./ 1491 dne 15. srpna v Nise u svatého Kříže je zvolen otec Paulus z Löwenberga(?) ve Slezsku./ 1493 dne 19. října v Brně představeným po ctihodném otcu Joeovi z Terstu(?) je zvolen ve vikariátu provincie otec Antonius z Lipska v Sasku. 1496 dne Letnic v Jamnici(?) u svatého Vítá je zvolen otec Ambrosius z Löwenberga(?) ve Slezsku, přivedený zpět z kapituly zemřelého Vincenta./ 1498 ze spojení ctihodného otce Ludovica z Turejského vikariátu mezi 3 kvardiány Vratislavi, Plzně/ a Bma je zvolen pověřencem provincie otec Jacob z Kruppy(?) v Čechách./ 1499 v dómu 4. po Velikonocích v Opavě je zvolen ve vikariátu též provincie otec Jacob z Kruppy(?)./ 1502 dne Letnic v Nise u svatého Kříže představeným po ctihodném otcu Jacobovi z Mantovy(?) ve vikariátu provincie je zvolen otec/ Victorinus z Pruska./ 1505 v Olomouci u svatého Bernardina je zvolen otec Jacob z Kruppis v Čechách./ 1508 dne Letnic v Nise u svatého Kříže je zvolen otec Barnabas z Pruska./ 1509 v dómu 3 po Velikonocích v Brně u svatého Bernardina představeným po dvojctihodném otcu Victorinovi z Pruska je zvolen sám otec Victorinus z Pruska./ 1511 dne 8. září v Opavě u svaté Barbory je zvolen otec Bernardus

⁵³ Mist, která se takto nazývají, nebo mají Monte v názvu, se nachází v Evropě několik.

⁵⁴ Může se jednat o latinskou zkratku slova signa (označ).

z Grünberga./ 1514 dne 8. září v Kadani u svatých 14 pomocníků je zvolen otec Lucas z Grünberga. Ve Slezsku/ Tento byl nejvzdálenějším zástupcem provincie./

Řada posluhovačů náležející k provincii provincie české s představenými kapitul./

Roku 1517 v Římě v kapitule respektovanými zástupci provincií bylo vyzdviženo připojení/ v přísluhovačích provincie, téhož roku dne 8. září ve Znojmě u svatého Františka I. Menšího/ v provincii české je zvolen otec Victorinus z Pruska./ 1520 dne 15. srpna v nejvzdálenější Vratislaví u svatého Bernardina představeným po ctihodném otci služebníkovi/ tolíkrát řád otce Františka Licheta ve službě provincii je zvolen/ otec Lucas z Grünbergu, ve Slezsku./ 1522 21. září v Brně u svatého Bernardina je zvolen otec František z Bavorska/ 1524 29. června v Kadani je zvolen otec Eusebius ze Středy(?), ve Slezsku./ 1526 1. září v Plzni v menší provincii je zvolen otec Michael z Korutan, v Německu⁵⁵/ 1528 15. června v Jamnici u svatého Vítka je zvolen otec Eusebius ze Středy(?), ve Slezsku./ 1531 15. srpna v Brně v menší provincii je zvolen otec Michael z Korutan v Německu/ 1534 15. srpna v kapitule v Horažďovicích je zvolen otec Benedict z Bilitz, ve Slezsku./ 1537 15. srpna v Bechyni je zvolen otec Bernardus z Nisy ve Slezsku./ 1540 15. srpna v Plzni je zvolen otec Coelestinus z Hlohova ve Slezsku./ 1543 9. května v Brně je zvolen za pomocníka otec Antonius ze Sprottau, ve Slezsku./ 1546 20. května v Brně je zvolen týž otec Antonius ze Sprottau. Ve Slezsku/ 1551 2. července v Jindřichově Hradci je znova zvolen v menším úřadu otec Antonius ze Šprotavy(?) ve Slezsku./

Pravá strana zápisů:

Svatý Václav [??]⁵⁶/

V tomto roce povstala slavnostní dobrá a roku 1570 přišli na setkání, jež menší část bratří františkánů veskrze u 17. kapituly opustila, zpět přivedli naši provincii, opanovali z kraje z Bellony pod záminkou/ uzavření, hierarchie řady nástupců matky Marie provincie napřed veskrze k roku 1600, a proto roku 1590 a roku 1593/ pomocníkem otec Maximilianus Noleti ze Štýrska a téhož roku 26. června jeho nástupcem zvolen otec Franciscus Joannis./

---

⁵⁵ Korutany se nacházejí v Rakousku, ale v textu mapy je uvedeno Německo.

⁵⁶ Tento údaj nelze z mapy přečíst, jelikož je toto místo zamalováno barvou.

1600 25. listopadu zvolen za pomocníka provincie otec David Hicker, z Bavorska./ 1605 dne 24. ledna zvolen otec Mathias Berndt, z Velkého Hlohova, ve Slezsku./ 1607 13. října v Jindřichově Hradci představeným po ctihoném otcí Alphonsu Reqvescenovi malé provincie zvolen otec Aemilius Keck z Rakouska ve Vídni./ 1611 7. září v Brně pod ctihoným otcem Gabrielem Bonaventurom Daumiou, pověřencem představeným po znamenitém kardinálovi Františku Ditrichštejnovi/ biskupu olomouckém, v menší provincii je zvolen otec David Hicker z Bavorska./ 1614 15. listopadu tamtéž pod týmž pověřencem a správcem znamenitého zvláštního je zvolen otec Wenceslaus Zialeczky z Pruska, muž horlivý observantské řehole/ 1617 29. listopadu pod týmž pověřencem shledán zvolen otec Jacobus Appelius, z Bavorska./ 1621 28. června v Brně přestaveným po otci Hieronymu Strasserovi ještě jednou je zvolen otec Aemilius Alexius Keck, rakouský viditelný horlivec observantské řehole./ 1627 17. září v Brně přestaveným po otci Ambrosiovi Galbiatovi z Bavorska, druhým zvoleným je v menší provincii otec Wenceslaus Zialeczky z Pruska./ 1630 12. května v Brně přestaveným tamtéž je zvolen otec Aegidius Wagner, z Bavorska./ 1634 17. září v Brně přestaveným po otci Michaelovi Chumarovi z Hispánie je zvolen otec Bonaventura Orlik, z Polska baron z Lazisky, muž velkého ocenění a odvahy/ 1638 12. dubna tamtéž přestaveným v Olomouci je zvolen otec Aegidius Portke z Pruska./ 1641 29. července v Olomouci přestaveným po otci Franciscu Maxentiovi z Arca je zvolen otec Ludovicus Gösner, český kadaňský řeholní observátor a horlivec./ Ojedinělý rozšiřovatel, řídil po šestiletí a znova zvolen ve votické kapitule za téhož přestaveného./ 1647 12. listopadu v Jindřichově Hradci týmž přestaveným je zvolen otec Aegidius Pollein, z Pruska./ 1650 24. října ve Znojmě týmž přestaveným je zvolen otec Michaël Jahn z Předního Pomořanska(?)./ 1653 8. září v Jindřichově Hradci přestaveným po otci Aegidiovi Schisselovi rakouském je zvolen otec Constantinus Dubsky český z Dubí(?), muž znamenitý a mnoho zasloužilý/ 1656 27. srpna tamtéž týmž přestaveným je zvolen podruhé ve službě. Provinciální otec Aegidius Pollein z Pruska./ 1659 8. září tamtéž přestaveným po otci Paulu z Thauris je zvolen Bernardinus Latke, ze slezské Nisy./ 1662 4. prosince tamtéž přestaveným po otci Joannu Jacobovi od Alzana provincie brixenské podruhé je zvolen otec Constantinus Dubsky český./ 1665 8. září tamtéž přestaveným po otci Athanasiu Manachiovi je zvolen otec Henricus Clarus Lusatius z Budyšína nejdříve roku služby, za kteréhožto zástupce provincie nastoupil roku 1666 v Brně otec Antonius Kemler ze slezských Leovallensis.⁵⁷/

---

⁵⁷ Jedná se o slezské město, ale jeho český název se mi nepodařilo zjistit.

1669 18. dubna v Praze, představeným po otci Theodoru Neümayerovi z Bavorska ještě jednou je zvolen v menší provincii otec Bernardinus Latke ze slezské Nisy./ 1672 18. května v Brně u svaté Marie Magdalény představeným po otci Maxentiovi Eisnerovi rakouském je zvolen otec Guilielmus Antonius Brauczek Čech(?) z Kopidlna./ 1675 12. května v Jindřichově Hradci představeným po otci Fortunacu Hueberovi z Bavorska je zvolen otec Bernardus Sannig ze slezské Nisy pro pozdější starost velké [?] ⁵⁸/ 1678 4. září v Brně představeným po otci Ludovicu Kirchenhofferovi z Rakouska je zvolen otec Evangelista Fritsch. Ze slezské Vratislavi./ 1681 28. července v Opavě je zvolen představeným po otci Paulinu Zehindinerovi z Tyrolska otec Archangelus Mascul, ze slezské Nisy./ 1684 28. května v Praze představeným po otci Adrianu Huepferovi z Tyrolska je zvolen ještě jednou otec Bernardus Sannig ze slezské Nisy./ 1687 9. července v Jindřichově Hradci představeným po otci Barnabu Kirchhuberovi z Bavorska je zvolen otec Amandus Herman ze slezské Nisy./ 1690 4. června představeným po otci Benignu Schinatitzovi z Rakouska je zvolen otec Antonius Hartman, z českého Kladská./ 1693 13. července tamtéž představeným po otci Sigismundu Sigoniovi provincie Kraňské(?) je zvolen ještě jednou otec Joannes Evangelista Fritsch ze slezské Vratislavi, řídil po dva roky, kvůli špatnému zdraví zanechal./ 1695 4. prosince v Brně představeným po otci Antoniu Lazariovi provincie Kraňské je zvolen otec Castulus Martin z českého Krumlova(?) / 1698 15. září v Praze představeným po otci Emericu Pfentnerovi z Rakouska je zvolen podruhé otec Antonius Hartman z českého Kladská./ 1701 15. listopadu v Kladsku představeným po otci Fortunatu Hueberovi z Bavorska je zvolen otec Gregorius Gerzabek z Čech, z Prahy/ 1704 3. října v Praze představeným po otci Petru Francetichu Hunrineovi [?].⁵⁹ Kraňské je zvolen otec Castulus Martin z českého Krumlova(?) / 1707 4. září v Brně představeným po otci Franciscu Cacciovì z Rakouska je zvolen otec Appollinaris Kytrribius z Moravy./ 1710 9. září v Praze představeným po otci Sigismundu Neüdeckerovi z Bavorska je zvolen ještě jednou otec Gregorius Gerzabek/ z Prahy, kvůli špatnému zdraví zanechal služby a na místo samé po ctihodném pojmu(?) roku 1711./ V Bechyni je zvolen do vikariátu provincie otec Castulus Martin, jinak dvakrát v provincii./ 1713 15. října v Bechyni představeným po otci Hugonu Bablerovi z Rakouska je zvolen otec Wolfgangus Forel ze slezské Vratislavi/ duchaplný a přivřenec řádových observantů./ 1716 24. září v Praze představeným po otci Bonaventurovi Bardim provincie

⁵⁸ Tento údaj je nečitelný.

⁵⁹ Tento údaj není jistý, protože je špatně čitelný.

uherské mariánské, je zvolen otec Cosmas Zorisch ze slezského Grotkau(?) / 1719 3. září v Nise představeným po otci Wolffgangu Seilerovi z Rakouska je zvolen otec Mansvetus Förschan/ z české Brusnice(?), ale pořadí v roce 8. října zemřel vznešený, po ctihodném pojmu(?) v Hostinném roku 1720./ V kongregaci jako zástupce provincie nastoupil otec Wolffgangus Forel před touto menší provincií./ 1722 24. září v Praze představeným po otci Eugeniu Gottscheverovi Kraňské provincie je zvolen otec Marcellinus Gebel z družiny v Kladsku./ 1725 15. září v Jindřichově Hradci představeným po otci Jacobu Hoffsteterovi z Kraňska je zvolen otec Victor Swatia z Čech, z Prahy/ 1729 13. března v Brně představeným po otci Dominicu Clessovi z Itálie je zvolen otec Valerianus Ha[??]⁶⁰/ 1732 dne 10. srpna v Praze představeným po otci Jeremiu Harpfingerovi z Rakouska ve službě provincie je zvolen otec Severinus Wrbečansky z Čech, z Prahy.

---

⁶⁰ Tento údaj je nečitelný, protože v daném místě je vydrolená malba.

8 Možné předlohy mapy

Bohužel ke komparaci jsem neměl vhodný materiál, který by mi pomohl s vyhledáním možné předlohy. Proto jsem se obrátil na muzea v městech, v nichž fungovaly františkánské konventy, jestli ve sbírkách mají podobnou mapu. Bohužel ani v jedné instituci neměli potřebný exponát. Také jsem se spojil se současnými kláštery, jestli mají potřebné mapy, ale i jejich sbírky požadované mapy neobsahovaly. Jako možné předlohy mohly existovat mapy ryté, kreslené či malované. Mapy s františkánskou tematikou jsem měl ke srovnání dvě, které níže představují.

Jako jedna z možných předloh naší mapě mohlo posloužit dílo pocházející z Polska. Tamní mapa vznikla roku 1718. Nejedná se o malbu, nýbrž o mědiryt. Dédikována byla Karolovi Stanisławovi Radziwiłłowi. Autorem je Mateusz Osiecki, jejím rytcem byl Johann Gottfried Krügner. Její celý název zní: *Mapa wielkopolskiej i malopolskiej prowincji reformatów*.⁶¹

Mapě Svatováclavské provincie je velmi podobná a má také přibližné rozvržení, které vypovídá o tom, že se jí autor českého díla nechal s největší pravděpodobností inspirovat. Této úvaze napovídá i fakt, že je toto dílo téměř o dvacet let starší než české. Obě mapy se svými rozměry řadí k těm větším, polská má výšku 160,4 cm a šířku 52,7 cm.⁶² Nabízí se hypotéza, že by Mateusz Osiecki a Johann Gottfried Krügner mohli být také autory mapy Svatováclavské provincie. Toto tvrzení nemůžeme potvrdit, ani vyvrátit, ale pravděpodobnost jejich autorství je malá. Johann Gottfried Krügner byl rytce a žil v letech 1684 až 1769. Měl také syna stejného jména. Ten žil mezi roky 1714 až 1782.⁶³ Mateusz Osiecki byl mimo jiné také architekt a zemřel roku 1741.⁶⁴

Polská mapa je obdobně rozdělena na dvě části, obrazovou a textovou. Obrazové části rovněž vévodí kruhová mapa zobrazující Polsko. Na jejím rámu jsou také uvedeny zeměpisné údaje stejně jako na české. Nahoře stojí pravděpodobně polská orlice. Nad ní, podobně jako na české mapě, kruhový útvar, v jehož středu je hebrejský nápis Jahveh. V horní části se nachází tři pásky, na kterých jsou zachyceny texty. Na rozdíl od Svatováclavské provincie v nich nejsou ukryty chronogramy. Ústředním motivem textové

⁶¹ Adam Jan BLACHUT, *Brat Mateusz Osiecki i jego dzieło*, Warszawa 2003, s. 49.

⁶² Tamtéž, s. 49

⁶³ Ulrich THIEME-Felix BECKER, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler. Von der Antike bis zur Gegenwart*, 22, Zwickau 1964, s. 1.

⁶⁴ U. THIEME-F. BECKER, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler*, 26, Zwickau 1961, s. 70.

části, stejně jako je tomu i u českého díla, jsou dva svitky, na nichž je zachycena historie konventů. Mezi nimi se nachází váza podpirající mapu. Je ozdobena vavřínovými věnci a stojí na velkém podstavci. Ve spodní části mapy je zachycena řádová historie, uprostřed autoři vytvořili patrně zobrazení polské orlice s jednou hlavou.⁶⁵

Dalším dilem, kterým se zmíňovaná mapa Svatováclavské provincie mohla inspirovat, je rytá mapa Svatováclavské provincie řádu Menších bratří (františkánů). Dokončena byla roku 1737. To znamená, že je mladší než mnou popisované dílo, ale její autor mohl čerpat ze záznamů, jež mohl používat i původce ryté mapy. Možné také je, že právě její autor mohl vytvořit malovanou mapu. Jednou z hypotéz je, že autoři obou map spolupracovali a navzájem si předávali poznatky vedoucí k vytvoření těchto děl.

Tato mapa je mědiryt a zachycuje Čechy, Moravu a Slezsko. Na ní jsou zaznamenány nejen řeky, ale i hory a pohoří nacházející se na tomto území. Z měst se zde nacházejí pouze ta, v nichž toho času existoval františkánský konvent. Řeholní domy jsou zachyceny v perspektivě a můžeme si na nich všimnout větších detailů. V jejím pravém horním rohu je obrázek patrona františkánské provincie, svatého Václava. Pod ním se nachází legenda s údaji o názvu a o době vzniku. V pravém horním rohu se nachází očíslovaný seznam všech zobrazených konventů a také františkánský znak, překřížené ruce Ježíše Krista a svatého Františka z Assisi s křížem uprostřed. K levému dolnímu rohu autor přidal měřítko mapy.

---

⁶⁵ A. J. BLACHUT, *Brat Mateusz Osiecki*, Warszawa 2003, s. 50.

9 Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo studium malované mapy františkánské provincie z doby, kdy byla ve svém rozkvětu. Při své práci jsem využíval publikace uvedené v seznamu literatury. Ty mi pomohly k lepší orientaci v historické kartografii a při poznávání ikonografických prvků. Také jsem se seznámil díky literatuře s řádovou historií a činností františkánů. Snažil jsem, abych danou mapu představil v co nejširším obraze. Zjišťoval jsem možné autory, ale určit jednoho jediného se bohužel nepodařilo. Dobu vzniku jsem určil přibližně podle letopočtů v textové části a také z ukrytých chronogramů. Velkou část práce jsem věnoval jejímu popisu. Nezabýval jsem se pouze samotnou mapou, ale také vyobrazením svatého Václava či habsburské orlice. Studoval jsem blíže medailony jednotlivých konventů, na nichž jsou zachyceni patroni klášterních kostelů a erby zakladatelů. Transliteroval jsem texty, které se zabývají historií řádu i konventů. Jejich malované písmo bylo až na některé výjimky dobře čitelné. Obsahovaly veliké množství zkratek, které jsem rozepisoval do závorek. Nejčastější případy uvádím v soupise zkratek. Malba byla v některých částech odtržena, proto se mi nepodařilo rozpoznat, jaké slovo se na nich původně vyskytovalo. Tento přepis jsem následně přeložil do češtiny. Soustředil jsem se i na malby klášterních domů a na to, jak je autor na mapě vyobrazil. Pokusil jsem se najít předlohu, podle níž mohla být tato mapa namalována. Studoval jsem rytou mapu františkánské provincie a rytou mapu polské provincie. Ta má i podobné rozvržení a dá se usuzovat, že se jí autor nechal inspirovat.

Touto prací jsem chtěl poukázat na to, že řeholní řády v České republice stále působí a vlastní díla, jež mají nejen historickou, ale i uměleckou hodnotu. Pražští františkáni mají ve svém vlastnictví další mapy, které by stály za bližší studium. Ve sbírkách je mnoho úředních dokumentů, které badatelům slouží k bližšímu seznámení s řádovou historií v českých zemích.

K většímu zájmu i lepšímu seznámení s činností Řádu menších bratří posloužila výstava, která se uskutečnila v roce 2004. Vystavena zde byla výtvarná díla, historické předměty, úřední písemnosti a ostatní exponáty ukazující bohatou historii tohoto řádu na našem území. K většímu povědomí o řádu slouží také umělecké výstavy, které se konají v klášteře u Panny Marie Sněžné.

Podle mého názoru by bylo třeba více prostudovat historii řádu za totalitních režimů. Například se více zajímat událostmi druhé světové války a následného

komunistického režimu. Internačním klášterem v Hejnicích, kde byli internováni bratři františkáni, se zabýval PhDr. Jan Heinzl. Jedná se o práci, která veřejnost seznamuje se situací, v níž se bratři ocitli po Akci K v roce 1950. Za bližší prostudování by stála otázka, jak se za totalitního režimu nakládalo s budovami klášteru a s inventářem a jejich následný vývoj po politickém převratu v roce 1989.

10 Seznam pramenů a literatury

Prameny písemné:

GREIDERER, Vigilus: P. F. Vigilii Greiderer Ordinis Minorum Reformatorum Provinciae Tyrolensis D. Leopoldi Custodis actualis Germania Franciscana, Innsbruck 1777
WRBCZANSKÝ, Severinus: Nucleus minoriticus, Praha 1746

Prameny hmotné:

KRÜGNER, Johann Gottfried, OSIECKI, Mateusz: Mapa wielkopolskiej i malopolskiej prowincji reformatów, Mědirytina, 1718, rozměry 160,4x52,7 cm
Tabula Conventuum Almae [et] Magnae Provinciae Bohemiae S[ancti] Wenceslai, D[ucis] [et] M[artyris], Mědirytina, 1737, mapová sbírka Historického ústavu Akademie věd České republiky
Tabula Provinciae Bohemiae svb Patrocinio S[ancti] Wenceslai et Seraphici P[atres] Francisci, olej na plátně, 1732, rozměry 174x75,5 cm, uložena ve sbírkách kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze

Literatura:

ATTWATER, Donald: Slovník svatých, Vimperk, Rudná u Prahy 1993
BENEŠ, Petr Regalát, HLAVÁČEK, Petr, KAŠPAR, Jan, KŘEČKOVÁ, Jitka: Historia Franciscana, Praha 2004
BENEŠ, Petr Regalát, PŘIBYL, Vladimír: Františkánský klášter ve Slaném 1655 – 1950, Slaný 2005
BLACHUT, Adam Jan: Brat Mateusz Osiecki i jego dzieło, Warszawa 2003
BOHÁČ, Zdeněk: Mapy české a moravské církevní provincie v jubilejném roce sv. Vojtěcha, Praha 1997
ELBEL, Martin: Bohemia Franciscana: Františkánský řád v českých zemích 17. a 18. století, Olomouc 2001
HALADA, Jan: Lexikon české šlechty; Erby, fakta, osobnosti, sídla a zajímavosti, Praha 1992
HEINZ-MOHR, Gerd: Lexikon symbolů: Obrazy a znaky křesťanského umění, Praha 1999
KUCHAŘ, Karel: Naše mapy odedávna do dneška, Praha 1958
LURKER, Manfred: Slovník symbolů, Praha 2005

- RULÍŠEK, Hynek: Postavy, atributy, symboly: Slovník křesťanské ikonografie, České Budějovice 2006
- SEMOTANOVÁ, Eva: Kartografie v historické práci, Praha 1994
- SEMOTANOVÁ, Eva, ŠIMŮNEK, Robert: Katalog mapové sbírky historického ústavu AV ČR do roku 1850, Praha 2002
- SVÁTEK, Josef: Františkáni v Kroměříži, in: Studie Muzea Kroměřížska, Kroměříž 1989, s. 122-136
- THIEME, Ulrich, BECKER, Felix: Allgemeines Lexikon der Bildenden Künstler; Von der Antike bis zur Gegenwart, 22, Zwickau 1964
- THIEME, Ulrich, BECKER, Felix: Allgemeines Lexikon der Bildenden Künstler; Von der Antike bis zur Gegenwart, 26, Zwickau 1961
- Ottův slovník naučný, 26, Praha 1907

11 Seznam obrazových příloh

Příloha č. 1: Mapa františkánské provincie jako celek

Příloha č. 2: Horní polovina mapy

Příloha č. 3: Dolní polovina mapy

Příloha č. 4: Detail horní poloviny

Příloha č. 5: Detail habsburské orlice

Příloha č. 6: Mapa samotná

Příloha č. 7: Detail zaměřený na Čechy

Příloha č. 8: Detail zaměřený na Moravu

Příloha č. 9: Detail zaměřený na Slezsko

Příloha č. 10: Kalich a obrázek svatého Václava z dolní části

Příloha č. 11: Podstavec pod obrázkem svatého Václava

Příloha č. 12: Levá část textu historie konventů

Příloha č. 13: Pravá část textu historie konventů

Příloha č. 14: Levá část textu historie řádu

Příloha č. 15: Pravá část textu historie řádu

Příloha č. 16: Měřítko mapy

Příloha č. 17: Zadní část mapy

Příloha č. 18: Polská mědirytová mapa (možná předloha české mapy); A. J. BLACHUT,
Brat Mateusz Ostecki, Warszawa 2003, s. 50.

Všechny fotografie mapy jsou na přiloženém CD, které je součástí této práce. Digitalizace proběhla 10. 6. 2009 v klášteře u Panny Marie Sněžné v Praze.

Glori laus et glori
In celis Deo & In terra Pax hominibus

R. La P. O.

C. P. ScheMI. V. Blatt. O

Leontine M. E. R. C. S.

Terra pax hoMIne

alio sCenCes. de seraphi
D'ianCisCI.

BOHEMIA

CLIMA NOVUM
30 Horas 30 Minutas

CLIMA NOVUM
30 Horas 30 Minutas

BOHEMIA

DOHER FLUV.
MOURELLA
MIMETOS
SAR

te brevissime
gus dies longissime
SILENTIA
LONIE
CAR

SILENTIA

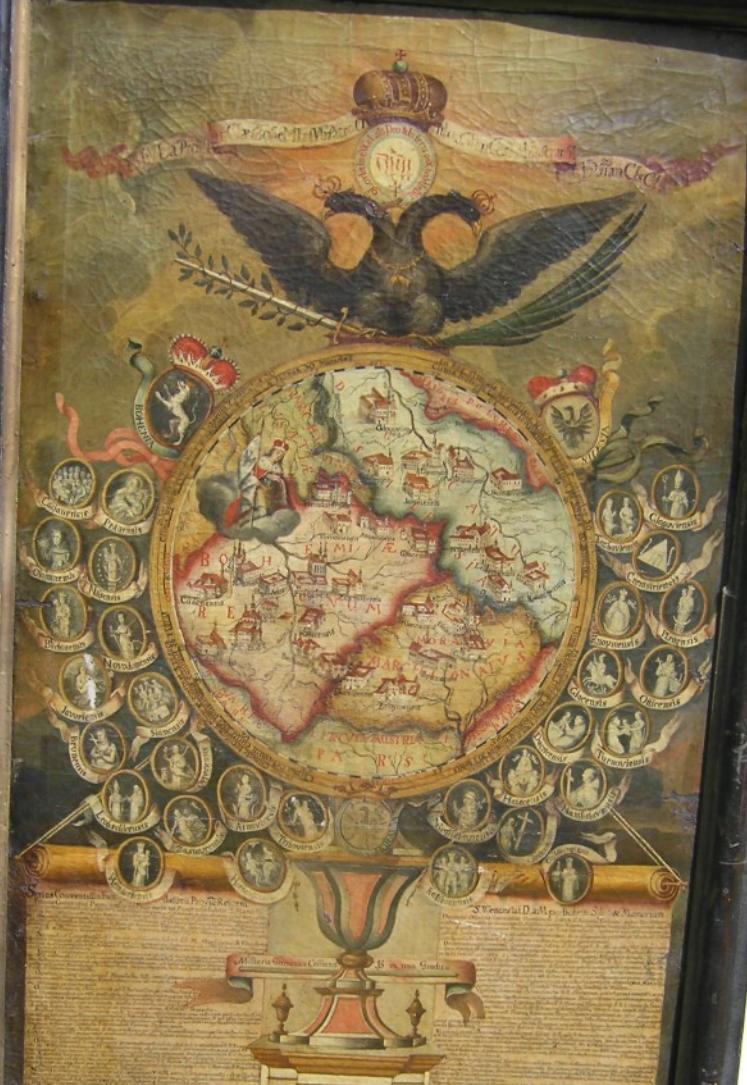
vienensis

M. 36 dies

CH

Spira Universitatis Imperialis Pragae & Regia Polonica

3 Venetia ad Imperium S. & Monachum

Almae Simplicissima Colleget

3 Regia Gondola

In hoc Climate brevissima Nox et continet 8 Horas
China octauum cuius Dies longissimus continet 24 Horas

Novembris
Situatus
Situatus
Situatus
Situatus
Novembris

Caducensis
Caducensis
Caducensis

Borealis
Borealis
Borealis

Situatus
Situatus
Situatus

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

P A C I R C U I A

This is a historical map of Central Europe from the 16th century, featuring a central figure of St. Wenceslaus and various regions labeled in Latin.

The map is oriented with North at the top. A central figure of St. Wenceslaus, wearing a papal tiara and holding a sword, stands prominently in the upper left.

The map features several regions labeled in Latin, such as:

- BOHEMIA
- MORAVIA
- SILESIA
- CADANENSIS
- STONIENSIS
- HAJECENSIS
- PRACENSIS
- ZASNUCENSIS
- OLLICENSIS
- BECHINENSIS
- NOVENSIS
- DACECENSIS
- ENOGENESIS
- MARCHIA

The map also shows various rivers like the Poher fluv., Stere fluv., Moldau fluv., Olana fluv., Bechne fluv., and Danub fluv.

Numerous towns and cities are depicted as small buildings with red roofs.

The style is characteristic of early printed maps, with its focus on cartography and religious iconography.

Dorfstruv.

Heine

Oder

גְּדוֹלָה

Glooovien
U²Sis.

Rauden F. II.

SC

Wartwals f.

oldbergen
sis

ovien-
sis.

Wartwas flu.

Lionicensis

bafluk

Wratis-

Lignicensis

Samballum

Wraf

Javoriensis

gen

^{sis} *Germany; Dutch; Bohemian; Silesian; & Moravian*

ionicensis

St. Barbara

Wratislaviensis

Wratislav.

Olov

Nam

Olo
aviensis

Nambsviensis

Höhe Flüsse
Flüsse

Nissensis

ensis

Leobschicensis

Leobschicensis

Q.

Urbis

nsis

S

ensis

COPPERWALL

BANKS

Monteira

Eribolvensis

B

A. G. P.

Morristown

isis Okanogan
isis

Beevat

Beevat

Yorana

to R A

Baczwatlu-

Olonie etatis

R A V

CIT

MUSIRIENSIS

T

MORA

RICHY
Brunensis

TAHC H
Br

sis

Zygoymensis

MA

Ducicensis

ensis

Mordoma

HS

Moldavia

Olticensis

Beechmicensis

clu.

Otticensis

Easa

Holzovi-
ce sis

Bi
Satis

Hajecensis

Walt.

Holzovi
cessis

L. H. Weller's

PLATE

Cadarnensis

D E

O

Eggenburg

H

S
Styrianensis

H

rensis

Hagecensis

Pr

Wat

PSIS

Praeceptio
nem

Zagmucensis

tieindorffensis

Arr

Turnoviensis

E MI

Javorim

Arnaviensis

ensis

i

A

C

nsig

A

Glacensis

ED

MA

U

Heindorffensis

Nelson Flu.

Climatic

W. J. H. C. G.

Dohet fluv.

Sprec fluv.

N

~~D~~
Sprottaw fluv.

Hatka Run

A New

R

C

E

Oder flum

MAJOR RIVER

Dobrogea Ester

Gloovien

Gtooovien U²Sis.

Raudon' E.,

Wattwas flu.

POLONIA

Nov.

No. 5

Bratsh fluv.

Olot

Vambaviensis

gole

Blorica L'ne Ete

Mare Nostrum

U

T

A

Rockwood

Flu

50

RE
63

2000
2000

IA

Saxatilis
Henssii

MONTANA

Brocki

LUNDGA

Wencesed Fluv.

U.S.A. THE EMOYMENT OF
SOCIETY FOR THE
PROTECTION OF
THE
AUSTRIA

Seine und Fluß

AUSTRIA

Decameris Movadensis

Ottawa fl.

Paviane fl.

Maltz fl.

Moldau fl.

Bianik fl.

Walla

Holzovi
cessis

Holzau

ersis

Bec

Otticens

usis

i.

A

Glacensis

224 91.3

Dorlikt

Orlicz

asmoensis

Heindorff

Isa

Turnov

E

M

H

Leiffe

it. S. Mariae
us: anno 1604. restau.
Adalbertum Poppeium
tione stat possimus
s. nostre Provincie
quotidiana elemo-

lenæ & Elisabethæ
deinde istius Conventu
Korzowitz, alias

Millaria Germanica Comunia

55 in uno Gradu.

it pro Fratribus Emissi,
an: 1620. introduxit
itur Eminentissimus

Carolo Archi-Duce
ianis elemosynis

one S. P. Fran-
ci sunt anno PP.
uentre S. C. Majes-
tatis anniversaria
Ottocari ossa ibide que-
boemis & Pragam trans-

recta est ab Illustris
erum introducti ab Ex-
recta Regio Bohemia
laris Observantia in

Decimus Octavo
erectus à Senobili
1660. & post quatuor
annos vellari sustentati
cisco Benedicto Ber-

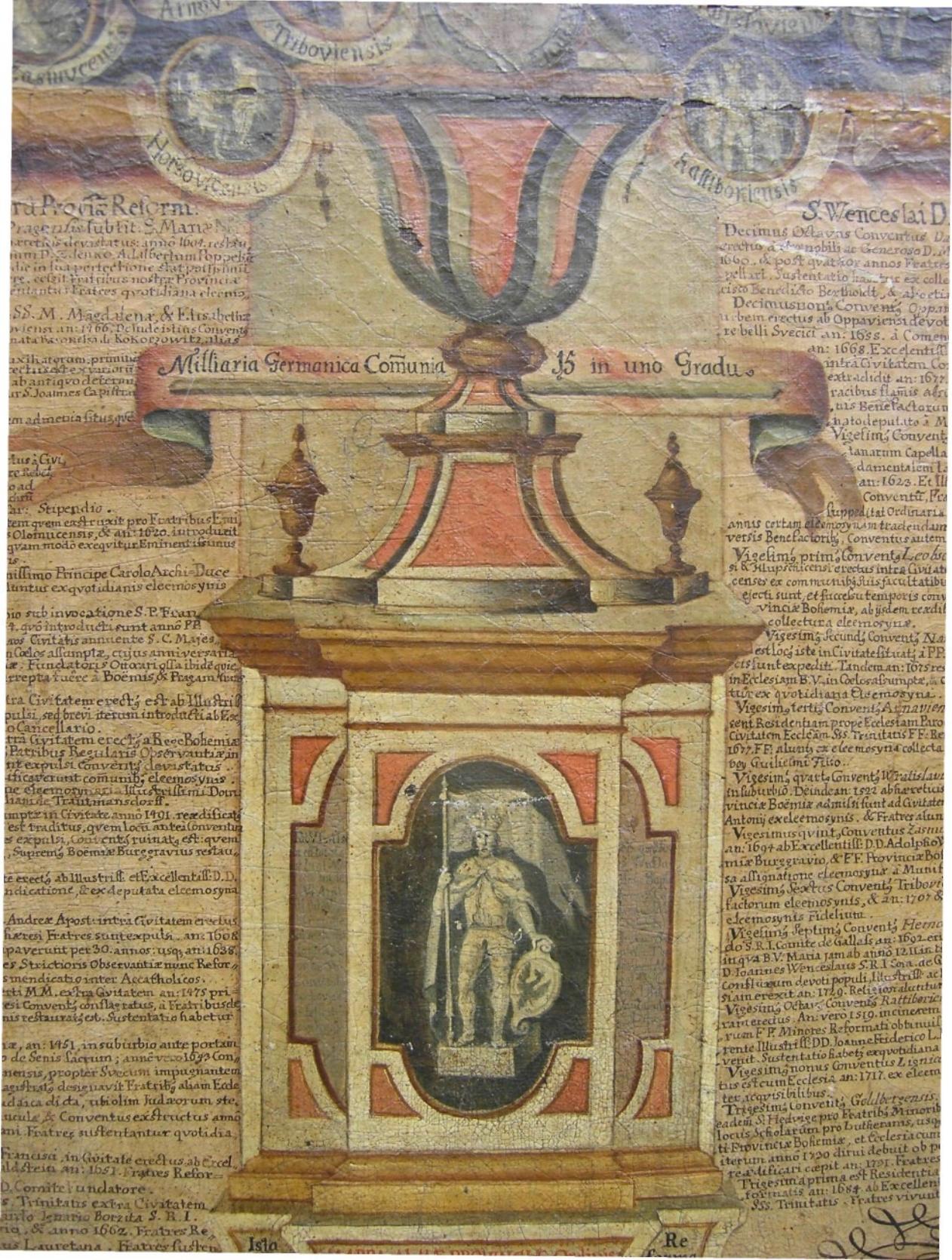
Decimus nonus
urbem erectus ab
re belli Svecici an-

an: 1
in
ex
ra
t
h
V

annis certam elemo-
versis Benefactorib-

Vigesim⁹ prim⁹
si & Hlupschicensi e-
censes ex commun-
ejecti sunt, et succ-
vinciae Bohem-

collectura e
Vigesim⁹ secund⁹
est loc⁹ iste inci-
cis sunt expediti. T
in Ecclesiam B.V. in-
tutur ex quotidianis
Vigesim⁹ tertii Com-
sent Residentiam pr
Civitatem Ecclesiam S.
1677. FF. alunis ex el-
lielmi filio

anno ce
versis Be
Vigesi
ni & Jui
censore
electi
Vig
est
in subu
vincia] A
Antonij e
Vigesi
an. 1694
mia&Bu
sa assign
Vigesit
factoru
eleme
Vigesi
do s.R.
D. Joann
Confus
stiamen
Vigesi
rarneret
rura Fl
rente ill
venit. Si
Vigesi
bis esca
ter acou
Trigest
eadem. S. P
locus sif
t. Provinc
iterum a
re adif
Triges
rof
333.

Ista
Provincia
erecta
anno
1607.

MAPPA ALMAE PROVINCIAE Ordinis
F. Minorum S. P. FRANCISCI Refor-
matorum per Bohemiam Moraviam Silesi-
am sub titulo S. Wenceslai Ducis & M.
continens Conventus formales 30 Residentium
unam numerat in longitudine milliar. 40 in latitud. 54.

Re
forma-
ta
anno
1627.

Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabellæ.

Praeceptis

Scire cupis quantum Praga V.

Tad

Provincia

Electa

anno

→

com
muni
cipal
ity
of
Tad
o
Pro
vin
cia
Elec
ta
anno
1824

Re
Joma

gente
outro

legi
top
inis

MAPPA ALMÆ PROVINCIAE Ordinis
SS. Minorum S. P. FRANCISCI Refor-
matorum per Bohemiam Moraviā Silesi-
am sub titulo S. Wenceslai Ducis & M.
continens Conventū formales 30 Residentiam
unam, numerat in longit: milliar. 40. in latitud: 54.

Series Conventus & Funi

data a Provinia Reform.

Primus Conventus Principalem Provinciam est Pragensis subtit. S. Mariæ.
enit, quoniam auctoritas ad RR. PP. Carmelitas calenos sed ab heretico devistatus anno 1604, et a
litione per Consilios Proceres Regni maxime per illuc illustrissimum D. Zenonum Adalbertum Popelam
electi, supremum Regni Bohemicæ Cancellarii, & ut hodie in sua perfectione, et probabilitate
est certus humptibus Illustrissima D. Joannis Senioris de Radenberge, eis ille dominus noster Provinciae
syn. & Milliariorum suscepimus.

Secundus Conventus Tachiensis in Suburbio habuit. SS. M. Magdalena, & Elizabethe
Regina Hungariae, & erexit hic Conventus à Communitate Tachoviensi an. 1766. Deinde istius Conventus
an. 1606. Restitutus in Illustrissima D. Barbara Theresia de Viry, nativa Venerabilis Korozowitza alias

Tertius Conventus Cadanensis extra urbem habuit. SS. M. Auxiliatorum primi.
Beneficiorum eleemosynis, nechabat aliquem fundatorem, et locus ab antiquo determinatus
natus pro anno Prædictis, seu Novis. In hoc Conventu fuit urbis Joannes Capistranus
fuisse & Fontem benedixisse.

Quartus Conventus Gloroviensis, S. Stanislai Ep. & M. intra Civitatem admitema situsque
decreuerunt PP. Conventuales & iusti obseruantes introducti sunt an. 1592 aliter ex elemosynis.

Quintus Conventus Olomoucensis, ad S. Bernardinum exstructus a Civibus
Olomoucensibus an. 1571. pro Fratribus Observantibus, sed tempore rebus
Alioris heretici despoliatis expulsi Fratribus. Anno vero 1621 denro ad
eundem Conventum sunt introducti. Adess in Ecclesia Sacrum Sepulchrum
& extra Sacra Scala. Fratres vivi ex pura mendicacione, & Milliar. Stipendio.

Sextus Conventus Cremensis ad SS. Trinitatem extra Civitatem quem exstructum pro Fratribus sub
mentisq. D. Princeps Franciscus cardinalis a Dietrich Stein Episcopis Olomoucensis, & an. 1620. introducti
Fratres, & tangentes Fundator assignavit sustentationem corporalem, quam modo exequitur Eminentissimus
Dominus & Princeps Cardinalis Schatz attenbach Episcop. Olomoucensis.

Septimus Conventus Nitidensis, S. Maria in Rosa an. 1620 a Serenissimo Princepe Carolo Archi-Duce
Austriae, Episcopo Wratislavensi eructus in Suburbio. Fratres alii sunt ex quotidianis elemosynis
fidelium, & aliquo alieno deputati.

Octavus Conventus Znoymensis primo eructus in Suburbio sub invocatione S. P. Francisci
cristi an. 1470. qm. retinerunt PP. observantes usq. ad annum 1537. qm. introducti sunt anno PP.
Observantes ad Conventum Fratrum Min. Conventualium intra manus Civitatis annuente S. C. Majes.
itate & expeditis Conventualibus. Ecclesia ista est sub Titulo S. Mariae in Celsos allampia, cuius anniversaria
dies Dedicationis celebratur Dominica post festum Nominis B.V. Mariae. Fundatoris Ottocarii ibidem que
verunt per secula usq. dum per incuriam PP. Conventualium clam surrepta fuerit a Boemis & Pragam fuc
lata ad Ecclesiam S. Viti proprie Sacellum S. Wenceslai.

Nonus Conventus Neudernense a S. Catharinam V. & M. extra Civitatem eructus est ab Illustriss. D. Henrico de novo domino inde an. 1619. ab hereticis fratres sunt expulsi, sed brevi iterum introducti ab
excell. D. Guilielmo S. R. I. Comite Slawata Regni Bohemicæ & Supremo Cancellario.

Decimus Conventus Plzenensis B.V. Maria in Celsos allampia intra Civitatem eructus est a Rego Bohemiae
Wenceslao III. an. 1263. primo pro Patria. Conventualibus, postea traditi Patribus Regulariis Observantibus in
rehabitetur usq. ad annum 1610. Regis soni Bohemicæ, quo anno sunt expulsi Conventus eleemosynis.
Postea an. 1620. recepti Ecclesiæ, & uniuersum Conventum redificaverunt communis elemosynis.
Provisio consistit in quotidiana mendicacione, & in præfundatione elemosynarum. Alius fundator
Adami Blasii de Kozarzove, & excellensiss. D. Comitis Maximiliani de Trautmannsdorf.

Undecimus Conventus Bechinensis, sub tit. B.V. Maria in Celsos Allampia in Civitate anno 1601. redificatus
ab Excellensiss. D. Comite Z. distalo de Sternberg. Fratribus Observantibus est traditus, qm. in locu. ante conuentum
les habuerunt. Deinde an. 1619. gravante rebellione Fratres Observantes expulsi, Conventus ruinatus est quem
iterum an. 1620. Excel. D. Fundator amicis Adm. de Sternberg, Supremi Bohemiae Burgravii restitu
xit, & Fratres introduxit.

Duodecimus Conventus Oticensis sub tit. S. Francisci Seraphi: in Civitate eructus ab Illustriss. et excellensiss. D.D.
Fundatore Zosim. S.R.I. Comite de Weby. an. 1627. Fratres sunt ex mendicacione, & ex deputatu elemosynis
& munificentissimo Fundatore.

Decimus tertius Conventus Lavoriensis B.V. Mariae Allampia, & S. Andrei Apostoli intra Civitatem eructus
ex elemosynis Benefactorum an. 1658. supervenienti Lutherana fieri Fratres sunt expulsi. an. 1608
PP. Conventuales istum Conventum sine illa auctoritate & iure occupaverunt per 30. annos. usq. an. 1638.
ex mandato Imperatoris Ferdinandi III. reintroduci fuit. Fratres Strictioris Observantie nunc Refor
mati cluci. Alimoniam supplicant Benefactores vicini. & difficultis mendicatio inter Accatholicos.

Decimus quartus Conventus Glaciensis sub tit. Ss. Georgij & Adalberti M.M. extra Civitatem an. 1617 pri
mis eructus a duce Henrico Regi Boemiae Filio. An. 1619. gravante hosti Conventus conslatatus, a Fratribus de
relicti est. An. iterum 1620. recepti, communibz fideliuum elemosynis restaurati. & sustentantur habet
ex quotidiana mendicacione.

Decimus quintus Conventus Brunensis. S. Maria Madalenæ, an. 1651, in Suburbio ante portam
Iudicalem. S. Capistranus primo eructus Conventus Divi Bernardino de Senis Sacrum; anno vero 1673 Com
ventus cum Ecclesia fuit solo aquitatis de mandato Magistrorum Brunensis, propter Sacrum impugnatum
venit cum Ecclesia fuit solo aquitatis de mandato Magistrorum Brunensis, propter Sacrum impugnatum
civitatem Brunensem. Deinde post 4 civiter menses Amplius Magistrus designauit Fratres aliam Ecclesiam
desolatam S. M. Madalenæ in Civitate, non procul a porta Iudiciale dicta, ubi olim Iudiciorum ste
nit Synagoga. Ex elemosynis collectis coempta sunt vicinia domunculae. & Conventus exstructus anno
1671. Alteratur ibi tunica, pallium & Cibum S. Iohannis Capistrani. Fratres sustentantur quotidiano
ex collectione elemosynæ.

Decimus sextus Conventus Turnoviensis sub tit. S. P. Francisci, in Civitate eructus ab Excel
lentissimo D.D. Fundatore Maximiliano S.R.I. Comite de Waldstein an. 1651. Fratres Refor
mati introducti. Et auctoritate prebentes ab Excellensiss. D. Comite fundatore.

Decimus septimus Conventus Slavicensis subtit. SS. Trinitatis extra Civitatem
eructus an. 1655. ab Excell.issimo D. Fundatore Beinhardo Lemirio Borzita S. R. I.
Comite de Martinitz. Supremo Regni Bohemicæ Burgravio. & anno 1662. Fratres Re
formatae Province introducti. In Ecclesia exstat Domus Lauretana. Fratres sus
tentur assignata sibi elemosyna. & munificentissimo Fundatore.

Millaria Germanica Comu

Isla
Provincia
erecta
Anno
1627

MAPPÆ ALMÆ PRO
T.F. Minorum S.P.F.
molariorum per Bohemic
am sub titulo S. Wences
lae Conventus forma
cam universal in longo

in libris suis
S. Wenceslai D. & M. per Bohemiam & Moraviam.

Decimus Oslavus Conventus Dacicensis, subtit: S. Antonii Paduani, extra Civitatem erectus a Stephano & Cenobio D. Mattheo Georgio Kapeta, Fratibus Civitatis Daruicarum anno 1660. & post quatuor annos Fratres heretici sunt introducti; Ipse vero novus Fundator apellari. Sustentatio fratrum ex collectis elemosinis, & ex alimento deputato at illuc est: D. Petrus Beneditio Bertholdi, & ab eum ex Arte Dacicensi peregrinando.

Decimus nonus Conventus Oppavensis Subtit: S. Barbara V. & M. anno 1553, primo ex eodem erexit ab Oppavensi devoto populo; an: 1512 ab hereticis expulsi Fratres, & ex parte belli Sveci an: 1655, a Comendante Oppavensi Conventus, & Ecclesia dimicata. Tandem an: 1668 Excellentiss. D. Fundator Georgius Stephanus S.R.I. Comes de Wurben intra Civitatem Conventum & Ecclesiam edificavit propriis expensis. Fuit ibidem extremitas an: 1671 unicum instrumentum fundationis. Anno iterum 1679. vero, racibus flaminis abruptum est Ecclesia, & an: 1690 restaurata ex puris elemosinis Benefactorum. Fratres vivunt ex collecta quotidie elemosina, & ex aliis aliquid deputato a Munificis: Fundatoribz Comitibz de Wurben.

Vigesimus Conventus Sylva Sacerdotia D.V. Lauretana, qua est prima omniu[m] Laurentianarum Capellarum in Regno Bohemiae. Pro qua domo Lauretana posuit fundamentalem lapidem Illustriss. D. Florianus Theodoricus S.R.I. Comes de Sora an: 1623. Et Illustriss. D. Franciscus Adamus Culcib[us] Comes de Sora erexit, et fundavit Conventus, Priores, Reformati Fioria Bohemis introducti an: 1675, alimenta suppedit ordinaria mendicatio, & munifica manus Illius Fundatoris, quia licet navi quoannis certam elemosinam tradicandam. Ab Ute Pragensi usq; ad illum locum sunt erectae capelle ad versus Benefactorum, Conventus autem stat cum ille Laurentiana in medio Sylvula.

Vigesimus primus Conventus Leobschutzen, subtit: S. Aegidij & Bernardini an: 1418 a Duke Ottoni & Alipridenti erexit inter Civitatem Alipridenti Leobschutzen dictam. Deinde an: 1530 Leobschutzen ex communibz suis facultatibus ampliatus Monasterium. An: 1590 ab hereticis violenter Fratres electi sunt, et successus temporis conventus dirutus cum Ecclesia. Tandem an: 1666, locus restitutus FF. Pocvincie Bohemiae, ab iisdem reedificatus Conventus & Ecclesia ex collectis elemosynis, & Fratres alii sunt ex quotidiana elemosina.

Vigesimus secundus Conventus Nambslavensis subtit: S. Petri de Alcantara. Primo ab an: 1321 inhabitato est loci iste in Civitate situate a PP. Conventualibz. An: autem 1522 a PP. Observantibz, qui breviabz heretici sunt expediti. Tandem an: 1675 restitutus est Conventus, & introducti FF. Reformati Provincia Bohemiae in Ecclesiam B.V. in Celosabrupte, & Conventum ad Speculum de Alcantaram jam institutum. Fratres alii sunt ex quotidiana elemosina.

Vigesimus tertius Conventus Aveniensis subtit: Immac. Conceptionis extra Civitatem dum priz incolunt, sent Reisidentiam prope Ecclesiam Parochialis Imper. FF. Soc. Jesu fabricata, & ab eius derelictam postea, extra Civitatem Ecclesiam SS. Trinitatis FF. Reformati o[n]nuerunt & Conventu[m] ibidem ex elemosynis edificari, an: 1677. FF. alii ex elemosina collecta, & aliquod putato ab Illustriss. Fundatore Guilielmo et Ioseph Comite de Lamoy Guilielmo Filio.

Vigesimus quartus Conventus Wratislawensis primo edificatus cum Ecclesia, in honorem S. Bernardini Conf. 1502, in subiectu. Deinde an: 1592 ab hereticis expulsi sunt. Reris: an: 1619, nec Rescriptum Cesarcum FF. Reformati Provincie Boemiae admissi sunt ad Civitatem prope moenia, ubi edificarunt novum Conventum & Ecclesiam subtit: S. Antonii ex elemosynis, & Fratres alii ex elemosynis.

Vigesimus quintus Conventus Zasmunensis subtit: S. Franciscus Kateriti erexit extra Oppidum Zasmum an: 1694 ab Excellentiss. D.D. Adolpho Wratislao S.R.I. Comite de Henriber Fundatore Supremo Regni Bohemiae Burggravio, & FF. Provincia Bohemiae introducti sunt. Sustentatio habet ex elemosynis, et gratia signatione elemosina, & Munificis tributis Fundatore.

Vigesimus sextus Conventus Tribovicensis subtit: S. Josephi extra Civitatem erexit. Anno 1678 ex Benefactorum elemosynis, & an: 1707 & 1710 ampliatus cum Ecclesia: sustentantur Fratres ex collectis elemosynis Fidelium.

Vigesimus septimus Conventus Herendorffensis, B.V. Visitantis ab Excellentiss. D. Franciscus Ferdinandio S.R.I. Comite de Gallais an: 1692 eritis coepit in Sylvula prope Pagum Herendorff dictum; ad Ecclesiola in qua B.V. Maria jam ab anno 12. in tilia arbore collocata celebatur. An. vero 1695 Illustriss. Excellentiss. D. Ioannes Wenceslaus S.R.I. Comite de Gallais Fundator E. F. Provincia Bohemiae introductus est. Ob invenitum confituum devoti populi Illustriss. et Excellentiss. D. Philippius Josephus S.R.I. Comite de Gallais praesertim Ecclesiam erexit an: 1720. Religio alii sunt partime ex collecta elemosina, partim ex Fundatore elemosina.

Vigesimus Octavus Conventus Rattbergensis, subtit: S. Wenceslai D. & M. an: 1491 ex extra Civitatem precepit Ecclesiam. An. vero 1519, incinem redactus, & ab hereticis FF. Minoribus pulsi sunt: donec an: 1637 iterum F. P. Minoris Reformati obtinuerint Locum eis Oderam cooperante ad hoc. A se pro Fundatore offerte Illustriss. DD. Ioanne Frederico L.B. de Kotulinsky, cuius ope Conventus & Ecclesia ad perfectionem pervenit. Sustentatio habet ex quotidiana collecta elemosina, et aliis agnitione deputato.

Vigesimus nonus Conventus Ignacensis, S. Crucis, & B.V. Dolorosa, ante portam Haynviensem confitum est cum Ecclesia an: 1717, ex elemosinam Benefactorum. Fratres vivunt ex elemosynis difficultate acquisitibus.

Trigesimus Conventus Goldberghensis, S. Hedwigis Vid. intra muros Civitatis exstructus an: 1212, ab eadem S. Hedwigis pro Fratribz Minoribz S. Francisci, ex quo locobz expulsi sunt, & Conventus factus est locis Scholarum pro Lutheranis, usq; ad annum 1604, quo iterum introducti sunt Fratres Reformati Provincia Bohemiae, et Ecclesia cum Conventu ex communibz Fidelium elemosynis edificata, quam iterum anno 1720 dirutus ob periculum innarum lapsum intentantium, & denovo operata reedificari caput an: 1731. Fratres vivunt ex puris elemosynis.

Trigesima prima est Residentialis Horozovitz, in Oppido Horozovitz, tradita Fratribz Reformati an: 1684, ab Excellentiss. DD. Bernardo Ignacio Comite de Marimonti: cum Ecclesia 1553. Trinitatis. Fratres vivunt ex assignato deputato, & ordinarys elemosinis.

in uno Gradu.

Series Conventuum & Fundatorum Provinciae Reform.

Primus Conventus Principalis in Provincia est Pragensis sub tit. S. Mariæ venis, quondam aspectans ad RR. PP. Carmelitas calceatos, sed ab hereticis devastatus: anno 1604. restau- ratus per Catholicos Proceres Regni, maxime per Illustissimum D. Zdenko Adalbertum Poppelem à Lobkowitz. Supremum Regni Bohemiae Cancellarium, & ut hodie in sua perfectione stat potissimum est erectus sumptibus Illustrissimi D. Joannis Senioris de Tachenberge, cessit Fratribus nostræ Provinciae syna. & Missarum suppetus.

Secundus Conventus Tachoviensis in Suburbio sub tit. SS. M. Magdalena & Elisabeth Reginæ Hungariae, est erectus hic Conventus à Communitate Tachoviensi an. 1766. Deinde istius Conventus an. 1886. Restauratrix fuit Illustrissima V. Barbara Theresia de Wirsby, nata baronessa de Kokorowitz, alias nullum habet Fundatorem.

Tertius Conventus Cadaensis extra urbem sub tit. SS. II. Auxiliatorum primatis an. 1473. erectus est à Civitate Cadaensi: ut autem modo exstet, erexitur est ex variis Beneficiorum eleemosynis, nechabat aliquem Fundatorem, est locus ab antiquo determinatus pro anno Probationis, seu Noviciatu. In hoc Conventu fertur S. Joannes Capistran fuisse & Fontem benedixisse.

Quartus Conventus Glozoviensis S. Stanislai Ep. & M. intra Civitatem ad menia situs, quæ deseruerunt P.P. Conventuales & nostri observantes introducti sunt an. 1593. Salitur ex eleemosynis.

Quintus Conventus Olomucensis, ad S. Bernardinum exstructus à Civi- bus Olomutensibus an. 1751. pro Fratribus Observantibz, sed tempore Rebel- lionis hereticæ despoliatus expulsis Fratribz: Anno vero 1621. denuo ad eundem Conventum sunt introducti. Adegit in Ecclesia Sacrum Sepulchrum & extra Sacra Scala. Fratres vivunt ex pura mendicacione, & Missar: Stipendio.

Sextus Conventus Cremseriensis ad SS. Trinitatem extra Civitatem quem exstructum pro Fratribus Eminentissimis DD. Princeps Franciscus cardinalis à Dittrich Stein Episcopus Olomucensis, & an. 1620. introduxit Fratres, & tanquam Fundator alsignavit sustentationem congreuam, quam modo exequitur Eminentissimus Dominus & Princeps Cardinalis Schrattenbach Episcop: Olomucensis.

Septimus Conventus Nissensis, S. Mariæ in Rosis an. 1620. a Serenissimo Principe Carolo Archi-Duce Alsatæ Fratres Observantibz, & S. Iosephini, & S. Ignatii, & S. Bonaventuræ eleemosynis

Reginae Hungarie, est erectus in Conventus a Communitate Lachoviensi an: 1566. Deinde istius Conventus
an: 1688. Restauratrix fuit Illustrissima D. Barbara Theresia de Vitz, nata da. oncle de Kokozowitz alias
nullum habet Fundatorem.

Tertius Conventus Cacanensis extra urbem Lubnit. Edi. 14. Auxiliatorum primus
an: 1473. erector est à Civitate Cacanensi ut auctem modo erat erectus ex curia
Beneficiorum eleemosynis, nechaber aliquem fundatorem, est locus ab antiquo determina-
natus pro anno Probationis, seu Novitii. In hoc Conventu fertur S. Joannes Capistran
fuisse & Fontem benedixisse.

Quartus Conventus Glooviensis S. Stanislai Ep. & M. intra Civitatem ad media situs, quod
deservent PP. Conventuales & nostrarobeservantes introducti sunt
an: 1593 alius ex eleemosynis.

Quintus Conventus Olomucensis, ad S. Bernardinum exstructus à Civi-
bus Olomucensibus an: 1451. pro Fratribz Observantibz, sed tempore Rebe-
lionis heretica despoliatus expulsis Fratribz. Anno vero 1621. denovo ad
eundem Conventum sunt introducti. Adebat in Ecclesia Sacrum Sepulchrum
& extra Sacra Scala. Fratres vivunt ex paza mendicatione, & Millari. Stipendio.

Sextus Conventus Cremsiriensis ad SS. Trinitatem extra civitatem quem exstruxit pro Fratribus Eminentissimis D.D. Princeps Franciscus cardinalis à Dietrichstein Episcopus Olomucensis, & an: 1620. introduxit
Frates, & tanquam Fundator assignavit sustentationem congreuam, quam modo exequitur Eminentissimus
Dominus & Princeps Cardinalis Schrattenbach Episcop. Olomucensis.

Septimus Conventus Nissensis, S. Maria in Rosis an: 1620. a Serenissimo Principe Carolo Archi-Duce
Austriæ, Episcopo Wratislavensi erector est in Suburbio. Fratres alii sunt ex quotidianis eleemosynis
fidelium, & aliquo assignato deputato.

Octavus Conventus Znoymensis primo erector est in suburbio sub invocatione S. P. Fran-
cisci an: 1470 quem retinuerunt PP. Observantes usq; ad annum 1534. quo introducti sunt anno PP.
Observantes ad Conventum Fratrum Min: Conventu alium intra muros Civitatis annuente S. C. Majes-
tate, & expeditis Conventualibus. Ecclesia ista est sub Titulo S. Maria in Coelos assumpta, cuius anniversaria
dies Delicationis celebrat; Dominica post festum Nominis B.V. Mariae. Fundatoris Ottocar ossa ibide qui-
verunt per sacula, usq; dum per incuriam PP. Conventualium clam surrepta fuere à Boemis, & Pragam trans-
lata ad Ecclesiam S. Viti, propè Sacellum S. Wenceslai.

Nonus Conventus Noviodomensis ad S. Catharinam V. & M. extra Civitatem erector est ab Illustrissimo
D. Henrico de nova domo; inde an: 1619. ab hereticis fratres sunt expulsi, sed brevi iterum introducti ab
Excellent: D. Guilielmo S. R. I. Comite Slawata Regni Bohemiae & Supremo Cancellario.

Decessimus Conventus Plsnensis B.V. Maria in Coelos assumpta, intra Civitatem erector a Regno Bohemiae
Wenceslao III. an: 1263. primo pro Patria Conventu alibz, postea tradit; Parribus Regularis Observantia in
quo habitarunt usq; ad annum 1619. Rebellione Bohemica, quo anno sunt expulsi Conventu devictatus.
Reiussus an: 1620. recepti Ecclesiari, & ruinatum Conventum redificaverunt communibz eleemosynis
Provisio consistit in quotidianâ mendicatione, & in pia fundatione eleemosynaria Illustrissimi Domini
Adami Baronis de Kokozow, & Excellentissimi D. Comitis Maximiliani de Trautmannsdorff.

Undecimus Conventus Bechinensis, sub tit: B.V. Maria in Coelos Assumpta in Civitate anno 1491. redificata
postea exemplari ante il Conventu

Quartus Conventus Gloriosiensis ad S. Stanislai Ep. & M. intra Civitatem ad mea statim
deseruerunt PP. Conventuales a mortuis exentes introductae sunt
an. 1593. Gallicus ex elemosynis.

Quintus Conventus Olomucensis ad S. Bernardinum ex Fructu a Civi-
bus Olomucensibus an. 1451. pro Fratribus Observantibz, sed tempore in
hionis heretica despoliatus expulsi Fratribz. Anno vero 1621. deinde ad
eundem Conventum sunt introduci. Adest in Ecclesia Sacrum Sepulchrum
& extra Sacra Scala. Fratres vivunt ex paza mendicacione, & Missar. Stipendio.

Sextus Conventus Cremsiriensis ad SS. Trinitatem extra Civitatem quem exstruxit pro Fratribus Eminentissimis D.D. Princeps Franciscus Cardinalis a Dietrichstein Episcopus Olomucensis, & an. 1620. introduxit
Frates, & tanquam Fundator assignavit sustentationem congruam, quam modo exequitur Eminentissimus
Dominus & Princeps Cardinalis Schwarzenbach Episcop. Olomucensis.

Septimus Conventus Nissensis, S. Maria in Rosa an. 1620. a Serenissimo Principe Carolo Archi-Duce
Austriz, Episcopo Wratistaviensi erectus est in Suburbio. Fratres aluntur ex quotidianis elemosynis
fidelium, & aliquo assignato deputato.

Octavus Conventus Znojmerssis primo erectus est in Suburbio sub invocatione S. P. Fran-
cisci an. 1470 quem retinuerunt PP. Observantes usq; ad annum 1534. quod introducti sunt anno PP.
Observantes ad Conventum Fratrum Min. Conventualium intra muros Civitatis annuente S. C. Majes-
tate, & expeditis Conventualibus. Ecclesia ista est sub Titulo S. Maria in Coelos assumpta, cuius anniversaria
dies Dedicationis celebrat; Dominica post festum Nominis B.V. Mariae. Fundatoris Ottocari ossa ibide que-
verunt per secula, usq; dum per incuriam PP. Conventualium clam surrepta fuere a Boemis, & Pragam trans-
lata ad Ecclesiam S. Viti, proprie Sacellum s. Wenceslai.

Nonus Conventus Noviodomensis ad S. Catharinam V. & M. extra Civitatem erectus est ab Illustrissimo
D. Henrico de novi domo; inde an. 1619. ab hereticis fratres sunt expulsi, sed brevi iterum introduci ab Ex-
cellente D. Guilielmo S. R. I. Comite Slawata Regni Bohemi & Supremo Cancellario.

Decessimus Conventus Plzenensis B.V. Maria in Coelos assumpta, intra Civitatem erectus a Rege Bohemia
Wenceslao III. an. 1263. primo pro Patria. Conventualibz, postea traditus Patribus Regularis Observantia, in
quohabitarunt usq; ad annum 1619. Rebellionis Bohemica, quo anno sunt expulsi Conventus de civitate.
Rursus an. 1620. recepti Ecclesiam, & ruinatum Conventum redificaverunt communib; elemosynis.
Provisio consistit in quotidiana mendicacione, & in pia fundatione elemosynar. Illustrissimi Domini
Adami Baronis de Kozoroz, & Excellentissimi D. Comitis Maximiliani de Trautmannsdorff.

Undecimus Conventus Bechinensis sub tit. B.V. Maria in Coelos Assumpta in Civitate anno 1491. redificatus
ab Excellentiss. D. Comite Z. dislao de Sternberg. Fratribus Observantibz est traditus, quem locu ante Conventu-
les habuerunt. Deinde an. 1619, grante rebellione Fratres Observantes expulsi. Conventus ruinatus est: quem
iterum an. 1623 Excellentiss. D. Fundator Comes Adamus de Sternberg, Supremus Bohemiae Burggravius restau-
ravit, & Fratres introduxit.

Duodecimus Conventus Otticensis sub tit. S. Francisci Seraphi in Civitate erectus ab Illustriss. et Excellentiss. D. I.
Fundatore Zosim S. R. I. Comite de Wittby. an. 1627. Fratres aluntur ex mendicacione, & ex deputata elemosyna
a Munificentissimo Fundatore.

Dodecimus tertius Conventus Lavoriensis B.V. Mariae Assumpta, & S. Andreae Apostoli intra Civitatem eretus
an. 1608.

ss. Trinitatis. Fratres vivunt ex assignato deputato, & ordinarijs eleemosinis.

Hoc A^o surgentia gravissima Bella, & an: 1570 superveniens iuris Contagio quæ numerum FF. minuit usq; ad 17 Capita
viva relicta, reduxit universa Proam nostra. Archivi itidem a posteriori ex parte dissipatio à Bellona harpyiis causata inde
cepit, atq; obliteravit, anotaōem hierarchie serice successor. M.M. Proalium usq; ad an: 1600 praterqm; qd A^o. 1590, & A^o. 1595
legatur Minister fuisse quidē P. Maximilianus Noleti ex Styria, et eod: A^o. 26 Iulij Successore ej; fuisse electi, aliusq; P. Franciscus Joannis.
1600. 25 Novemb. reperiit electi fuisse in Ministrū Proalem P. David Hicker, Bavarus.
1605. die 24. Januarij electi fuit P. Mathias Berndt de Majori Glogovia, Silesius.
1607. 13 Octob. Novadomi Praes. de R^m P. Alphonso Reqvescens i Ministrū Proalem electi, et P. Emilius Keck Austriae, Vienensis.
1611. 7 Sept. Bruna^r sub R^m P. G. Tiele Bonavent. Daumio Comiss. Prasid. Eminentissimo Cardinale Francisco à Dittridi Stein Epi.
scopo Olomucensi in Ministrū Proalem electus est P. David Hicker Bavarus.
1614. 15 Nov. ibid subecod. C. null. Hrti, & Pras^r Eminentiss. Specificato electi est P. Wenceslaus Zaleczky Pruthen, Virzelant Ober Regul.
1617. 19 Nov. subecodem Commissario reperiit electus P. Jacobus Appelius, Bavarus.
1621. 28 Junij Bruna^r P. Hieronymo Strasser iterato electi est P. Amilius Alexci, Keck Austriae, Regul. Observ. Zele conspicuus.
1627. 11 Sept. Bruna^r P. Ambrosio à Galbato Bavarior^r 2do electi est in Min. Provl. P. Wenceslaus Zaleczky Pruthen.
1630. 12. Maij Bruna^r Praside eodem electus est P. Agidius Wagner, Bavarus.
1634. 17 Sept. Bruna^r P. Michael Churnar Hispano electi est P. Bonaventura Orlík, Poloni Baro de Laziski Virmagna etim. clarki.
1638. 12 April. eodem Praside Olomucij electus est P. Agidius Fortke Pruthenus.
1641. 29 Iulij Olomucij P. Franc. Maxentio ab Arco electi est P. Ludovicus Försner Boh. Cadanien. Regul. Observ. & Studiorum
Proprietor sineularis, rexit per se xerimini utpote reelecti in Capit. Otticensi sub eodem Praside.
1647. 12. Iunij Novadomi eodem Praside electi est P. Agidius Pollen, Pruthenus.
1650. 24 Octob. Novadomi eodem Praside electus est P. Michael Jahn, Pomeranus.
1653. 8. Sept. Novadomi P. Agidius Schissel Austriae electi est P. Constantinus Dubsky Boh. de Duba & ipseclar, et multo meritorie
1653. 27 Iulij: ibid. eod. Praside electus est 2do in Ministrū Proalem P. Agidius Pollen, Pruthenus.
1656. 2 Sept. ibid. eod. Praside electus est P. Bernhardus Tatké Sili. Nissensis.

Anno 1452. Primus Vicarius Provinciae Bohemiae auctoritates. Ioannis a Capistr. Vienna electus est
A.R.P. Gabriel de Verona Italus.
1453. Wiatislavia Praeside S. Ioseph Capistr. II. Vicarius Provinciae electus est A.R.P. Christophorus de Varesio Italus.
1454. Wratisslavia Praeside eodem Sancto Ilerum electus est A.R.P. Gabriel de Verona Italus.
1455. Brunae electus est A.R.P. Bernardinus de Ingolstadt. Bavarus.
1456. In Capitulo Proalem Leibus celebrato, denuo electus sumptus est A.R.P. Gabriel de Verona.
1457. In loco S. Mariae & S. Laurentii in Paradyso, de novo assumptus est A.R.P. Gabriel de Verona.
1458. Vienae Praeside R. P. Marco de Bononia Vicario Grlis electus est in Vicariu Provin. A.R.P. Jacobus de Ma-
jori Glogovia Silesius.
Series Vicariorum Provin. Bohemiae Regul. Observ. post Divisorem ab Austria & Polonia.
An. 1467. Cracoviae in Polonia auctoritate Pauli Pap. & ex commissione R. P. Iohannes Bapt. de Levanto Vicary
Grlis Ordinis Praeside A.R.P. Petro a Neapoli divisus est Provin. Boemica ab Austria & Polonia; commissarii Provin.
Boemica electus fuit A.R.P. Joannes de Misnia Germ.
1470. Commissariatus recto in Vicariatu Proalem Wratisslavie, Praeside A.R.P. Gudovico de Vicentia Commissario
Grlis Provin. Bohemiae Vicarius electus est P. Petrus de Golgotz Ungarus.
1471. Kosla Praeside P. Ioseph de Misnia electus est in II. Vicarium Proalem P. Paulus de Moravia Morav. Hic ad
P. Vicario Grlis Angelo a Clavasio obtinuit ut Provin. Bohemia habeat in Capitulis Grlis b. suam sessionem imedia
te post Provin. Austriae, qd siodicu observat. Recedit hanc Provin. continuo 3 annis, alias reelectus in Vicariu.
1474. Oppavia ad S. Barbaram in Vicariu Provin. electus est P. Jacobus de Glogovia Majori Silesius.
1477. die 20 Junij Bruna Praef. R. P. Nicolaus de monte Commissario electus est Vicarii Proalem P. Paulus de Moravia.
1480. die Pentecostes Glacy ad S. Georg & Adalbert electus est P. Jacobus de Majori Glogovia Silesius.
1482. Dom. Rogat. Bruna ad S. Bernardinum electus est P. Alexander de Javorio Silesius.
1486. die 12 Maii in Capitulo Oppolensi electus est P. Paulus de Moravia.
1487. die 15 Augusti Oppavia electus est P. Jacobus de Majori Glogovia, novies reelectus.
1488. die 8 Septemb. Bruna Praef. R. P. Gudovico de Turri Veronensi electus est P. Antonius de Leipzic, Saxo.
1491. die 15 Aug. Nisi a ad S. Crucem electus est P. Paulus de Lemberg Silesius.
1493. die 10 octobi Bruna Praeside R. P. Ioseph de Tergeste electus est in Vic. Provin. P. Antonius Leipzic, Saxo.
1496. die Pentecostes Jamnicij ad S. Vitum electus est P. Ambrosius de Lemberg Siles. redux ex cap. Grlis Vin-
centiae est mortuus.
1498. Ex commissione R. P. Gudovici de Turri Vicarii Grlis interea p. 3 Guardianos Wiatislav Plenius.
& Brunensis electus est in Comissari. Proalem P. Jacobus de Kruppis Bohemus.
1499. Dom. 4. post Pascha Oppavia electus est in Vic. Proalem Idem P. Jacobus de Kruppis.
1502. die Pentecostes Nissa ad S. Crucem Praes. R. P. Jacobus de Mantua in Vic. Proalem electus est P.
Victorinus de Prussia Pruthenus.
1503. Olomucia ad S. Bernardinum

- Boemia electus fuit A.R.P. Joannes de Mynia Germanus.
1470. Comitariatu recto in Vicariatu Proalem Wratislavie Praeside A.R.P. Ludovico de Vicentia Comitano.
1471. Prov. Bohemia Vicarij electus est P. Petrus de Goltz Hungarus.
1471. Kosla Praeside P. Joe de Mynia electus est in II. Vicariatu Proalem P. Paulus de Moravia Moravus. Hic aucto te post Proviam Austriae, qd sacerdotum observans Regem sanctum Provincom electus annis alias reelectus in Vicariatu.
1477. Oppavia ad S. Barbara in Vicariatu Provi electus est P. Jacobus de Glogovia Majori Silesius.
1477. die 29 Junij Bruna Praes: R^m. P. Nicolaus de Monte Comitario electus e Vicarij Prozhil P. Paulus de Moravia.
1480. Die Pentec. Glacij ad S. Georg & Adalberto electus est P. Jacobus de Majori Glogovia Silesius.
1483. Dom. Rogat Bruna ad S. Bernardinum electus est P. Alexander de Lavorio Silesius.
1486. die 12 Maii in Capitulo Oppoliensi electus est P. Paulus de Moravia.
1487. die 15 August. Oppavia electus est P. Jacobus de Majori Glogovia novies reelectus.
1488. die 8 Septemb. Bruna Praes: R^m. P. Ludovico de Turri Veronensi electus est P. Antonius de Leipzig Sachsen.
1491. die 15 Aug. Nisi ad ad S. Crucem electus est P. Paulus de Lembergo Silesius.
1493. die 10 Octobi Bruna Praeside R^m. P. Joe de Tergesto electus est in Vic. Prov. P. Antonius Leipzicus Silesius.
1496. die Pentec. Jamnicij ad S. Vituni electus est P. Ambrosius de Lembergo Siles. redux ex Cap. Hrb Vir centiae est mortuus.
1498. Ex Commissione R^m. P. Ludovici de Turri Vicarij Hrbis interea p^rg^ruardianos Wratislav Plzenec. & Brunensis electus est in Comitatu Proalem P. Jacobus de Kruppis Bohemus.
1500. Dom. 4. post Pascha Oppavia electus est in Vic. Proalem idem P. Jacobus de Kruppis.
1502. Die Pentec. Nissa ad S. Crucem Praes: R^m. P. Jacobus de Mantua in Vic. Proalem electus est P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1502. Olomucij ad S. Bernardinum electus est P. Jacobus de Kruppis Bohemus.
1508. Die Pentec. Nissa ad S. Crucem electus est P. Barnabas de Prussia Pruthenus.
1509. Dom. 3. post Pascha Bruna ad S. Bernardinum Praes: A.R.P. Victorinus de Prussia electus est ipse P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1511. die 8 Sept. Opavia ad S. Barbaram electus est P. Bernardus de Grunberg.
1514. die 8 Sept. Cadana ad S. Iustini Auxiliatricis electus est P. Lucas de Grunberg Silesius.
- Hic fuit ultimus Vicarius Provincie.
- Series Ministeriorum Provinca Bohem: cum Praesidib. Capitulorum.
- An: 1517. Roma in Capitulo Friuli oes Vicarij Proales authoritate Aplicata elevati sunt i. ministros Proales, sicq; eod. A^o die 8 Sept. Thymus ad S. Franciscum I. Min. Proalis Bohemus electus est P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1520. die 19 Aug: ultimo Wratislavie ad S. Bernardinum Praeside R^m. P. Ministr. Friuli totius Ord. P. Francisco Licheto in Ministrum Proalem electus est P. Lucas de Grunberg Silesius.
1522. 21 Septemb. Bruna ad S. Bernardinum electus est P. Franciscus ab Bavaria Silesius.
1524. 29 Junij Cadana electus est P. Eusebius de Neoforo Silesius.
1526. 1 Sept. Plzenie in Ministrum Proalem electus est P. Michaelis Carintia Germanus.

1491. die 15 Aug. Nil ad ad S. Crucem electus est P. Paulus de Lemberg Silesius.
1493. die 10 Octobi Bruna Praeside R^{mo}. P. Joe de Tergestio elect^o est in Vic. Prev. P. Antonius Leipzic^o electo.
1496. die Pentec. Jamnicy ad S. Vituni elect^o est P. Ambrosius de Lemberg silesius redux ex cap. Grb^o Vincitiae est mortuus.
1498. Ex Comissione R^{mo} P. Ludovici de Turri Vicarij Grb^o interea p^o Gwardianos Wratislav Plzenec & Branensis elect^o est in Comissar. Proalem. P. Jacob^o de Kruppis Bohemus.
1500. Dom. 4 post Pascha Oppavia elect^o est in Vic. Proalem idem P. Jacob^o de Kruppis.
1502. Die Pentec. Nissa ad S. Crucem Praes. R^{mo} P. Jacobo de Mantua in Vic. Proalem elect^o est P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1502. Clomucij ad S. Bernardinum electus est P. Jacob^o de Kruppis Bohemus.
1508. Die Pentec. Nil ad S. Crucem electus est P. Barnabas de Prussia Pruthenus.
1509. Dom. 3 post Pascha Bruna ad S. Bernardinum Praes. A.R.P. Victorino de Prussia elect^o est ipse P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1511. die 8. sept. Opatov ad S. Barbaram elect^o est P. Bernardus de Grunberg Silesius.
1514. die 8 Sept. Cadan ad S. Et Auxiliatores elect^o est P. Lucas de Grunberg Silesius.
- Hic fuit ultimus Vicarius Provinciae.
- Series Ministeriorum:** Prolixi Prvia Bohem: cum Praefidib. Capitulorum.
- An: 1517. Roma in Capitulo Grb^o oes Vicary Proales autorit. Apolica elevatis sunt in Ministerios Proales, siveq. eo. Ad die 8 Sept. Entyma ad S. Franciscum I. Min.
- Proalis Bohemia elect^o est P. Victorinus de Prussia Pruthenus.
1520. die 15 Aug. ultimo Wratislaviz ad S. Bernardinum Praeside R^{mo} P. Ministr.
- Pro Grb^o totius Ord. P. Francisco Licheto in Ministerium Proalem elect^o est P. Lucas de Grunberg Silesius.
1522. 21. Septemb. Bruna ad S. Bernardinum elect^o est P. Franciscus ab Bavaria Bavaria.
1524. 20. Junij Cadan elect^o est P. Eusebius de Neosoro Silesius.
1526. 1. Sept. Plsnec in Mnrm Proalem elect^o est P. Michael a Carinthia Germania.
1528. 15. Junij Jamnicy ad S. Vitum elect^o est P. Eusebius de Neosoro Silesius.
1531. 15. Aug. Bruna in Mnrm Proale elect^o est P. Michael a Carinthia Germania.
1534. 15. Aug. in Capit. Horaz devicensi elect^o est P. Benedictus a Bilitz Silesius.
1537. 15. Aug. Bechiniz elect^o est P. Bernardo a Nissa Silesius.
1541. 15. Att^o. Plsnec elect^o est P. Coelestinus a Glogovia Silesius.
1543. 9. May Bruna elect^o est in Ministerium P. Antonius a Sprotavia Silesius.
1546. 20. May Bruna elect^o est idem P. Antonius a Sprotavia Silesius.
1551. 2. July Novazomi deniore electus est in Min. Prev. P. Antonius a Sprotavia Silesius.

Hoc Aō surgenti a gravissima Bella, & an: 1570 supervenientis urbis Contagio, quæ numerum FF. minuit usq; ad 17. Capita
vivare licita, reduxit universa Proam nostra. Archivi itidem potiori ex parte dissipato à Bellonq harpyis causa, inter-
cepit atq; obliteravit, anotaōem hierarchia serieri facit. M. P. Proalem usq; ad an: 1600 praterquam qd Aō 1590 & Aō 1595
legatus Ministeriis quidē P. Maximilianus Noleti ex Syria, et eod. Aō 26 July Successor eiusmūle electus aliquis P. Franciscus Joannis.
1600. 25 Novemb. reperitur electus suis in Ministrū Proalem P. David Hicker, Bavarus.
1605. die 24. Januarij electus fuit P. Mathias Berndt de Majori Sloovia, Silesius.
1607. 13 Octob. Novadomi Praes. P. Alphonso Requescens Ministrū Proalem electus est P. Emilius Keck Austriae, Vienensis.
1611. 7 Sept. Bruna sub R. P. Michaelie Bonavent. Daumio Comis. Sili. Praes. Eminentissimo Cardinale Francisco à Dittridi Stein Epi-
scopo Clemencensi in Maria Proalem electus est P. David Hicker Bavarus.
1614. 15 Nov. ibid sub eod. C. null. Sili. & Praes. Eminentiss. Specificato electus est P. Wenceslaus Zaleczky Pruthenus, Virzelant. Observ. Regal.
1617. 29 Nov. sub eodem Consilario reperitur electus P. Jacobus Appelius, Bavarus.
1621. 28 Junij Bruna Praes. P. Hieronymus Stasser iterato electus est P. Maximilianus Alexi, Keck Austriae, Regal. Observ. Zeleostipicuus.
1627. 11 Sept. Bruna Praes. P. Ambrosio à Salbiato Bavarico 2do electus est in Min. Prov. P. Wenceslaus Zaleczky Pruthenus.
1630. 12. Maij Bruna Praes. eodem electus est P. Aggidius Wagner, Bavarus.
1634. 17 Sept. Bruna Praes. P. Michaelie Chumar Hispano electus est P. Bonaventura Orlik Polon, Baro de Lazi na Virmagna estim. clavis.
1638. 12 April. eodem Praeside Olomuci electus est P. Aggidius Fortke Pruthenus.
1641. 29 Julij Olomuci Praes. P. Franc. Maxentio ab Arco electus est P. Ludovicus Sosner Boh. Cadaniensis. Regal. Observ. & Studiorum
Propagator singularis, rexit per sexennium utpote reelectus in capitulo Otticensi sub eodem Praeside.
1647. 12. Iunij Novadomi eodem Praeside electus est P. Aggidius Pollen, Pruthenus.
1650. 24. Octob. Enyma eodem Praeside electus est P. Michaelis Jahn, Pomeranus.
1653. 8. Sept. Novadomi Praes. P. Aggidio Schissel Austriae electus est P. Constantinus Dubsky Boh. de Duba Oppurulay, et multorum meritorum.
1653. 21. Aug. ibid. eodem Praeside electus est 2do in Ministrum Proalem P. Aggidius Pollen, Pruthenus.
1654. 8 Sept. ibid. Praeside P. Paulo de Thauris electus est P. Bernatting Latke, Sil. Nissensis.
1662. 4 Decemb. ibid. Praes. P. Joe Jacobo ab Alzano Provia Brixienensis 2do electus est P. Constantinus Dubsky Bohemus.
1665. 8 Sept. ibid. Praes. P. Athanasio à Monachis electus est P. Henricus Clarus Lusitanus de Budisina 1 anno sui Ministerii obiit
cui pro Vicario Proali succedit Aō 1666 Bruna P. Antonius Kemler, Silesius, Cavallensis.
1669. 18 April. Praes. P. Theodoro Neulay Bavarico iterato electus est in Ministrum Proalem P. Bernardus Latke Sil. Nissensis.
1672. 13 Maij Bruna ad S. M. Magdal. Praes. P. Maxentio Eislner Austriae electus est P. Guilielmus Antoni Brauek Boh. de Kandino.
1675. 12 Maij Novadomi Praes. P. Fortuna de Hueber Bavarico electus est P. Bernardus Sannig Sil. Nissensis provisoris.
1678. 4 Sept. Bruna Praes. P. Ludovico Kirchenhofer Austriae electus est P. Evangelista Fritsch Sil. Westslavicus.
1681. 28 Julij Oppavia electus est P. Praes. Paulino Zehendner Tyrolensis P. Archangelus Malcul, Sil. Nissensis.
1687. 28 Maij Praes. P. Adriano Huepter Tyrolensis electus est iterato P. Bernardus Sannig Sil. Nissensis.
1687. 9. Iulij Novadomi Praes. P. Barnabae Kirchbey Bavarico electus est P. Amandus Hermann Sil. Nissensis.
1690. 4 Junij Praes. P. Benigno Schinatitz Austriae electus est P. Antonius Hartman Boh. Glacianus.
1692. 13 Iulij ibid Praes. P. Sigismundus Sigonio Provia Carnioliae electus est iterato P. Ioer Evangel Fritsch Sil.
Westslavicus, exiit per biennium ob sinistrum valetudinem resignavit.
1695. 4 Decemb. Bruna Praes. P. Antonio Lazarus Provi. Carnioliae electus est P. Castulus Martin Boh. Crimavicensis.
1698. 19. Sept. Praes. P. Emerico Pfentner Austriae electus est 2do P. Antonius Hartman Boh. Glacianus.
1701. 15 Novemb. Glac. Praes. P. Fortunato Hueber Bavarico electus est P. Gregorius Gezabek Boh. Praeg.
1704. 12. Iunij Praes. P. Ignatius Geyser Austriae electus est P. Castulus Martin Boh. Crimavicensis.

...leatus Ministerio quidam P. Matias Berndt de Majori Gloriosa, clericus,
1600. 25 Novemb. reperitur electus fuisse in Ministrum Proalem F. David Hicker, bavarus.
1605. die 24. Januarii electus fuit P. Mathias Berndt de Majori Gloriosa, clericus.
1607. 13 Octob. Novadomi Präs de R. P. Alphonsus Requescens Ministrum Proalem electus est P. Emilis Beck Austracis Vienerus.
1611. 2. Sept. Bruna sub R. P. Alphonsus Requescens Ministrum Proalem electus est P. Emilis Beck Austracis Vienerus.
1614. 15 Nov. ibid. sub eod. C. ill. S. & Fras. Eminentissimo Cardinale Francisco à Dittrichi stein Epi.
1617. 20 Nov. sub eodem Consilario reperitur electus est P. Wenceslaus Zaleczky Pruthen, Virzelani Ob. gr. Regul.
1621. 23 Juny Bruna P. Fras. F. Hieronymo Stuhaler iterato electus est P. Emilis Beck Austracis Regul. Observia Zelecomspicua.
1627. 11. Sept. Bruna P. Fras. F. Ambrosio à Salbito Bavarus 2do electus est in Min. Pro. P. Wenceslaus Zaleczky Pruthen.
1630. 12. Maij Bruna Präs eodem electus est P. Agidius Wagner, Bavarius.
1634. 17 Sept. Bruna P. Fras. P. Michael Chumar Hispano electus est P. Bonaventura Orlik Polon Baro de Cazista Viragna estim. clausus.
1638. 12 April. eodem Präs. P. Michael Chumar Hispano electus est P. Agidius Portke Pruthenus.
1641. 29 Julij Olomucii electus est P. Agidius Portke Pruthenus.
Propriator singularis, rexit per sexennium utpote reelectus in Capit. Otticensi sub eodem Präs.
1647. 12. Novemb. Novadomi codem Präs eodem electus est P. Agidius Follein, Pruthenus.
1650. 24. Octob. Znoyma eodem Präs eodem electus est P. Michael Lahn, Pomeranus.
1653. 8. Sept. Novadomi P. Fras. F. Agidius Schissel Austraco electus est P. Constantin Dubsky Boh. de Duba Vipravlang et multo meritorum.
1653. 27. Aug. ibid. eod. Präs eodem electus est 2do in Ministrum Proalem P. Agidius Follein, Pruthenus.
1656. 8. Sept. ibid. Präs. P. Paulus de Thauris electus est P. Bernarding Latke, Sil. Nissensis.
1662. 4. Decemb. ibid. P. Fras. P. Joe Jacobo ab Alzano Provia Brixiensis 2do electus est P. Constantinus Dubsky Bohenus.
cui pro Vicario Proali successit Ao se. ventre 1666 Bruna P. Antonius Kemler, Sil. Nissensis, Covallensis.
1669. 18 April. P. Fras. P. Theodooro Neumannayer Bavarus iterato electus est in Mün. Proval P. Bernardin Latke Sil. Nissensis.
1672. 13. Maij Bruna ad S. M. Magdal. P. Fras. P. Marcentio Eisner Austraco electus est P. Guilielmus Antoni Braugek Boh. de Kapilno.
1675. 12. Maij Novadomi P. Fras. P. Fortunato Hueber Bavarus electus est P. Bernardus Sannig Sil. Nissensis provostus.
1678. 4. Sept. Bruna P. Fras. P. Ludovico Kirchenhofer Austraco electus est P. Evangelista Fritsch Sil. Westslavicus.
1681. 28. Julij Oppavia electus est P. P. Fras. P. Paulino Zehendiner Tyrolensis P. Archangelus Maschal, Sil. Nissensis.
1684. 28. Maij P. Fras. P. Adriano Huepfer Tyrolensis electus est iterato P. Bernardus Sannig, Sil. Nissensis.
1687. 9. Julij Novadomi P. Fras. P. Barnaba Kirchhofer Bavarus electus est P. Amandus Hermanus Sil. Nissensis.
1690. 4. Juny P. Fras. P. Benigno Schinatitz Austraco electus est P. Antonius Hartman, Boh. Slacensis.
1693. 13. Iulii ibid. P. Fras. P. Sigismundo Sigonio Provia Carnioliae electus est iterato P. Joes Evangel Fritsch Sil.
Westslavicus, rexit per biennium ob sinistrum valetudinem resignavit.
1695. 4. Decemb. Bruna P. Fras. P. Antonio Lazarus Provia Carnioliae electus est P. Castul Martin Boh. Crimavici.
1698. 19. Sept. Praga P. Fras. P. Emerico Pfentner Austraco electus est 2do P. Antonius Hartman, Boh. Slacensis.
1701. 15. Novemb. Glaci P. Fras. P. Fortunato Hueber Bavarus electus est P. Gregorius Gerzabek Boh. Prag.
1704. 3. Octo. Prag. P. Fras. P. Petro Franceticus Hallensis Carniola electus est P. Castul Martin Boh. Crimavici.
1707. 4. Sept. Bruna P. Fras. P. Francisco Caccia Austraco electus est P. Appolinaris Kyribius Moravus.
1710. 9. Sept. Praga P. Fras. P. Sigismundo Neudecker Bavarus electus est iterato P. Gregorius Gerzabek Boh. Prag.
Pragam ob sinistrum valetudinem resignavit officia et locupsis per Venet. dissimilitudinem.
Bechin electus est in Ricci Proalem P. Castul Martin, alias Jam bis Provincialis.
1713. 15 Octob. Bechin P. Fras. P. Hugo Baltzer Austraco electus est P. Wolfgang Forel Sil. Westslavicus.
acutissimi tunc velut in bello subtiliter et celerrimus.
1716. 24. Sept. Praga P. Fras. P. Bonaventura Bardi Cuius Vicarius electus est P. Cosmas Zorich II. Proator
1719. 3. Sept. Nissa P. Fras. P. Wolffgang Seiler Austraco electus est P. Manlyetus Förschan
Boh. Brisniensis, sed sequente Ao 8. Oct. mortuus, cui per Vener. Dismissit Anna in 1720.

Quatuor. P. Joe Jacobo ab Alzano Provir Brixensis 2. do electus est P. Bernardinus Brixensis. Etake, Sil. Nissensis.
Ibid. Fras. P. Athanasius Monachus electus est P. Constantinus Dubius Bohemus.
pro Vicario Froali successit A. S. verte 1666 Brunus Antonius Kemler, Silensis Corallensis.
April. Prae. Fras. P. Theodoro Neu hayer Bavari iterato electus est in Mtm. Pivale P. Bernardinus Latke Sil. Nissensis.
Maii Bruna ad. 5. M. Magdal. Prae. P. Merentio Eislner Austriaco electus est P. Guilielmus Antonius Brauerk Boh. de Gm. Milno.
Maii Novadomi Prae. P. Fortunato Hueber Bavari electus est P. Bernardus Sannig, Sil. Nissensis propositus foliis legatis.
Sept. Bruna Prae. P. Ludovico Kirchenhofer, Austriaco electus est P. Evangelista Fritsch, Sil. Wratislavensis.
28. Iulij Oppavia electus est P. Prae. Paulino Zehendiner Tyrolensis P. Archangelus Masoul, Sil. Nissensis.
4. 28. Iulij Prae. P. Adriano Huepter Tyrolensis electus est iterato P. Bernardus Sannig, Sil. Nissensis.
32. 9. Iulij Novadomi Prae. P. Barnaba Kirchhofer, Bavaro electus est P. Amandus Hartman, Boh. Slacensis.
90. 4. Iunij Prae. P. Benigno Schinatitz Austriaco electus est P. Antonius Hartman, Boh. Crimavensis.
693. 13. Iulii ibid. Prae. P. Sigismundo Sigonio Provia Carniolie electus est iterato P. Joer Evangel Fritsch, Sil.
Wratislavensis, recit per biennium ob sinistram valetudinem resignavit Martin Boh. Crimavensis.
1695. 7. Decemb. Bruna Prae. P. Antonio Lazari Provi. Carniola electus est P. Castul Martin Boh. Radens.
1598. 15. Sept. Prae. P. Emerico Pfentner Austriaco electus est P. Gregorius Gerzabek Boh. Prae.
1701. 15. novemb. Glaci Prae. P. Fortunato Hueber Bavari electus est P. Castul Martin Boh. Crimavensis.
1704. 2. Octo. Prae. P. Petro Francetich a Flavine Carniola electus est P. Appolinaris Kytrubius Moravus.
1701. 4. Sept. Bruna Prae. P. Francisco Caccia Austriaco electus est iterato P. Gregorius Gerzabek
1710. 9. Sept. Prae. P. Sigismundo Neudecker, Banuero electus est iterato P. Gregorius Gerzabek
Fragedi ob sinistram valetudinem resignavit Officiu, et locum eius per Vener. Disinitoriu a. 1711.
Bechin relectus est in Vicar. Probalum P. Castul Martin, alias Jam bis Provincialis.
1713. 15. Octob. Bechina Prae. P. Hugo Bahler Austriaco electus est P. Wolfgangus Forel, Sil. Moradiensis
accubatur hoc anno et regaliori quatuor annis et latissimum.
1716. 24. Sept. Prae. P. Bonaventura Bardi Lwt. Ligari Carnioli electus est P. Cosmas Zorisch, Il. Proton.
1719. 24. Sept. Nissa Prae. P. Wolfgangus Seiler Austriaco electus est P. Manlyetus Fritschan
Boh. Brisnensis sed sequente A. 8. Oct. mortuus sublat, cui per Vener. Disinitor. Arnavia a. 1720.
congregatus ut Vicari, Froalis successit P. Wolfgangus Forel auctor. M. Oct. 1720.
1722. 24. Sept. Prae. P. Eugenio Gotschev carniolice Prov. electus est P. Marcel.
linus Gebel ex Comitatu Giacensi.
1725. 15. Sept. Novadomi Prae. P. Jacobus Hossler Carniola electus est P. Victor Ignaz ab F.
1729. 13. Martij Bruna Prae. P. Dominico Cels Italico electus est P. Hieronimus F.
1732. die 10 Aug. Prae. P. Jeremias Hartinger Austriaco in Ministerium Pan-
vincialem electus est P. Severinus Wrbezanus Boh. Pragensis.

Pragensus

19 Tachoviensis

12 10 Cadamensis

30 13 23 Glazoviensis

23 42 39 35 Olomucensis

31 45 42 39 4 Cremsiricensis

20 45 38 22 14 18 Nissensis

24 35 35 43 15 14 27 Znoymensis

14 24 24 40 22 20 30 11 Novodomenensis

10 6 9 39 36 30 39 29 17 Pilsnensis.

18 19 40 27 23 33 17 4 12 Bechinensis

19 17 34 25 27 29 18 7 12 5 Officensis.

24 39 31 9 26 30 14 34 53 35 39 7 11 Lvoniensis

Scire cupis

disset Wrat

quore ubi

binæ nu

Una pe

zon

P

51	45	42	39	4	Cremstiensis	utinae numerorum una perpendicularis zontalis, cui	
29	45	38	22	14	19	Nissensis	
17	35	55	43	15	14	Zloymensis.	
14	24	24	40	22	22	Novodomenis.	
30	6	9	39	35	30	Pilsnensis.	
13	19	40	27	23	35	Bechtiensis.	
19	17	34	25	27	29	Otticensis.	
24	39	21	9	26	30	Iavoriensis.	
22	38	21	27	15	19	Glacensi.	
28	39	36	30	8	7	Brunensis.	
11	26	17	10	26	30	Furrioten.	
4	14	8	29	32	35	Slanensis.	
17	28	28	10	19	20	Dacticensis.	
33	49	44	32	8	11	Oppaviensis.	
2	14	10	30	30	33	Hagecen.	
33	43	43	29	12	14	Leodesch.	
36	53	44	19	24	28	17	Nam.
18	31	23	17	21	25	10	Atri.
51	47	39	74	24	78	11	W.

Wroclavie Wratislavia
Glogoviam P
simili praxi

lavoriensis
Glacensis
Brunensis
Furnoviensis
Slanensis
Dacicensis
Oppaviensis
Hagecensis
Leodeschicensis
Nanslavensis
Arnaviensis
Wratislavensis
smucens
Triboniam
Glogovia
29. 3.

22	38	21	20	15	19	7	25	26	32	28	25	11	Glacensis																	
23	30	36	30	8	7	20	7	16	32	21	20	30	Brunensis																	
24	25	17	10	20	30	21	23	22	21	22	16	14	Furnoviensis																	
25	14	8	29	32	35	31	28	19	10	19	11	25	24	20	11	Slanensis														
26	28	28	10	10	20	28	7	4	22	10	11	32	24	12	23	22	Dacicensis													
27	33	49	44	32	8	11	10	23	31	43	35	31	24	15	16	8	37	27	Oppaviensis											
28	2	14	10	30	30	33	30	26	16	9	12	8	26	29	21	12	2	19	35	Hagecensis										
29	30	48	43	26	12	14	6	26	32	43	36	32	21	12	19	27	36	29	4	39	Leodeschicensis									
31	30	53	44	19	24	28	11	33	40	47	43	38	14	15	31	27	38	38	18	38	11	Nanslavensis								
32	18	31	31	22	17	21	25	10	26	25	29	24	18	10	9	23	5	16	23	23	16	22	22	Arnaviensis						
33	31	47	39	14	24	28	11	36	37	47	39	34	8	12	31	21	23	36	20	33	16	6	17	Wratislavensis						
34	6	22	18	28	27	24	23	19	12	16	12	6	21	17	19	10	10	13	27	8	27	19	11	27	2	smucens				
35	22	24	38	34	31	6	10	13	14	19	31	23	20	23	11	8	20	26	10	12	29	13	24	16	22	18	Triboniam			
36	16	29	20	14	28	23	21	23	27	25	27	21	10	13	50	5	15	28	30	10	27	24	7	15	15	25	11	Heinde		
37	54	47	33	12	14	10	27	34	46	38	29	28	10	20	31	40	31	4	5	4	16	25	13	30	16	37	Rattii			
38	25	40	31	7	28	32	10	36	35	36	39	30	2	13	21	15	26	34	26	7	22	15	12	9	25	24	11	Liz		
39	23	51	28	8	27	34	17	35	32	32	33	27	3	13	21	12	23	32	26	24	23	17	18	15	9	22	8	27	3	G
40	21	10	35	35	32	34	29	14	5	10	7	30	27	27	16	6	18	38	4	35	42	20	37	11	26	25	13	1	29	

una perpendicularis, altera hor-
izontalis, cui adscriptum est
Praga, reperiēsq; Pragam
distare Wratislavia 30
Glogoviam Brunā 37.
simili praxi repertis
Triboviam distare
Glogoviā milliarib;
29. &c.

Niensis 22 17 18
Loymensis 15 14 27
Novodomeus 24 40 22 30 H.
Fisnensis 19 36 30 39 29 17
Bedinensis 17 18 19 40 27 29 35 17 5 12
Officensis 10 17 34 25 27 29 18 7 12 5
Lavoriensis 39 21 20 30 14 34 53 55 34 28
Glaciensis 38 21 27 15 19 7 29 26 32 28 25 11
Brunensis 39 36 30 8 7 20 7 16 37 21 20 30 19
Furnoviensis 25 17 10 25 30 21 22 21 22 16 14 15 26
Sianensis 14 8 29 32 35 31 28 19 10 19 11 25 27 20 11
Dacicensis 28 28 10 11 20 28 7 4 22 10 11 32 24 12 23 22
Oppaviensis 44 32 8 11 10 23 31 43 55 21 24 15 16 8 37 27
Hagecensis 14 10 30 30 33 30 26 16 9 12 8 26 29 21 12 2 19 35
Leodeschicensis 43 29 12 14 6 26 32 43 26 32 21 12 19 27 26 29 4 35
Namslaviensis 53 44 19 24 28 17 38 40 47 43 38 14 15 31 27 38 38 18 38 17
Arnaviensis 34 23 17 21 25 10 26 25 29 24 18 10 9 23 5 16 23 23 16 22 22
Wratislaviensis 47 29 14 24 28 11 36 37 42 39 34 8 12 21 25 23 36 20 23 16 6 11
Zessmucensis 22 18 29 27 24 23 19 12 16 12 6 21 17 19 10 10 13 27 5 27 32 11 27 22
Triborensis 38 34 31 8 10 13 14 19 31 23 20 23 17 8 20 26 10 12 24 7 24 16 22 17
Heiderensis 29 20 14 28 22 21 33 27 25 27 21 10 15 20 5 15 28 30 16 21 24 7 17 15 20
Rattiborenensis 54 47 33 12 14 10 21 34 46 38 29 28 16 20 31 40 31 4 1 4 16 25 13 30 16 37
Lisnicensis 40 31 7 28 32 10 36 35 26 35 30 2 13 22 15 26 34 26 7 22 15 12 9 25 24 11
Goldbergenis 51 28 8 27 32 17 35 32 32 25 27 3 13 21 12 23 32 26 24 23 17 10 5 2 22 8 2 3
Svitensis 13 10 35 32 24 34 22 14 5 10 7 20 27 27 16 6 18 33 7 35 42 20 37 19 26 21 131 29 11 2 2

6194

que dedicationis celeritate postea anno 1450. fundatoris Ottocari oppia ibide quic-
verum per secula, usq; dñm peti incuria fratrum Conventualium deinceps expulsi fere à Boemis & Pragam sum-
lata ad Ecclesiam S. Viti, proprie Sacellum S. Venecii.

Nonnullus Conventus Budensis ad S. Casimiri an. V. & XI. extra Civitatem erexit, est ab illustris
D. Henrico de nova domo, inae m. 1617. ab aliis suis fratres sunt expulsi, sed brevi iterum introducti.
llent D. Guilielmos. R. I. Consilieris Regni Bohemani & Supremo Cancellario.

Decimus Conventus Plzenensis B.V. Mariae in celos assumptae intra Civitatem erexit, a Regio Bohemia
Venceslao III. an. 1263. primo pre patris Conventu libe, postea tridit, Fratribus Regularis Observantie in
habitarunt usq; ad annum 1619. Revolutione Bohemica, quo anno sunt expulsi Conventus de civitate.
Annis an. 1620. recepti Ecclesiast. & ruinatum. Conventum recdificaverunt communis elemosynas.
Provisio consistit in quotidiana mendicatio, & in prius fundatione elemosynarum. Iulius Trillesii Doct.
Adami Baronis de Kozarzove, & Excellentissimi D. Comitis Maximiliani de Trautmannsdorff.

Undecimus Conventus Bechimeris sub tit. B.V. Mariae in celos Assumptae in Civitate anno 1491. redificatus
ab Excellentiss. D. Comite Z. distao de Sternberg. Fratribus Observantib; est traditus, quem locu ante Conventum
les habuerunt. Deinde an. 1619. grallante rebellione Fratres Observantes expulsi, Conventus ruinit, est quem
iterum an. 1623. Excede nile. D. Fundator Comes Adami de Sternberg. Supremus Boemiae Burggravius restau-
ravit, & Fratres introduxit.

Duodecimus Conventus Otticensis sub tit. S. Francisci Seraphi, in Civitate erexit ab Illustriss. eti. excellentiss. D.D.
Fundatore Zosim S.R.I. Comite de Wittby an. 1627. Fratres alunt, ex mendicacione, & ex deputata elemosyna
a Munificentissimo Fundatore.

Declimus tertius Conventus Lavoriensis B.V. Mariae Assumpta, & S. Andreae Apostoli intra Civitatem eretus
ex elemosynis Benefactorum an. 1488. superveniente Lutherana heresi Fratres sunt expulsi. an. 1608
P.P. Conventuales istum Conventum sine ulla autoritate & jure occupaverunt per 30. annos. usq; an. 1638.
ex mandato Imperatoris Ferdinandi III. reintroducti fuissent Fratres Strictioris Observantie nunc Refor-
mati dicti. Alimoniam suppeditant Benefactores vicini, & difficilis mendicatio inter Accatholicos.

Declimus quartus Conventus Glacensis Sub tit. Ss. Georgij & Adalberti MM. extra Civitatem an. 1475 pri-
mitus erexit a Duce Henrico Regis Boemiae Filio. An. 1517. grallante heresi Conventus conflagatus, a Fratribus de
relicto est. An. iterum 1638. recepti, communis fidelium elemosynis restauratus est. Sustentatio habetur
ex quotidiana mendicacione.

Declimus quintus Conventus Brunensis. S. Maria Magdalena, an. 1451, in suburbio ante portam
Iudaeam, S. Capistranus primo erexit Conventu Divo Bernardino de Senis Sacrum; anno vero 1673 Con-
ventus cum Ecclesia fuit solo aequatus de mandato Magistratus Brunensis, propter Svecum impugnamentem
civitatem Brunensem. Deinde post 4 circiter menses Amplissimus Magistratus designavit Fratribus aliam Ecce-
nam desolatam S. M. Magdalena in Civitate, non procul a porta Iudaica dicta, ubi olim Judaorum ste-
nit Synagoga. Ex elemosynis collectis coempta sunt vicina domuncula, & Conventus exstructus anno
1671. Asservatur ibi tunica, pallium & Cilicium S. Ioannis Capistrani. Fratres sustentantur quotidiana
collectione elemosynae.

Declimus Sextus Conventus Turnoviensis Sub tit. S. P. Francisci, in Civitate eretus ab Excel-
lentissimo D.D. Fundatore Maximiliano S.R.I. Comite de Waldstein an. 1651. Fratres Refor-
mati introducti. Si sustentatio præbetur ab Excellentiss. D. Comite fundatore.

Declimus septimus Conventus S. Trinitatis sub tit. Ss. Trinitatis extra Civitatem.

Ad am Baronis de Lichtenberg, & Excellentissimi Comitis de Waldstein. Inscriptio in Dicitur
Undecimus Conventus Berlinensis. sub tit: B. V. Mariz & S. Iosephis Aliem patr. in Civitate anno 1491 reedificatus
ab Excellentiss. D. Comite Z. Albrecht de Sternberg. Fratres Observantia est traditus, quae in loco antea loco eiusdem
les habuerunt. Deinde an 1519, exiliante rebellione Fratres Observantes expulsi, & civitas ruinata, est quen
iterum an: 1623 Excellentiss: D. Fundator Fratres Adalberti de Sternberg, Supremo Boemie Burggravius restau
ravit, & Fratres introduxit.

Duodecimus Conventus Otticensis sub tit: S. Francisci Saraphi, in Civitate erectus ab Illustriss. et Excellentiss: D.D.
Fundatore Zosim S.R.I. Comite de Wittby. an: 1627. Fratres sunt ex inclematis, & ex deputata eleemosyna
a Munificentissimo Fundatore.

Decimus tertius Conventus Lavoriensis B.V. Mariz & Iosephi, & S. Andreae Apostoli in Civitate erectorum
ex eleemosynis Benefactorum an: 1553. superveniente Lutherana heresi Fratres sunt expulsi. an: 1568
P.P. Conventuales istum Conventum sine ulla auctoritate & iure occupaverunt per 30. annos: usq; an: 1638.
ex mandato Imperatoris Ferdinandi III. reintroducti fuissent Fratres Strictioris Observantiae nunc Refor
mati dicti. Alimoniam suppeditant Benefactores vicini, & difficultis mendicatio inter Accatholicos.

Decimus quartus Conventus Glacensis Sub tit: Ss. Georgij & Adalberti M.M. extra Civitatem an: 1475 pri
mitus erectorus à Duce Henrico Regis Boemie & Filio. An: 1517. ex luteranheresi Conventus confusatus, à Fratribus de
relicto est. An: iterum 1638. recepti, communione fidelium eleemosynis restauratus. Sustentatio habetur
ex quotidiana mendicatione.

Decimus quintus Conventus Brunensis. S. Mariae Magdalena, an: 1451, in suburbio ante portam
Judaicam, S. Capistranus primo erexit Conventum Divo Bernardino de Senis sacrum; anno vero 1623 Con
ventus cum Ecclesia fuit solo aequaliter de mandato Magistratus Brunensis, propter Svecum impugnament
civitatem Brunensem. Deinde post 4 circiter menses Amplissimi Magistratus designavit Fratribus aliam Ede
stiam desolatam S. M. Magdalena in Civitate, non procul a porta Judaica dicta, ubi olim Iudeorum ste
lit Synagoga. Ex eleemosynis collectis coempta sunt vicina domunculae & Conventus exstructus anno
1671. Aſſervatur ibi tunica, pallium & Cilicium S. Ioannis Capistrani. Fratres sustentantur quotidiana
collectione eleemosynæ.

Decimus Sextus Conventus Turnoviensis Sub tit: S. P. Francisi, in Civitate erectorus ab Ecl
lentissimo D.D. Fundatore Maximiliano S.R.I. Comite de Waldstein an: 1651. Fratres Refor
mati introducti. Sustentatio præbetur ab Excellentiss. D. Comite fundatore.

Decimus septimus Conventus Slancensis sub tit: Ss. Trinitatis extra Civitatem
erectorus an: 1655. ab Excellentissimo D. Fundatore Bernardo Lenario Borzita S.R.I.
Comite de Martinitz. Supremo Regni Bohemiae Burggravius, & anno 1662. Fratres Re
formatae Provinciae introducti. In Ecclesia existat Domus Lauretana. Fratres susten
tantur assignata sibi eleemosyna a Munificentissimo Fundatore.

affiboriensis

S. Wenceslai D. & M. per Bohem. Siles. & Moraviam.

Decimus Octavus Conventus Dacricensis, subtit. S. Antonij Paduani, extra Civitatem erectus a Tranobili ac Generoso D. Mathia Georgio Kapeta, Primate Civitatis Dacricensis anno 1660. & post quattor annos Fratres Reformati sunt introduci; Ipse vero noluit Fundator appellari. Sustentatio fratris ex collectis elemosynis, & ex assignato deputato ab Illustriss. D. Francisco Benedicto Bertholdt, & alio etiam ex Arce Dacricensi percipienda.

Decimus non^o Conventus Oppaviensis Sub tit: S. Barbaræ V. & M. anno 1493. primo ex urbem erector ab Oppaviensi devoto populo; an: 1512. ab hereticis expulsi Fratres, & tempore belli Svecici an: 1655. a Comendante Oppaviensi Conventus & Ecclesia diruta. Tandem an: 1668. Excelentiss. D. Fundator Georgius Stephanus, S. R. I. Comes de Würben intra Civitatem Conventum & Ecclesiam edificavit proprijs expensis, Fratribus extr. adidit an: 1677. unacum instrumento foundationis. Anno iterum 1689. vocatus flaminis absumpia est Ecclesia, & an: 1690 restaurata ex puris elemosynis Benefactorum. Fratres vivunt ex collecta quotidie elemosyna, & ex aliis deputato a Municipalibus Fundatoribz Comitibz de Würben.

Vigesimus Conventus Sylvæ Sanctæ D. V. Lauretanæ, quæ est prima omniū Laurentianarum Capellarum in Regno Bohemiæ. Pro qua domo Lauretanæ posuit fundamentalem lapidem Illustriss. D. Florians Theodoricus S. R. I. Comes de Soran: an: 1623. Et Illustriss. D. Franciscus Adamus Culebius Comes de Sora erexit, et fundavit Conventum, Fratresq; Reformatæ Proviæ Bohemix introduxit an: 1679. alimenta suppeditat Ordinaria mendicatio, & munifica manu Illm; Fundatoris, qui assiduavit quot annis certam elemosynam tradendam. Ab Ueve Pragensi usq; ad illum locum sunt erectæ capellaæ deversis Benefactoribz, Conventus autem stat cum oldet Lauretana in medio Sylvæ.

Vigesimus primus Conventus Leobschicensis, subtit: Ss. Agigidij & Bernardini an: 1478 a Duce Opaci & Klupschicensi erector intra Civitatem Klupschitz, hodie Leobschicum dictam. Deinde an: 1579 Leobschicensis ex communibz suis facultatibus ampliatum est Monasterium. An: 1596 ab hereticis violenter Fratres ejecti sunt, et successu temporis inveniuntur Tunc anno 1596.

re belli Svecici an: 1655. a Comendatice Oppidum Czimburcium ad ecclesiam subtit. Iradus
an: 1668. Excelentiss: D. Fundator Georgius Stephanus S. R. I. Comes de Würben
intravitatem Conventum & Ecclesiam edificavit propriis expensis. Fuit illud
extra idicidit an: 1672. unum cum instrumento fundationis. Anno iterum 1689. vo-
racibus flaminis abrumpta est Ecclesia, & an: 1690 restaurata ex puris elemosynis
nisi Benefactorum. Fratres vivunt ex collecta quotidie elemosyna, & ex alio
natodeputato à Municipientis. Fundatorib: Comitib: de Würben.
Vigesimus Conventus Sylvæ Sanctæ D. V. Lauretanæ, quæ est prima omnium Laure-
tanarum Capellarum in Regno Bohemiae. Pro qua Domus Lauretanæ posuitfir-
damentalem Lapidem Illustriss: D. Florians Theodosius S. R. I. Comes de Sora
an: 1623. Et Illustriss: D. Franciscus Adamus Eusebius Comes de Sora erexit, et fundavit
Conventum. Fratresq: Reformatæ Provinciae Bohemæ introduxit an: 1679. alimenta
suppedit at Ordinaria mendicatio, & munifica manu Illmi Fundatoris, qui aliis navit quo-
annis certam elemosynam tradendam. Ab Urbe Pragensi usq: ad illum locum sunt erectæ capelle ad
versis Benefactorib: Conventus autem stat cum ille Lauretanæ in medio Sylvæ.
Vigesimus primus Conventus Leobschicensis, sub tit: Ss. Algidij & Bernardini an: 1448 a Duce Opavien-
si & Hupschicensi erector intra Civitatem Hupschitz, hodie Leobschicum dictam. Deinde an: 1475 Leobschi-
censes ex communib: suis facultatibus ampliatus hoc Monasterium. An: 1536 ab hereticis violenter Fratres
ejecti sunt, et succelsu temporis conventus dirutus cum Ecclesia. Tandem an: 1666. locus restitutus PP. Pro-
vinciæ Bohemæ, ab iisdem reedificatus Conventus & Ecclesia ex collectis elemosynis, & Fratres alunt ex
collectura elemosyna.
Vigesimus secundus Conventus Namslavensis sub tit: S. Petri de Alcantara. Primo ab an: 1321 inhabitatus
est locus iste in Civitate situatus a PP. Conventualib: An: autem 1523 a PP. observantib: qui huius hereti-
cis sunt expediti. Tandem an: 1675 restitutus est Conventus, & introducti PP. Reformati Provinciae Bohemæ
in Ecclesiam B. V. in Coelos assumptæ. Conventum ad S. Petrum de Alcantara jam intitulatum. Fratres alun-
turi ex quotidiana elemosyna.
Vigesimus tertius Conventus Arnaviensis sub tit: Immac: Conceptionis, extra Civitatem dum prij incolui-
sent Residentiam prope Ecclesiam Parochialem p: PP. Soc. Jesu fabricatam & ab eis derelictam, postea extra
Civitatem Ecclesiam Ss. Trinitatis FF. Reformati or: inuerunt & Conventum ibidem ex elemosynis edificarunt an:
1677. FF. alunt ex elemosyna collecta, & aliquod putato ab Illustriss: Fundatore Guilielmo et Iose Comite de Lam-
bov Guilielmi Filio.
Vigesimus quartus Conventus Wratislavensis primo edificatus cum Ecclesia, in honorem S. Bernardini Conf: 1502
in suburbio. Deinde an: 1522 ab hereticis expulsi sunt. Bursa an: 1619 per Rescriptum Casareum FF. Reformati Pro-
vinciae Boemæ admitti sunt ad Civitatem prope moenia, ubi edificarunt novum Conventum & Ecclesiam sub tit: S.
Antonij ex elemosynis. & Fratres aluntur elemosynis.
Vigesimus quintus Conventus Zasmurensis sub tit: S. P. Franciscis matizati erector extra Oppidum Zasmur
an: 1694 ab Excellentiss: D. D. Adolpho Wratislao S. R. I. Comite de Sternberg Fundatore, supremo Regni Bohe-
miae Comite, et alius.

censer ex communione fratrum ampliatus est. An: 1596 ab hereticis violenter Fratres
ejecti sunt, et successu temporis conventus dirutus cum Ecclesia. Tandem an: 1666. locus restitutus PP. Pro
vincie Bohemia, ab iisdem reaeditatus. Conventus & Ecclesia ex collectis eleemosynis & Fratres aluntur
collectura elemosynarum.

Vigesimus secundus Conventus Nambislavensis subtit: S. Petri de Alcantara. Primo ab an: 1321 inhabitatus
est locum iste in Civitate situatus a PP. Conventualibus. An: autem 1523 a PP. obseruantibus, qui brevia heretici
sunt expediti. Tandem an: 1675 restitutus est Conventus, & introducti PF. Reformati Provincia Bohemia
in Ecclesiam B.V. in Coelos absumpti, & Conventum ad S. Petrum de Alcantara jam intitulatum. Fratres alun-
tur ex quotidiana elemosyna.

Vigesimus tertius Conventus Aveniensis subtit: Imitac: Conceptionis, extra Civitatem dum pris incoluis
residentiam prope Ecclesiam Parochialem per PP. Soc: Jesu fabricatam & ab eis derelictam, postea, extra
Civitatem Eccleam SS. Trinitatis FF. Reformati o- nuerunt & Conventum ibide ex eleemosynis edificarunt an:
1677. FF. aluntur ex elemosyna collecta, & aliquod putato ab illustriss: Fundatore Gulielmo et Soc: Comite delam-
boi, Gulielmi Filio.

Vigesimus quartus Conventus Wratislavensis primo edificatus cum Ecclesia, in honorem S. Bernardini Conf: 1502
in suburbio. Deinde an: 1522 ab hereticis expulsi sunt. Rursus an: 1549 per Rescriptum Casareum F.F. Reformati Pro-
vincia Boemia admissi sunt ad Civitatem prope moenia, ubi edificarunt novum Conventum & Eccleam subtit: S.
Antonij ex elemosynis. & Fratres aluntur elemosynis.

Vigesimus quintus Conventus Zasmucensis subtit: S.P. Franciscisti matizati erexit extra Oppidum Zasmuc
an: 1694 ab Excellentiss: D.D. Adolpho Wratislao S.R.I. Comite de Sternberg. Fundatore, Supremo Regni Bohe-
mia Burzgratio, & FF. Provincia Bohemiae introduciti sunt. Sustentatio habet ex elemosynis, et gratia
sa assignatione elemosynarum a Munificentissimo Fundatore.

Vigesimus sextus Conventus Tribovicensis Subtit: S. Josephi extra Civitatem erexit, Anno 1678 ex Bene-
factorum elemosynis, & an: 1707 & 1710 ampliatus cum Ecclesia: sustentantur Fratres ex collectis
elemosynis Fidelium.

Vigesimus septimus Conventus Heindorffensis, B.V. Visitantis ab Excellentiss: D. Francisco Ferdinandu-
do S.R.I. Comite de Gallals an: 1692 etiже coepit in Sylvula prope Pagum Heindorff dictum; ad Ecclesiolum
in qua B.V. Maria jam ab anno 1211 in tilia arbore collocata celebatur. An: vero 1692 Illustriss: ac Excellentiss:
D. Joannes Wenceslaus S.R.I. Comte de Gallals Fundator E.F. Provincia Boemiae introduxit. Ob magnum
confluum devoti populi, illustriss: ac Excell: D. Philippus Josephus S.R.I. Comte de Gallals praegrandem Eccle-
siam erexit an: 1729. Religiosi aluntur partim ex collectura elemosynarum, partim ex Fundatore elemosynaria.
Vigesimus Octavus Conventus Rattiboriensis, subtit: S. Wenceslai D. & M. an: 1491 ex extra Civitatem prope Ode-
ram erectorus. An: vero 1519. incinerem redactus, & ab hereticis FF. Minores pulsi sunt: donec an: 1687. ite-
rarium FF. Minores Reformati obtinuerint Locum cis Oderam cooperante ad hoc, & se pro Fundatore offe-
rente Illustriss: DD. Joanne Friderico L.B. de Kotulinsky, cuius ope Conventus & Ecclesia ad p[re]lectionem per-
venit. Sustentatio habet ex quotidiana collectura elemosynarum, et aliquo assignato deputato.

Vigesimus nonus Conventus Legionensis, S. Crucis, & B.V. Dolores, ante portam Haynovensem construc-
tus est cum Ecclesia an: 1717. ex elemosynis Benefactorum. Fratres vivunt ex elemosynis difficulter acq[ui]sibilibus.

Vigesimus quintus Conventus Zasmurensis sub tit: S. P. Franciscis eti matizati eret, extra Oppidum Zasmurum
an: 1694 ab Excellentiss: D.D. Adolpho Wratislao S.R.I. Comite de Steinber. Fundatore, Supremo Regni Bohem.
mix Burzgravio, & FF. Provinciae Bohemiae introducti sunt. Sustentatio habet ex eleemosynis, et grano
sa assignatione elemosynarum a Munificentissimo Fundatore.

Vigesimus Sextus Conventus Tribovicensis Sub tit: S. Josephi extra Civitatem eret, Annis 1678 ex Bene
factorum eleemosynis, & an: 1707 & 1710 ampliatus cum Ecclesia: sustentantur Fratres ex collectis
eleemosynis Fidelium.

Vigesimus Septimus Conventus Heindorfensis, B.V. Visitantis ab Excellentiss: D. Francisco Ferdinandu
do S.R.I. Comite de Gallal an: 1692 erigi coepit in Sylvula prope Pagum Heindorf dictum; ad Ecclesiam
in qua B.V. Maria jam ab anno 12 II in tilia arbore collocata celebatur. An: vero 1692 Illustriss: ac Excellentiss:
D. Joannes Wenceslaus S.R.I. Comte de Gallal Fundator FF. Provinciae Bohemiae introduxit. Ob magnum
conflituum devoti populi, Illustriss: ac Excell: D. Philippus Josephus S.R.I. Comte de Gallal prae grandem Eccle
siam erexit an: 1729. Religio aluntur partim ex collectura elemosynarum, partim ex Fundatione eleemosynaria.

Vigesimus Octavus Conventus Rattiboriensis, sub tit: S. Wenceslai D. & M. an: 1491 extra Civitatem prope Ode
ram eretus. An: vero 1519. incinerem redactus, & ab hereticis FF. Minores pulsi sunt: donec an: 1687 ite
rum FF. Minores Reformati obtinuerint Locum eis Oderam co operante ad hoc, & se pro Fundatore offe
rente Illustriss: DD. Joanne Friderico L.B. de Kotulins Ky, cuius ope Conventus & Ecclesia ad pefectionem per
venit. Sustentatio habet ex quotidiana collectura elemosynarum, et aliquo assignato deputato.

Vigesimus nonus Conventus Lionensis, S. Crucis, & B.V. Dolorosa, ante portam Haynovensem construc
tus est cum Ecclesia an: 1717. ex eleemosynis Benefactorum. Fratres vivunt ex eleemosynis difficil
ter acquisibilibus.

Trigesimus Conventus Goldbergensis, S. Hedwigis Vid. intra muros Civitatis exstructus an: 1712. ab
eadem S. Hedwige pro Fratribus Minoribus, S. Francisci, ex quo locobus expulsi sunt, & Conventus factus est
locus Scholarum pro Lutheranis, usq; ad annum 1704, quod iterum introducti sunt Fratres Reforma
ti Provinciae Bohemiae, et Ecclesia cum Conventu ex communib; Fidelium eleemosynis edificata, qua
iterum anno 1720 dirui debuit ob periculum ruinarum lapsum intentantium, & denuo operose
re edificari coepit an: 1731. Fratres vivunt ex puris eleemosynis.

Trigesima prima est Residentia Horzovici, in Oppido Horzovitz, tradita Fratribus Re
formatis an: 1684. ab Excellentiss: D.D. Bernardo Ignatio Comite de Martinitz cum Ecclesia
S. Trinitatis. Fratres vivunt ex assignato deputato, & ordinarijs eleemosynis.

Praxis sue

Anno 1752. Primus Vicarius Provincie Bohemie auctoritate S. Ioannis a Capistrano electus.

A.R.P. Gabriel de Verona Italus.

1753. Wiatislavix Preside S. Ioseph Capit. II. Vicarii Provincie electus est A.R.P. Petrus Stephanus de Varesia Italus.

1754. Wiatislavix Preside eodem Sancto Iosephum electus est A.R.P. Gabriel de Verona Italus.

1755. Bruna electus est A.R.P. Bernardinus de Ingostadt Bavaria.

1756. In Capitulo Provincie Liebus celebrato denuncio secessum est A.R.P. Gabriel de Verona.

1757. Iudiciorum S. Mariae & S. Laurentii in Paradiiso denuncio affumpit est A.R.P. Gabriel de Verona.

1758. Vienna Preside R. P. Marco de Bononia Vicario Sibi electus est in Vicariu Provincie A.R.P. Jacobus de M.

Jaci Glogovia Silesius.

Serice Vicariorum Provinciae Bohemiae Regul. Observ. post Divisorem ab Austria & Polonia.

An. 1767. Cracovia in Polonia auctoritate Pauli Capri & ex conditione R. P. Iohannes Bapt. de Lengyli Vicari Grise Ordinis Preside A.R.P. Petro a Neapoli duxit et Provincia Bohemia ab Austria & Polonia Commisaria Provinciae Bohemia electus fuit A.R.P. Iohannes de Misnia German.

1770. Comillarii urectio in Vicariatu Provincie Wiatislavix Preside A.R.P. Ludovico de Vicentio Comillario.

Gell. Provincia Bohemia Vicarii electus est P. Petrus de Golotz Ungarus.

1771. Koska Preside P. Ioseph de Misnia electus est in Illy Vicarium Provincie F. Paulus de Moravia Moravus. Hic anno Vicario Sibi Angelus a Clavasio obtinuit ut Provincia Bohemia habeat in Capitulo Gell. di suam sellitione immedio te post Provinciam Austriae, qd hodiecum observatur. Recit. sancte Romiane continet 2 annos alias electi, t. m. Provincie.

1777. Oppavia ad S. Barnabam in Vicariatu Provincie electus est P. Jacobus de Glogovia Majori Silesius.

1777. die 20. Iunij Bruna Pres. R. P. Nicolaus dentonius comillario electus est Vicarii Provincie Paulus de Moravia Moravus.

1780. die 1. Septemb. G. de S. Georg & Adalbert electus est P. Jacobus de Majori Glogovia Silesius.

1782. Dom. Rogat. Bruna ad S. Bernhardinum electus est P. Alexander de Hayro Silesius.

1786. die 12. Maij in Capitulo Oppaviensi electus est P. Paulus de Moravia.

1787. die 15. August. Oppavia electus est P. Jacobus de Majori Glogovia, novies reelectus.

1788. die 8. Septemb. Bruna Pres. R. P. Ludovicus de Turri Veronensi electus est P. Antonius de Septemb. Savo.

1789. die 8. Aug. Nil a ad S. Crucem electus est P. Paulus de Lemberg Silesius.

1790. die 10. Octobr. Bruna Pres. R. P. Ioseph de Terebo electus est in Vic. Provin. P. Antonius Leipziger Sixto.

1796. die Pentec. Iulianus ad S. Vitum electus est P. Ambrosius de Lemberg Siles. redux ex cap. 67. in concilio est mortuus.

1797. Ex conditione R. P. Ludovici de Turri Vicarii Sibi interea p. 9 Guardianos Wiatislav. Pliment & Brunni electi et in Comitatu Provincie P. Jacobus de Kruppis Bohemus.

1799. Dom. 4. post Pascha Oppavia electus est in Vic. Provincie Iudea P. Iacobus de Kruppis.

1802. Die Pentec. Nilla ad S. Crucem Pres. R. P. Jacobo de Mantua in Vic. Provincie electus est P. Victorinus de Prussia Fruthenius.

1803. Olomucard. S. Bernardini electus est P. Jacobus de Kruppis Bohemus.

1808. Die Pentec. Nilla ad S. Crucem electus est P. Barnabas de Prussia Fruthenius.

1809. Dom. 2. post Pascha Bruna ad S. Bernardini Pres. A.R.P. Victorinus de Prussia electus est P. Victorinus de Prussia Fruthenius.

1811. die 8. Sept. Oparavia ad S. Barbara electus est P. Bernardus. doct. in lib.

1811. die 8. Sept. Cadamara ad S. Auxiliatorum electus est P. Lucas de Grunberg Silesius.

Hic fuit ultima Vicariata Provincie.

Series Ministeriorum. Provincie Bohem. cum Praesidiis Capitulorum.

An. 1517. Roma in Capitulo Sibi ois Vicary Provincie auctoritate Aplicia elevata sunt.

1518. Ministrorum Praes. sicut. eod. A. die 8. Sept. Birovina ad S. Franciscum unius Min.

Provincie Bohemie electus est P. Victorinus de Prussia Fruthenius.

1520. die 15. Aug. ultimo Wiatislavus ad S. Bernardini Preside R. P. Minimus.

Pro. Victori. Oca P. Francisco Licheto in Ministrum Provincie electus est.

P. Lucas de Grunberg Silesius.

1522. 21. Septemb. Bruna ad S. Bernardini electus est P. Franciscus ab aurio Silesius.

1524. 29. Junij Cadamara electus est P. Eusebius de Nechoro Silesius.

1525. 15. Sept. Plana in Ministrum Provincie electus est P. Michael de Carinthia Germanus.

1528. 15. Junij Iannicius ad S. Vitum electus est P. Eusebius de Nechoro Silesius.

1531. 15. Aug. Bruna in Ministrum Provincie electus est P. Michael de Carinthia Germanus.

1534. 15. Aug. in Capit. Horaz devicensis electus est P. Benedictus de Bilitz Silesius.

1537. 15. Aug. Bechins electus est P. Bernardus ad Nilla Silesius.

1543. 9. Maij Bruna electus est in Ministrum R. Antonius a Sprotavia Silesius.

1546. 20. May Bruna electus est idem P. Antonius a Sprotavia Silesius.

1551. 2. July Novem domini demissio relectio et nominis in Pon. P. Antonius a Sprotavia Silesius.

Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabella.

Practicis

Fecoviensis

Cadinenensis

Glogoviensis

Olmicensis

Trenitensis

Nissensis

Zloymerensis

Novodomeciensis

Pilsnensis

Bechinensis

Oppavensis

Lavorenensis

Glacensis

Brunensis

Kutteniensis

Slanensis

Tribouiam

Darricensis

Oppavensis

Hagecensis

Leobschicensis

Mandalvensis

Arnaviensis

Wratislamensis

Smucensis

Tribouensis

Hamberdensis

Rattiborensis

Lianicensis

Goldbergenensis

Haguenensis

Scire cupis quantum Praga va-
distet Wratislaviā, Glogoviā Brunā,
quere ubi recto in angulo convenient-
bina numerorum series, quoram
una perpendicularis, altera hor-
izontalis, cui adscriptum est
Praga, reperiesq; Pragam
distare Wratislavia 30.
Glogoviam Brunā 37.
simili praxi reperies
Tribouiam distare
Glogoviā milliarib;
29. &c.

14. 43 29 12 14 6 26 32 43 26 32 21 12 19 27 26 29 4 35

30 53 44 10 21 28 17 32 40 47 43 38 14 15 31 27 38 38 18 38 19

16 31 23 17 21 28 10 26 25 29 24 18 10 9 23 5 16 23 22 10 22 22

31 47 29 14 29 28 11 36 37 42 39 34 8 12 21 21 22 36 20 39 16 6 11

6 22 18 29 27 24 23 19 12 16 12 6 21 17 10 10 10 13 21 8 27 31 11 21 2

24 38 34 31 8 10 13 14 19 31 22 20 22 17 8 20 26 16 12 29 27 24 16 21 18

16 29 20 14 26 23 21 23 27 29 27 21 10 15 20 5 18 38 30 16 27 24 7 6 15

27 54 47 23 12 14 10 21 34 46 38 29 28 10 20 31 40 31 4 14 16 25 13 30 16 27

25 40 31 7 28 32 10 36 39 56 39 30 2 13 32 15 26 34 26 722 19 12 9 23 24 11

24 51 28 8 27 34 17 35 32 22 23 27 3 13 31 17 13 32 26 24 23 17 10 11 22 8 27 3

21 17 35 32 29 34 23 14 5 16 7 20 27 27 16 6 18 38 4 39 12 20 37 11 26 21 131 29 140 24

Hoc Aö luctuosa et gravissima bella & an: 1570 superveniens urbis Conflatio quæ numerum FF. minuit usq; ad 17. Capita
viva relata, reducere universam Proam nostra Archivum iugis in posteri ex parte discripto à Bellona harpyis causam inde
cepit atque obliteravit, annotaem hierarchia fratrum electorum. Atque Proclamatum usq; ad an: 1600 præterquam id Aö 1590 & 1595
legatur. In intermissione quæ P. Maximilianus Nolcius ex Syria regio. An: 26 July Successor electus aliquis P. Franciscus Joannis
1600. 25 Novemb. reperitur electus, cuius in Ministerio Proalem P. David Hicker, Bavarus.
1605. die 24. Januarii electus est P. Mathias Berndt de Majori Glocovia, Silensis.
1607. 19 Octob. Novadomi Præs. P. Alphonsus Regesius Minim Proalem electus est P. Romulus Keck Austriae, Vienensis.
1611. 7 Sept. Bruna sub P. Petri Siele Bonavent. Daunio Comitis Seli Præs. Eminentissimo Cardinale Francisco à Dittrichstein Epi.
scopo Olomucensi in Merito Proalem electus est P. David Hicker Bavarus.
1614. 15 Nov. ibid subed. C. illi Seli & P. Regesius Speculator electus est P. Wenceslaus Zalecky Prutenus, Uroelani Observ. Regal.
1617. 20 Nov. subedem Consilario reperitur electus P. Jacobus Appelius, Bavarus.
1621. 23 Jun. Bruna Præs. P. Hickonyus Studiorum iteratus electus est P. Antonius Alexi, Keck Austriae Regal. Observ. Zelotensis puer.
1627. 11 Sept. Bruna Præs. P. Ambrosius Salbitus Bavarus 2do electus est in Min. Prov. P. Wenceslaus Zalecky Prutenus.
1630. 12. Maij Bruna et Præside eodem electus est P. Augustinus Wagner, Bavarus.
1634. 19 Sept. Bruna Præs. P. Michaelis Chumar Hispani electus est P. Bonaventura Orlik Poloni Baro de Laziski Virmagno estum. slatho.
1638. 14 April. eodem Præs. P. Olomucius electus est P. Petrus Fortius Prutenus.
1641. 29 Iulij Olomucius Præs. P. Franc. Maxentius ab Arco electus est P. Ludovicus Rörner Boh. Cadaniensis Regal. Observ. & Studiorum
Propagator singularis, rexit per se exercitium utpote reelectus in Capit. Otticensi sub eodem Præside.
1647. 12. Novemb. Novadomi codicis Præside electus est P. Augustinus Pollen, Prutenus.
1650. 24 Octob. Novadomi eodem Præside electus est P. Michael Jahn, Pomeranus.
1653. 8 Sept. Novadomi Præs. P. Augustinus Schiller Austriae electus est Constantinius Dubsky Boh. de Duba ipparlar, chaulorum mentor.
1653. 27 Aug. ibid. ego Præside electus est 2do in Ministerio Proalem P. Augustinus Pollen, Prutenus.
1654. 8 Sept. ibid. Præside 2do Pauli de Thauris electus est P. Bernhardus Latke, sibi Nibensis.
1662. 4 Decemb. ibid. P. Iohannes Jacobo ab Alzano Provincie Brixianae 2do electus est P. Constantinus Dubsky Bohemus.
1665. 8 Sept. ibid. Præs. P. Athanasius a Monachis electus est Henricus Clarus Lucretius de Budzina 1 anno sui Ministerii obiit
cui pro Vicario Prædali succedit Assevente 1666 Bruna P. Antonius Kemler, Silensis, consiliensis.
1669. 18 April. Præs. P. Theodorus Neuhäyer Bauero iteratus electus est in Merito Pavlo P. Bernardinus Latke, sibi Nibensis.
1672. 13 Maij Bruna ad S.M. Magdal. Præs. P. Maximil. Elmer Austriae electus est P. Giulielmus Anton. Brauek Boh. de Lanillo.
1675. 12 Maij Novadomi Præs. P. Fortuna colueber Bauero electus est P. Bernardus Sannius sibi Nibensis propredens faciebat.
1678. 9 Sept. Bruna Præs. P. Ludovicus Kirchensitter Austriae electus est P. Bonaventura Fritsch, sibi Westralia vicarius.
1681. 28 July Oppavia electus est P. Præs. Paulino Lehendater Tyrolensis P. Archangelus Mascal, sibi Nibensis.
1684. 28 Maij Praga Præs. P. Adriano Huetper Tiroensis 2do electus est P. Bernardus Sannig, sibi Nibensis.
1687. 9 Iulij Novadomi Præs. P. Bernharda Kirschbacher Bauero electus est P. Amanda Hartman, sibi Nibensis.
1690. 7 Aug. Præs. P. Benigno Schinatitz Austriae electus est P. Antonius Hartman, Boh. Gleicensis.
1692. 13 Iulij ibid. Præs. P. Seismundo Sigismundo Provinia Campaniae electus est iteratus P. Iohannes Evangelus Fritsch, sibi
Westralia vicarius, rexit per hiemnum ob sinistram valitudinem regnauit.
1695. 4. Decemb. Bruna Præs. P. Antonio Lazarus Prov. Cantabrigie electus est P. Castulus Martin. Boh. Grimavicensi.
1698. 15. Sept. Præs. P. Americus Pfenniger Austriae electus est 2do P. Antonius Hartman, Boh. Dacensis.
1701. 15 Novemb. Glaci Præs. P. Fortunato Hueber Bauero electus est P. Gregorius Gerzabek, Boh. Hung.
1704. 2. Octob. Prag. Præs. P. Petrus Fancetius etiam carniolectus est P. Castulus Martin. Boh. Grimavicensi.
1707. 4. Sept. Bruna Præs. P. Fortunato Hueber Bauero electus est P. Appolinarius Kyribius Moravus.
1710. 9. Sept. Præs. P. Seismundo Neuhäyer Austriae electus est iteratus P. Gregorius Gerzabek, Boh. Hung.
Præg. ob sinistram valitudinem regnauit officio, et locum per Vener. dissimilato a. 1711.
Buchina electus est in Merito Pavlo. P. Castulus Martin, alio iam bis Provincialis.
1713. 15 Octob. Buchina Præs. P. Hugo Bohm Austriae electus est P. Wolfgangus Forel, sibi Westralia vicarius.
1716. 24 Sept. Præs. P. Bonaventura Barda Ent-Urania Merito electus est P. Cosmas Zorisch, sibi Prostator.
1719. 24 Sept. Nibis Præs. P. Wolfgangus Seller Austriae electus est P. Manlius Förschan
Boh. Brumirius sed levante A. 9. Oct. mortuus est, cui per Vener. dissimilato a. 1720.
concessum ut Vicarii, Proalem facetus est P. Wolfgangus Forel agerlar. Non. Secundus.
1722. 24 Sept. Præs. P. Eugenius Gottschever, Carniolectus Provinie electus est P. Marcel.
linus Gebel ex Comitate Glaciensis.
1725. 15. Sept. Novadomi Præs. P. Iohannes Hollistermannia electus est P. Victor Swindra Boh. P.
1729. 15. Sept. Novadomi Præs. P. Dominicus Clestus electus est P. Willerius eiusdem a. 1727.
1732. 26 Aug. Præs. Præside P. Jeremiah Hartpincier Austriae in Ministerio Provinie electus est P. Severinus Wibeckus Boh. Pragensis.

Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabulae.

Pragae

**Scire cupis quantum Praga
distet Wratislaviā, Glogovia Brunā,
quere ubi recto in angulo convenienter
linea numerorum series, quercum
una perpendicularis, altera hor-
izontalis, cui adscriptum est
Praga, reperiēsq; Pragam
distare Wratislavia 30
Glogoviam Brunā 37
simili praxi reperies
Triboviam distare
Glogoviā milliarib; 29. sc.**

1. 9. 29. 35. 39. 29. 17.	Plsnensis.
18. 19. 40. 27. 28. 35. 17.	Bechmensis.
19. 17. 31. 25. 27. 29. 18. 7. 12. 5.	Officensis.
21. 39. 31. 3. 26. 30. 14. 31. 53. 35. 34. 27.	Lavoriensis.
22. 38. 21. 27. 15. 19. 7. 22. 26. 32. 28. 25. 11.	Glacensi.
23. 39. 36. 31. 8. 7. 20. 7. 16. 34. 21. 20. 30. 19.	Brunensis.
24. 25. 17. 10. 26. 30. 21. 23. 22. 21. 22. 16. 14. 15. 20.	Furorienis.
24. 14. 8. 29. 32. 35. 39. 29. 19. 10. 19. 11. 25. 24. 29. 11.	Slanensis.
27. 28. 28. 10. 11. 20. 28. 7. 4. 22. 10. 11. 32. 24. 12. 23. 22.	Dacicensis.
29. 49. 44. 32. 8. 11. 10. 23. 31. 43. 35. 31. 24. 15. 10. 8. 37. 27.	Oppavensis.
31. 14. 10. 30. 30. 33. 30. 26. 10. 9. 12. 8. 16. 29. 21. 12. 2. 19. 35.	Hagecensis.
33. 49. 29. 12. 14. 6. 2. 6. 32. 43. 36. 32. 21. 12. 19. 27. 26. 29. 4. 35.	Leutschicensis.
35. 50. 44. 10. 24. 28. 17. 38. 40. 47. 43. 38. 14. 15. 31. 27. 28. 38. 18. 38. 14.	Munslavensis.
38. 31. 22. 17. 21. 25. 10. 26. 23. 29. 24. 18. 10. 9. 23. 5. 16. 23. 23. 16. 22. 22.	Arnaviensis.
38. 47. 20. 14. 24. 29. 11. 36. 37. 17. 29. 34. 8. 12. 21. 25. 23. 36. 28. 33. 16. 6. 17.	Wratislaviensis.
46. 22. 18. 7. 9. 27. 4. 25. 19. 12. 19. 17. 6. 21. 17. 19. 10. 10. 13. 27. 5. 27. 3. 21. 27. 2.	Czsmucensis.
47. 38. 34. 37. 5. 10. 13. 14. 19. 31. 22. 20. 23. 17. 8. 20. 26. 19. 17. 29. 22. 24. 10. 22. 16. 1.	Tribovensis.
16. 29. 20. 14. 20. 22. 21. 23. 27. 15. 27. 21. 10. 15. 20. 5. 15. 28. 30. 11. 27. 24. 7. 17. 15.	Heidenthensis.
27. 54. 47. 23. 12. 14. 10. 21. 34. 40. 38. 29. 28. 16. 20. 31. 40. 31. 4. 5. 4. 16. 25. 15. 30. 16. 27.	Rattiborensis.
25. 30. 31. 7. 28. 32. 10. 36. 39. 2. 6. 39. 30. 2. 13. 31. 15. 26. 34. 26. 722. 15. 12. 9. 25. 24. 11.	Liencensis.
25. 51. 28. 8. 27. 32. 17. 35. 32. 32. 25. 27. 3. 13. 31. 12. 23. 32. 26. 24. 23. 17. 19. 16. 15. 23. 22. 13. 27. 3.	Goldsbergensis.
7. 1. 13. 33. 32. 24. 23. 14. 5. 10. 7. 20. 27. 27. 16. 6. 18. 38. 4. 35. 12. 20. 37. 11. 16. 21. 13. 27. 29. 11. 16. 2.	Wroclawensis.

Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabella.

Praagensis

Tachoviensis

Cadinenensis

Glogoviensis

Olomucensis

Cremsiriensis

Nissensis

Znoymensis

Novodomeensis

Plsnensis

Bedinensis

Otticensis

Lavoriensis

Glacensis

Brunensis

Furrioviensis

Staricensis

Dacicensis

Oppavensis

Hagecensis

Leotsericensis

Namslaviensis

Arnaviensis

Wratislaniensis

**Scire cupis quantum Praga
distet Wratislaviâ, Glogovia Brunâ,
quere ubi recto in angulo convenienter
bina numerorum series, querum
una perpendicularis, altera hori-
zontalis, cui adscriptum est
Praga, reperi esq; Pragam
distare Wratislavia 30,
Glogoviam Brunam 37.
simili praxi repertes
Triboviam distare
Glogoviâ miliarib; 29. 3. c.**

Anno 1452. Primi Vicarij Provinciae Bohemiae authoritate S. Ioannis à Capistr. Vienna electus est
A.R.P. Gabriel de Verona Italus.

1453. Wratisslavie Praeside S. Ioseph Capist. II. Vicarij Proviniae electus est A.R.P. Christophorus de Varesio Italus.

1454. Wratisslavie Praeside eodem Sanctorerum electus est A.R.P. Gabriel de Verona Italus.

1455. Bruna electus est A.R.P. Bernardinus de Ingolstadt. Bavarus.

1459. In Capitulo Prodi Leibus celebrato, denuo realsumptus est A.R.P. Gabriel de Verona.

1461. Initio S. Mariae & S. Laurentij in Paradiiso, denuo assumptus est A.R.P. Gabriel de Verona.

1465. Vienae Praeside R^mo P. Marco de Bononia Vicario Gili electus est in Vicariu Proviniae A.R.P. Jacobus de M^rori Glogovia Silesius.

Series Vicariorum Proviniae Bohemiae Regul. Observ. post Divisioem ab Austria & Polonia.

Anno 1467. Cracovia in Polonia authoritate Pauli Papae & ex commissione R^mo P. Iohannes Bapt. de Levanto Vicary Gili Ordinis Praeside A.R.P. Petro a Neapoli divisa est Provinia Bohemia ab Austria & Polonia; commissarii Proviniae Bohemiae electus fuit A.R.P. Joannes de Misnia Germ.

1470. Commissariatu recto in Vicariatu Proalem Wratisslavie Praeside A.R.P. Ludovico de Vicentia Commissario Gili Proviniae Bohemiae Vicarius electus est P. Petrus de Golgotz Ungarus.

1471. Kosla Praeside P. Ioseph de Misnia electus est in II. Vicarium Proalem P. Paulus de Moravia Morav. Hic anno Vicario Gili Angelo a Clavasio obtinuit ut Provinia Bohemia habeat in Capitulo Gili suam sessionem immedia te post Proviniam Austriæ qd hodie obseruat. R^mo Sanc*t*e Proviniam continuis 3 annis, alias reelect, Tm Vic. P. P.

1477. die 13 Junij Brunae Praef. R^mo P. Nicolaus de monte Commissario electus est Vicarii Proalem P. Paulus de Moravia.

1478. die Pentec. Glaci ad S. Georg & Adalbert electus est P. Jacobus de Majori Glogovia Silesius.

1483. Dom. Rogat Bruna ad S. Bernardinum electus est P. Alexander de Javorio Silesius.

1486. die 12 Maii in Capitulo Oppolensi electus est P. Alexander de Javorio Silesius.

1487. die 15 August. Oppavia electus est P. Paulus de Moravia.

1488. die 8 Septemb. Bruna Praef. R^mo P. Ludovico Clarii Veronensis electus est P. Antonius de Ceptis, Saxe.

1491. die 13 Aug. Nisi ad S. Crucem electus est P. Paulus de Lemberg Silesius.

1493. die 19 octobr. Bruna Praeside R^mo P. Jacobus de Javorio Silesius.

1496. die Pentec. Jam

Vitatem.
S. R. I.
atres Re
res susten

Ista
Provincia
erecta
Anno
1407.

MAPPA ALMAE PROVINCIAE Ordinis
F. Minorum S. FRANCISCI Refor
matorum per Bohemiam Moraviam Silesi
am sub titulo S. Wenceslai Ducis & M.
continens Conventus formales 30 Residentium
unam, numerali in longo. millesim. 10 in latitud. 54.

Re
forma
ta
anno
1627.

Praxis investigandi locorum distantiam ope Tabellæ.

Pragensis

Tachoviensi

Cadinen sis

Glozovien sis

Olomucensis

Cremsitieensis

Nissensis

Zloymensis

Novodomeius

Pilsnensis

Bedimensis

Praga, reperiensq; Pragam

Scire cupis quantum Praga v.
distet Wratislaviam, Glogoviam Brunam,
quere ubi recto in angulo convenienter
biria numerorum series, quicrum
una perpendicularis, altera hori
zontalis, cui adscriptum est

6/10/05

LLMIS

A

nsis

Nilsensis

J

Leobschicensi

grind

Blo

Nissensis

sis 96

bewaill.

ORAWI

100

missionis

ATV

Brodts.

Leobschicensis

Ophrys
Diemensis

iensis

A

Glaciensis

N

C

21.11.

Illinoiensis

Novozembla

Zawinaea flue

Glacensis

Heindorffensis

Arr

Turnoviensis

Mi

Pan Oceanic Gas

A gas

Otticensis

Cadanguensis

P.

REIS

Ridensis

In his climate
China now

Olomucensis

Velocissis

ensis

Milensis

Olomucensis

Mise

Bechincensis

ifsenensis

Mevodovensis

Novodv

Javoriensis

Stamens

Govoriensis

Brunensis

Siemens

Siemens
Gesellschaft

Lob schicellis

Zo smucke

atuum & Fun. datore

A

Meindorfensis

A. Ba

Ribovie

X
Y
Z
G
E
U
L
C
I
L

vía Reforma:

Tribovieniss

Affiboricensis

S. Wenc

3

WILLIAM VIRGINIA

Ha

URBIS

S. I.

ISIS

AMMISSION

ISIS

CENCI

TNOVIC

Hauschka

Gloccensis

Dacicensis

Macrura
Cingulata
Dives
Limbata
Vox

Nurnoviensis

enonymens

Glorensis

ma
Loc
Hoc
Cet
Cui
Glo
Glo
Glo

Officensis

em siriens.

50

50

50

Cina

Znoymensis

P

Alsensis

nsiriens

Glogoviensis

Uchoviensis

Cremstiensis

Tchovienſis

Glogov

Calogoviensis

PROM

Mr. G. Merces. D. S. and F.

John Cle

arum 7 Minutus 30
30 Horas 30 Minutas

Sept. 36 Tua

In hoc climate brevissima Nox h
Cuma Nonum cuus dies longissimum

37

38

MAJORIS POLONIAE

No. 34119

Brafs.

VESIA

Thom
SMA
T
H
O
R
I
D
U

6/196

XVIII.

